Doğumunun 100. Yılında

BAŞKAN MAO'DAN SEÇME SÖZLER

UMUT YAYINCILIK

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETER İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ!

Doğumunun 100. Yılında

BAŞKAN MAO'DAN SEÇME SÖZLER

(KIZIL KİTAP)

UMUT YAYIMCILIK

UMUT YAYIMCILIK: 22

KASİM 1993
DİZGİ: UMUT YAYIMCILIK
BASKIYA HAZIRLIK: UMUT YAYIMCILIK
BASKI: AYDINLAR MATBAASI

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SAN. LTD.ŞTİ
Yönetim Yeri: OĞUL SOKAK 16/2-3 SULTANAHMET/İST
TEL: 516 60 20-516 25 38 FAX: 518 23 23

Mao ZEDUNG

İÇİNDEKİLER

1. Komünist Partisi 11
2. Sınıflar Ve Smıf Mücadelesi 15
3. Sosyalizm ve Komünizm 22
4. Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü 33
5. Savaş Ve Barış 40
6. Emperyalizm ve Bütün Gericiler Kâğıt Kaplandır 47
7. Savaşmaya Cesaret Etmek, Yenmeye Cesaret Etmek 52
8. Halk Savaşı 55
9. Halk Ordusu 61
10. Parti Komitelerinin Yönetimi 64
11. Yığın Hattı 71
12. Siyasi Çalışma 79
13. Subaylarla Erler Arasındaki İlişkiler 86
14. Ordu İle Halk Arasındaki İlişkiler 89
15. Üç Büyük Demokrasi 92
16. Eğitim ve Talim 96
17. Halka Hizmet 99
18. Yurtseverlik Ve Enternasyonalizm 102
19. Devrimci Kahramanlık 105
20. Ülkeyi Çalışkanlık Ve Tutumluluk İle Kurmak 108
21. Kendi Kuvvetlerine Dayanmak Ve Çetin Bir Şekilde Savaşmak 112
22. Düşünce Metodu Ve Çalışma Metodu 117
23. Araştırmalar Ve İncelemeler 131
24. Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi 135
25. Birlik 142
26. Disiplin 144
27. Eleştiri Ve Kendi Kendini Eleştiri 146
28. Komünistler 151
29. Kadrolar 156
30. Gençler 162
31. Kadınlar 165
32. Kültür Ve Sanat 168
33. Öğrenim 171

ÖNSÖZ

Bu yıl doğumunun 100. yılını kutladığımız MAO, 1976 Eylül'ünde aramızdan göçüp gitmişti. Ardısıra, enternasyonalist proletarya barikatlarına ve öncü kurmaya bıraktığı eser, bugün, dünyayı dönüştürme eylemimizde yakıcı, etkili bir silah işleviyle muazzam önemini taşımayı sürdürüyor.

Marx, Engels, Lenin, Stalin'in bilimsel öğretisine dayanarak yaşamın zengin pratiginde döne döne sınanarak oluşturduğu bütünlüklü bilimsel teori, Marksizm-Leninizm güzergâhının yeni bir kilometre taşıdır.

Marksizm-Leninizm'in sonraki gelişmesi olarak, sınıf mücadelesinin günümüzde ulaştığı gelişmenin ve özgün koşulların fevkalade bir açıklanışı olarak MAOİZM, Marksizm-Leninizmde yeni bir aşama, bilimde nitel sıçramayı karekterize eder. Mao Zedung savunulmadan M-L savunulamaz; eksiklik, sınırhlık ve darlıktan kurtulunamaz. Maoizmsiz "M-L" savunusu kendini kısırlaştırmaktan, kendi kendisini sakatlamaktan kurtaramaz.

Özellikle ve öncelikle, Marksist-askeri teori, yeni demokratik devrim vb. vb. başka katkılarını bir yana koyarsak, Mao'nun teoriye yaptığı en büyük katkı ve Maoizmin ifadelenişinde esas ağırlığa sahip, proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi teorisidir. Ve Mao, bu teoriye çelişki yasası (zıtların birliği) eşliğinde sosyalizmin doğasına derinlemesine nüfuz ederek ulaşıyordu. Mao'daki bu zengin analizden süzülüp gelen "devrimi kavrama" eşsiz teorisi, S. Birliği ve Doğu-Avrupa'daki altüst oluşlarla döne döne doğrulandı; Maoizmin büyü ve çekiciliğini ısrarla ve inatla sahne ışıklarının önüne çıkardı.

Marksizm-Leninizm, bugün, Marksizm-Leninizm-Maoizm biçimine bürünmüştür. Dostlarımız bunun ruhuna erişmek, savaşımlarında bu silahı kullanmakla paranın iktidarına dayalı düzenleri altetmede kendilerini en iyi biçimde donatmış olacaklardır. Revizyonizmi tahlilde, emeği burjuvazinin boyunduruğundan kurtarmada, "yeni dünya dünezi"ni düzensizliğe gömmede M-L-M bilimi fena halde gereksinimdir.

Mao'nun 100. doğum yılı vesilesiyle hazırlayıp sunduğumuz başkan Mao'dan Seçme Sözler, (Kızıl Kitap) kuşkusuzki, Mao'nun bütünlüklü öğretisinin en önemli hatlarını kısa ama

zengin, özlü ama derin bir anlatımla açıklıyor. Önemli ve vazgeçilemez bir başucu kitabıdır. Her devrimcinin elinin altında bulunması gereken, ve her an gereksinim duyulabilen Maocu öğreti bütünselliğidir Başkan Mao'dan Seçme Sözler.

Mao'nun 100. doğum yılı etkinliklerinin bir parçasını, belkide çok küçük bir parçasını oluşturacak olan bu kitap, inanıyoruz ki, Maoizmi yayma, kavratma ve bayraklaştırmada mütevazi bir görevi yerine getirir. Ve inanıyoruz ki, bu kitap devrimci okurda gerekli yankıyı yapar.

UMUT YAYIMCILIK

1.KOMÜNİST PARTİSİ

Davamızı yöneten özek(*) kuvveti Çin Komünist Partisidir. Düşüncelerimize kılavuzluk yapan kuramsal temel Marksizm-Leninizmdir.

Çin Halk Cumhuriyeti'nin 1. Ulusal Halk Temsilciler Meclisinin 1. Toplantısında yaptığı açış konuşması (15 Eylül 1954)

Devrim yapmak için devrimci bir parti olması gerekir. Devrimci bir parti olmadan, Marksizim-Leninizm devrimci kuramına ve devrimci parti olmadan, emperyalizmi ve uşaklarını yenmek için, işçi sınıfını ve geniş halk yığınlarını yönetmek mümkün değildir..

"Bütün Dünyanın Devrimci Güçleri, Birleşiniz, Emperyalist Saldırganlıkla Savaşınız" (Kasım 1948) Seçilmiş Eserler, c.IV

Çin Komünist Partisi'nin çabaları olmadan, Çin halkınm destekleri olan Çin komünistleri olmadan, Çin'in bağımsızlığını kazanması ve kurtuluşunu elde etmesi mümkün olamayacağı gibi Çin'in sanayileşmesini gerçekleştirmesi ve tarımın modernleştirmesi de mümkün değildir.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler c. III

Çin Komünist Partisi Çin halkınm bütününü yöneten çekirdeği teşkil eder. Böyle bir çekirdek olmasaydı, sosyalizm davası zafere ulaşamazdı.

(*) Merkez

Çin Yeni Demokrasi Gençliği Birliğinin 3. Ulusal Kongresine katılan bütün delegeleri kabul töreninde yaptığı konuşma (25 Mayıs 1957)

Disipline sahip olan, Marksist-Leninist kuram ile silahlanmış, kendi kendini eleştirme yöntemini uygulayan ve halk yığınlarına bağlı bir parti; böyle bir parti tarafından yönetilen bir ordu; böyle bir partinin yönetimi altında bulunan, bütün devrimci sınıflarla bütün devrimci gruplardan kurulu bir birleşik cephe: işte düşmanı yenilgiye uğratmamızı sağlayan başlıca üç silah.

"Halk Demokratik Diktatörlüğü Üzerine" (30 Haziran 1949) Seçilmiş Eserler c. IV

Yığınlara güvenmeliyiz, Partiye güvenmeliyiz. Bunlar iki ana prensiptir. Bu iki prensipten şüpheye düştüğümüz takdirde hiçbir şey yapamayız.

"Tarım Kooparatifleşmesi Sorunu Üzerine" (31 Temmuz 1955)

Marksist-Leninist kuram ve ideoloji ile donatılan Çin Komünist Partisi Çin halkına başlıca olarak kuram ve pratik birliği, halk yığınlarıyla sıkı ilişki ve kendi kendini eleştirme yöntemi üzerine kurulmuş yeni bir çalışma stilini getirdi.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Büyük bir devrimci harekete kılavuzluk yapan siyasi bir parti, devrimci bir kurama ve tarih bilgisine sahip olmadan, pratik hareketi derinlemesine kavramadan zafere ulaşamaz.

"Çin Komünist Partisi'nin Ulusal Savaştaki Rolü"(Ekim 1938), Seçme Eserler c. II

Daha önce de söylediğimiz gibi stil düzeltme hareketi "Marksist eğitime uygun genel bir harekettir. Stil düzeltme, partinin bütününde eleştirme ve kendi kendini eleştirme yolu ile

Marksizm'in öğrenilmesidir. Stil düzeltme hareketi seyrinde, muhakkak Marksizm'i daha fazla öğreneceğiz.

"Çin Komünisit Partisinin Propaganda Çalışması ile ilgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Yüzmilyonlarca Çinliye iyi bir yaşama seviyesini sağlamak, ekonomi ve kültür bakımından geri kalmış ülkemizi refahlı, çok güçlü ve yüksek kültüre sahip bir ülke haline çevirmek çok çetin bir görevdir. Bu görevi daha iyi yüklenmek ve Partinin dışındaki, değişiklikler yapmaya kararlı olan bütün iyi niyet sahibi kişilerle daha iyi çalışabilmek içindir ki, halen olduğu gibi, gelecekte de stil düzeltme hareketlerine girişmek ve üzerimizdeki yanlış şeyleri durmadan tashih etmek zorundayız.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması ile ilgili Ulusal Konferansmda Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Siyaset devrimci bir siyasi partinin, pratik bütün hareketlerinin çıkış noktasıdır ve hareketlerin yürüyüşü ve sonucunda kendini gösterir. Devrimci bir siyasi partinin her hareketi, siyasetin uygulanmasıdır. Doğru bir siyaset uygulanmazsa yanlış bir siyaset uygular ;bilinçli olarak bir siyaset uygulamazsa, gözü kapalı olarak uygular. Tecrübe dediğimiz şey, bir siyaset uygulamanın yürüyüşü ve sonucudur. Ancak halkın pratiği ile, yani tecrübe ile bir siyasetin doğru olup olmadığı denetlenebilir ve ne derece doğru veya yanlış olduğu da belirlenebilir. Ama insanların pratiğinin, özellikle devrimci bir siyasi parti ile devrimci yığmların pratiğinin şu ve ya bu siyasete bağlanmadığı yoktur.. Bundan ötürü her hareket etmeden önce durumların ışığında saptadığımız siyaseti partinin üyelerine ve yığınlara açıkça anlatmamız gerekir. Yoksa Parti üyeleri ile yığmlar, siyasetimizin yönetiminden ayrılarak, gözleri kapalı bir şekilde hareket ederler ve yanlış bir siyaset uygularlar.

"Endüstri ve Ticaret ile ilgili siyaset üzerine" (27 Şubat 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV

Partimiz Çin devriminin genel hattını ve genel siyasetini tesbit etmiş ve çeşitli özel çalışma hatları ile özel siyasetleri de belirlemiştir. Bununla beraber, yoldaşlardan bir çoğu sık sık Partimizin özel ve münferit çalışma hatları ve siyasetlerini aklında tutarak Partimizin genel hattını ve genel siyasetini unutmaktadır.. Partimizin genel hattını ve genel siyasetini gerçekten unutacak olursak, gözü kapalı, olan, tam olmayan, zihni karışık bir devrimci oluruz, özel bir çalışma hattı ve özel siyaseti uygularken şaşkma döneriz, bazen sola bazen sağa doğru eğiliriz ve bundan da çalışmamıza zarar getiririz.

"Kurtuluşa Kavuşan Şans Suyyan Bölgesindeki Kadrolar Konferansında Verdiği Söylev" (l Nisan 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Siyaset ve taktik Partinin canıdır. Her kademedeki yönetici yoldaşların bunlara en büyük dikkat vermeleri ve bu konuda hiçbir zaman ihmalci davranmamaları gerekir.

"Durumla İlgili Genelge" (20 Mart 1948), Seçilmiş Eserler, c.IV.

2. SINIFLAR VE SINIF MÜCADELESİ

Sınıflar mücadele eder, bazı sınıflar zafere ulaşır, diğerleri yok edilir. Bu tarihtir, binlerce yıldır süregelen uygarlık tarihidir. Bu görüş açısından tarihi yorumlamaya tarihsel materyalizm adı verilir, bu görüş açısının karşısında olmak ise tarihsel ülkücülüktür.

"Boş Hayalleri Bir Yana Bırakıp Mücadeleye Hazırlanın" (14 Ağustos 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Sınıflı bir toplumda herkes belirli bir sımf statüsü içinde yaşar ve sınıf izini taşımayan hiçbir düşünce yoktur.

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937) Seçilmiş Esereler, c. I

Toplumdaki değişiklikler, başlıca olarak toplumun içindeki çelişmelerin, yani üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişmelerin smıflar arasındaki çelişmelerin yeni ile eski arasmdaki çelişmelerin gelişmesiyle olur. Bu çelişmelerin gelişmesi toplumu ileriye götürür ve eski toplumun yerini yeni toplumun almasmı iter.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937) Seçilmiş Eserler c. I

Toprak ağası smıfmın köylülere karşı yaptığı merhametsiz ekonomik sömürü ve siyasi baskı , köylüleri toprak ağası sınıfının hakimiyetine karşı defalarca başkaldırmaya zorlamıştır. Çin derebeylik toplumunda yalnız bu gibi köylülerin sınıf mü-

cadelesi, köylü başkaldırmaları ile köylü savaşları, tarih gelişmesinde gerçek itici güçler olmuştur.

"Çin Devrimi Ve Çin Komünist Partisi" (Aralık 1939) Seçilmiş Eserler, c. II

Ulusal mücadele, eninde sonunda bir sınıf mücadelesi meselesidir. Birleşik Amerika'da zenciler üzerinde baskı yapanlar sadece beyaz ırkın gerici hakim çevreleridir. Bunlar beyazların ezici çoğunluğunu teşkil eden işçileri, köylüleri, devrimci entelektüelleri ve diğer aydınları hiç bir şekilde temsil edemezler.

"Amerikalı Zencilerin Amerikan Emperyalizmi Tarafından Uygulanan Irk Ayrımına Karşı Haklı Mücadelelerini Desteklemek İçin Bildiri" (8 Ağustos 1963).

Halkı örgütlemek bize düşer. Çinli gericileri devirmek için halkı örgütlemek bize düşer . Gerici olan her şey aynıdır; vurmazsan düşmesi imkansızdır. Tıpkı süpürmeye benzer bu; süpürgenin değmediyi yerde toz kendiliğinden yok olamaz.

"Japonya'ya Karşı Mukavemet Savaşında Zaferden Sonraki Durum Ve Siyasetimiz" (13 Ağustos 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV

Düşman kendiliğinden mahvolup gitmez. Gerek Çinli gericiler, gerekse Amerikan emperyalizminin Çin'deki saldırgan güçleri tarih sahnesinden kendi istekleri ile çekilmezler.

"Devrimi Sonuna Kadar Götürelim" (30 Aralık 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV,

Devrim, bir ziyafet vermek, bir makale yazmak, bir resim çizmek veya bir nakış işlemek değildir. Devrim o zariflikle, o rahatlık ve naziklikle veya o kadar tatlılık sevecenlik, terbiye, ihtiyat, ruh cömertliği ile başarılmaz. Devrim, bir ayaklanmadır, bir sınıfın başka bir sınıfı devirdiği bir şiddet hareketidir.

"Hunan'da Köylü Hareketiyle İlgili Anket Üzerine Rapor" (Mart 1927) Seçilmiş Eserler,c.I

Ciang Cie-şı halkın elinden en ufak yetkiyi, en küçük çıkarı çekip almaya çalışır. Peki ya biz? Bizim siyasetimiz ona karşı kısasa kısas savaşmak ve her karış toprak uğruna savaşmaktır. Biz de onun gibi hareket ediyoruz. Ciang Cie-şı halka sol elinde bir kılıç, sağ elinde de bir kılıç olduğu halde savaşı zorla kabul ettirmeye çalışır her zaman. Onu örnek alarak biz de ellerimize kılıçlar alıyoruz. ...Ve Ciang Cie-şı şimdi kılıçlarını bilemektedir ki biz de kılıçlarımızı bilemeliyiz.

"Japonya'ya Karşı Mukavemet Savaşında Zaferden Sonraki Durum Ve Siyasetimiz"(13 Ağustos 1945). Seçilmiş Eserler, c. IV

Düşmanlarımız kimlerdir? Dostlarımız kimlerdir? Devrimin en önemli sorunu işte bu sorundur. Çin'deki geçmiş bütün devrim mücadelelerinin pek az başarıları sağlamasının ana sebebi, gerçek düşmanlara darbe indirmek için gerçek dostlarla birleşememektir. Devrimci parti yığınların klavuzudur ve devrimde, devrimci parti yığınları yanlış yola yönelttiği takdirde devrimin yenilgiye uğramadığı, hiç yoktur. Yığmları yanlış bir yola doğru götürmekten ve devrimde zaferi kazanmaktan emin olmak istiyorsak gerçek düşmanlarımıza darbe indirmek için gerçek dostlarımızla birleşmeye dikkat etmemezlik edemeyiz. Gerçek dostlarımızı gerçek düşmanlarımızdan ayırt etmek için Çin toplumundaki çeşitli sınıfların ekonomik statülerinin ve devrime karşı davranışlarmın genel bir tahlilini yapamamazlık edemeyiz.

"Çin Toplumundaki Çeşitli Sınıfların Tahlili" (Mart 1926), Seçilmiş Eserler, c. I

Emperyalizmle beraber kumpas kuran bütün savaş ağaları, bürokratlar, komprador sınıfı, büyük toprak ağası sınıfı ve aydınların bunlara dayanan gerici bir kısmı bizim düşmanlarımızdır. Endüstri proletaryası devrimimizin yönetici gücüdür. Yarı proletarya ile küçük burjuvazinin bütünü bizim en yakın dostlarımızdır. Kararsızlık içinde bocalayan orta burjuvazinin sağ kanadı da dostumuz olabilir ama cephemizin düzenini bozmaması için sonuncuya karşı her an tetikte olmalıyız.

"Çin Toplumundaki Çeşitli Sınıfların Tahlili" (Mart 1926). Seçilmiş Eserler, c. I

Devrimci halkın tarafını tutan bir kimse devrimcidir, emperyalizm, derebeylik ve bürokratik kapitalizmin tarafını tutan bir kimse karşı-devrimcidir. Yalnız sözde devrimci, halkın tarafını tutan, hareketlerinde ise başka bir davranış gösteren kimse sözde bir devrimcidir, yalnız sözde değil, hareketleriyle de devrimci halkın tarafını tutan bir kimse mükemmel bir devrimcidir.

"Çin Halk Siyasi Danışma Konferansının 1. Ulusal Komitesinin 2. Toplantısında yaptığı kapanış konuşması (23 Haziran 1950).

Bence bizimle ilgili olarak ister bir kişi, ister bir parti ister bir ordu veya bir okul olsun düşmanın bize karşı saldırıda bulunmaması kötü bir şeydir, çünkü bu durum haliyle bizim düşmanla birlikte olduğumuzu gösterir. Düşmanın saldırısına uğrarsak iyi bir şeydir, çünkü bu durum bizim düşmanla kendi aramızda kesin bir sınır çizdiğimizi ispatlar. Ve eğer düşman bizi en karanlık bir şekilde tanımlayıp bütün yaptıklarımızı yererek şiddetle saldırırsa daha da iyidir, çünkü bu durum yalnız düşmanla kendi aramızda kesin bir sınır çizdiğimizi göstermekle kalmaz, aynı zamanda çalışmalarımızda olağan üstü başarılar sağlamış olduğumuzu ispatlar.

"Düşmanın Saldırısına Uğramak Kötü Değil İyi bir şeydir" (26 Mayıs 1939)

Düşmanın savaştığı her şeyi desteklemeliyiz; düşmanın desteklediği her şeyle savaşmalıyız.

"Cungyangşı Ajansının, Saodangbao Ve Sinminbao Gazetelerinin Üç Muhabirine Verdiği Mülakat" (16 Eylül 1939), Seçilmiş Eserler, c. II

Biz proletaryanın ve halk yığınlarının tutumunu alırız. Komünist Partisi üyeleri için, demek ki, Partinin tutumunu, partiliğin tutumunu ve Partinin siyasetinin tutumunu almak gerekir.

"Yenan'da Edebiyat Ve Sanat Üzerine Düzenlenen Sohbetler Arasında Yaptığı Konuşmalar" (Mayıs 1942) Seçilmiş Eserler, c. III

Silahlı düşmanların yok edilmesinden sonra silahsız düşmanlar da bulunacaktır, bunlar muhakkak bize karşı bir ölüm kalım savaşı süreceklerdir, bunları asla küçümsememeliyiz. Şimdi sorunu bu şekilde ortaya koymaz ve anlamazsak, en büyük hataları işlemiş oluruz.

"Çin Komünist Partisinin 7. Merkez Komitesinin 2. Genel Toplantısında Verdiği Rapor" (5 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV

Emperyalistler ve ülke içindeki gericiler, yenilgisini hiçbir zaman hazmetmeyecek, sonuna kadar çabalayıp duracaklardır. Ülkenin bütününde barış ve düzen yerleştirildikten sonra bile bütün yollara başvurarak sabotaj hareketlerine girişecekler, karışıklıklar çıkarmaya savaşacaklar ve Çin'de her gün ve her dakika restoreye çalışacaklardır.. Bu kesindir, su götürmez bir gerçektir. Biz uyanıklığımızı bir an bile gevşetmemeliyiz.

"Çin Halk Siyasi Danışma Konferansının 1. Genel Toplantısında yaptığı açış konuşması" (21 Eylül 1949).

Ülkemizde sosyalist değişim mülkiyet bakımından esasen tamamlanmıştır, devrim döneminde yığınlar tarafından yürütülen geniş ve fırtınalı sınıf mücadelesi esas olarak sona ermiştir. Bununla beraber devrilmiş olan toprak ağası sınıfının ve komprador sınıfının kalıntıları hala yerinde durmaktadır, burjuvazi hala mevcuttur, küçük burjuvazinin değişimi henüz başlamıştır. Sınıf mücadelesi sonuna ulaşmış değildir. Proletarya ile burjuvazi arasında , çeşitli siyasi güçler arasında ve proletarya ile burjuvazi arasında ideoloji alanındaki sınıf mücadelesi daha uzun süre devam edecek, zikzaklı olacak ve hatta zaman zaman çok keskin olacaktır. Proletarya dünyayı kendi dünya görüşüne göre değiştirmeye burjuvazi de dünyayı kendi dünya görüşüne göre değiştirmeye çalışmaktadır. Bu bakımdan sosyalizmin mi yoksa kapitalizmin mi zafere ulaşacağı sorunu henüz gerçekten çözümlenmiş değildir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957)

Ülkemizde ideoloji alanında sosyalizm ile kapitalizm arasında kim kimi yenecek mücadele sorununu çözümlemek için daha oldukça uzun bir süre beklemek gerekir. Sebebine gelince, burjuvazinin ve eski toplumdan gelen aydınların etkisi ülkemizde daha uzun zaman mevcut olacak, sınıf ideolojileri olarak ülkemizde daha uzun zaman mevcut olacaktır. Eğer bu durum yeteri kadar iyi anlaşılmazsa veya hiç anlaşılmazsa, en ağır hatalar işlenmiş olacak ve gerekli ideolojik mücadele ihmal edilecektir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957)

Burjuva ve küçük-burjuva ideolojisi, Marksizme karşı düşünceler ülkemizde daha uzun süre kalacaktır. Sosyalist sistem ülkemizde esas olarak kurulmuştur. Esas bakımından üretim yollarının mülkiyet değişikliği alanmda zafere ulaşmış bulunuyoruz, ama siyaset cephesiyle ideoloji cephesinde zaferimiz henüz tam değildir. İdeoloji alanmda proletaryanın mı, yoksa burjuvazinin mi zafere ulaşacağı sorunu henüz gerçekten çözümlenmiş değildir. Burjuva ve küçük-burjuva ideolojisine karşı bizim uzun bir savaşı sürdürmemiz gereklidir. Bu durumu anlamamak ve ideoloji mücadelesinden vazgeçmek hatadır. Her yanlış düşünce, her zehirli ot, her iblis ve hortlak eleştirmeye tabi tutulmalıdır ve meydan bunlara boş bırakılmamalıdır. Ama bu eleştirme tamamıyle deliller üzerine kurulmalı, tahlilci ve inandırıcı olmalıdır, sert, bürokratik veya metafizik ve dogmatik olmamalıdır.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması ile ilgili Ulusal Konferansmda Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Dogmatizm de, revizyonizm de Marksizme aykırıdır. Marksizm zorunlu olarak ilerlemek, pratik geliştikçe Marksizm de gelişmek durumundadır, ve zaten durmasına imkan yoktur. Olduğu gibi hareketsiz ve basma kalıp dursaydı, can diye bir şey kalmazdı. Bununla beraber Marksizmin temel prensipleri bo-

zulamazdır. Aksi taktirde hata işlenecektir. Marksizmi metafizik açısından ve donmuş bir şey gibi görmek dogmatizmdir. Marksizmin temel prensiplerini ve evrensel gerçeğini inkar etmek revizyonizmdir. Revizyonizm burjuva ideolojisinin bir çeşididir. Revizyonistler sosyalizm ile kapitalizm ve proletarya diktatörlüğü ile burjuvazi diktatörlüğü arasındaki farkları silip ortadan kaldırırlar. Onların ileri sürdükleri, gerçekte sosyalist hat değil, kapitalist hattır. Bugünün koşulları içinde revizyonizm dogmatizmden daha zararlı bir şeydir. İdeoloji cephesinde bize düşmekte olan görev, işte revizyonizmi eleştirme açmaktır.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansmda Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957)

Revizyonizm veya sağcı oportünizm bir burjuva ideoloji akımıdır, dogmatizmden çok daha tehlikelidir. Revizyonistler veya sağcı oportünistler Marksizmi dudaklarmm ucu ile tasvip ederler ve onlar da "dogmatizm"e saldırırlar. Ama onların saldırıları gerçekte doğrudan doğruya Marksizmin özüne yöneltilmiştir. Onlar materyalizm ve diyalektikle savaşırlar veya bunları tahrif ederler, halk demokratik diktatörlüğü ve Komünist Partisinin yönetimi ile olduğu gibi sosyalist değişim ve sosyalist kuruculuk ile de savaşırlar veya bunları zayflatmaya çalışırlar. Ülkemizdeki sosyalist devrimin temel zaferinden sonra, hala bir takım kimseler kapitalist rejimi canlandırmak rüyası peşindedirler. Bunlar işçi sımfına karşı ideoloji alanı da dahil olmak üzere çeşitli alanlarda mücadeleyi sürdürüyorlar. Bu mücadelede revizyonistler onların en iyi yardımcılarıdır.

"Halk İçinde Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957)

3. SOSYALİZM VE KOMÜNİZM

Komünizm, proletarya ideolojisinin bütünüdür, aynı zamanda yeni bir sosyal rejimdir. Bu ideoloji ve bu sosyal rejim bütün öteki ideoloji ve sosyal rejimlerden farklı, insanlık tarihinde en mükemmel, en ilerici, en devrimci, en rasyonaldir. Derebeylik ideolojisi ile sosyal rejimi zaten tarihin müzesine girmişlerdir. Kapitalizm ideolojisi ve sosyal rejimin bir kısmı müzeye girmiştir (Sovyetler Birliğinde); geriye kalan diğer kısmı da "batıdaki tepelerin ardında batan güneş gibi, hızla can çekişen birine benzemektedir" ve müzeye girmenin eşiğindedir. Sadece komünizm ideolojisi ve sosyal rejimi bir çığ coşkunluğu ve yıldırım gücü ile bütün dünyaya yayılmaktadır ve eşsiz baharlarını çiçeklendirmektedirler.

"Yeni Demokrasi Üzerine" (Ocak 1940), Seçilmiş Eserler, c. I

Sosyalist rejim eninde sonunda kapitalist rejimin yerini alacaktır, bu insan iradesinin dışında nesnel bir kanundur. İleriye doğru hareketinde tarihin tekerleğini frenlemek için gericilerin çabaları ne olursa olsun, devrim er geç patlayacak ve zorunlu bir sonuç olarak zafere ulaşacaktır.

"Büyük Ekim Sosyalist Devriminin 40. Yıldönümünü Kutlamak İçin Düzenlenen Sovyetler Birliği Yüksek Sovyetinin Toplantısında Yaptığı Konuşma" (6 Kasım 1957)

Biz komünistler hiç bir zaman kendi siyasi görüşlerimizi gizlemeyiz. Gelecek için programımız veya en yüksek programımızın amacı Çin'i sosyalizme ve komünizme götürmektir,

bu, kesin ve şüphe götürmezdir. Partimizin adı ve Marksist dünya görüşümüz, gelecekte gerçekleştirebileceğimiz sonsuz aydınlık ve sonsuz güzel olan bu azami ülküyü açıkca göstermektedir.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine"(24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler , c. III

Çin Komünist Partisi tarafından yönetilen Çin devrimci hareketinin bütünü, demokratik devrim ve sosyalist devrim olmak üzere iki devreden kurulu bir bütün olarak ele alınan devrimci harekettir; bunlar ayrı karakterde iki devrimci yürüyüştür ve ancak birincisi tamamalandıktan sonradır ki ikincisininin tamamlanmasma geçilebilir. Demokratik devrim sosyalist devrimin gerekli hazırlanışıdır, sosyalist devrim ise demokratik devrimin mantıksal sonucudur. Bütün komünistlerin son amacı bir sosyalist toplumun ve bir komünist toplumun nihai kuruluşu uğrunda bütün güçleri ile savaşmaktır.

"Çin Devrimi Ve Çin Komünist Partisi" (Aralık 1939), Seçilmiş Eserler, c. II

Sosyalist devrimin amacı üretim güçlerini kurtarmaktır. Tarım ve el endüstrisi alanlarında kişisel mülkiyetin sosyalist kolektif mülkiyete dönüşmesi, özel endüstri ve ticarette de kapitalisit mülkiyetin sosyalist mülkiyete dönüşmesi, üretim güçlerini zorunlu olarak çok geniş ölçüde kurtuluşa götürecektir. Ve böylece endüstri ve tarım üretiminin muazzam gelişmesi için sosyal koşullar yaratılmış olacaktır.

"Yüksek Devlet Konferansında yaptığı konuşma" (25 Ocak 1956)

Halen, biz yalnız özel mülkiyeti sosyal mülkiyete çeviren bir sosyal sistem devrimi değil, aym zamanda el endüstrisi üretimini geniş ölçüde modern makineliştirilmiş üretime götüren teknik devrimi de izliyoruz, bu iki devrim birbirlerine bağlıdır. Tarım alanmda ülkemizin koşullları meydanda olduğuna göre

(kapitalist ülkelerde tarım kapitalist bir yön izler) kooperatifleşme büyük makinelerin kullanılmasından önce gelmelidir. Bundan şu sonuç çıkar ki, endüstri ve tarımın, sosyalist endüstrileşme ve tarımın sosyalist değişiminin bu ikisini birbirinden ayrıymış ve tecridiymiş gibi hiç bir şekilde görmemeliyiz ve yalnız birine önem vererek ötekini ihmal etmemeliyiz.

"Tarım Kooparatifleşmesi Sorunu Üzerine" (31 Temmmuz 1955)

Yeni sosyal rejim henüz kurulmuştur, ve sağlamlaşması için vakit lazımdır. Kurulur kurulmaz bu yeni rejimin tamamiyle sağlam olduğunu sanmamalıyız, imkansız bir şeydir bu. Yeni rejim tedricen sağlamlaşmaya muhtaçtır. Bunun kesin bir şekilde sağlamlaşması için ülkenin sosyalist endüstrileşmesini gerçekleştirmek, ekonomik cephede sosyalist devrimi sebatla izlemek, ayrıca siyasi ve ideolojik cephelerde sürekli ve çetin sosyalist devrimci mücadeleler ve sosyalist eğitim yapmak gerekir. Bunlardan başka, çeşitli uluslararası koşullarm yardımı da istenir.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Ülkemizde sosyalist rejimin sağlamlaşması için yapılan savaş, sosyalizmin ve kapitalizmin zaferini kararlaştıracak olan savaş daha uzun bir tarihsel dönem boyunca uzayacaktır. Ama hepimiz bu yeni sosyalist rejimin şaşmaz bir şekilde sağlamlaşacağını kavramalıyız . Modern endüstri ile, modern tarım ile, modern bilim ve kültürle donatılmış sosyalist bir ülke muhakkak kurabiliriz.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957)

Devletimize düşmanca davranmakta olan aydınların sayısı pek azdır. Bu gibi kimseler proletarya diktatörlüğü üzerine kurulan devletimizi sevmiyor, eski toplumun özlemini çekiyorlar.

Bir fırsat çıktı mı, Komünist Partisini devirip eski Çin'i canlandırmaya çalışarak karışıklıkları körüklüyorlar. Bunlar proletarya yolu ile burjuvazi yolu arasında sosyalizm yolu ile kapitalizm yolu arasında ikinci yolu izlemekte direnenlerdir. Bu ikinci yol gerçekte geçilmez bir yol olduğundan bunlar gerçekte emperyalizm, derebeylik ve bürokratik kapitalizm önünde teslim olmaya hazırdırlar. Bu gibi kimselere siyaset, endüstri-ticaret, kültür-öğretim, bilim-teknik ve din çevrelerinde rastlanır, bu insanlar son derece gericidir.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957)

Ciddi sorun köylülerin eğitimidir. Köylü ekonomisi dağınıktır, Sovyetler Birliği'ndeki deney göz önünde tutulursa tarımın sosyalleştirilmesi çok uzun bir zaman ve inceden inceye çalışmayı gerektirecektir. Tarım sosyalleştirilmeden tam ve sağlam bir sosyalizm olamaz.

"Halk Demokratik Diktatörlüğü Üzerine" (30 Haziran 1949), Seçilmiş Eserler, c.IV

Şuna inanmalıyız: 1) Geniş köylüler Partinin yönetiminde sosyalizm yoluna tedricen çıkmak istemektedirler; 2) Parti, köylüleri sosyalist yola sevketmeye muktedirdir. Bu iki nokta, şeyin özü ve başlıca akımıdır.

"Tarım Kooperatifleşmesi Sorunu Üzerine" (31 Temmuz 1955)

Kooperatiflerin yönetici organları bünyelerinde şimdiki fakir köylülerin ve yeni aşağı orta- halli köylülerin üstünlüğünü sağlamalıdırlar, eski aşağı-orta halli köylüler ile eski veya yeni olsun yukarı-orta halli köylüleri yardımcı güç olarak kullanmalıdırlar, partinin siyasetine uygun olarak fakir köylülerle orta halli köylülerin birliğini gerçekleştirmek, kooperatifleri sağlamlaştırmak, üretimi geliştirmek ve köylerin bütününde sosyalist değişimi gerektiği gibi başarmak ancak bu şekilde mümkün olabilir. Yoksa orta halli köylülerle fakir köy-

lülerin birliğini, kooperatiflerin sağlamlaşmasını, üretimin gelişmesini ve köylerin bütününde sosyalist değişimi sağlamak imkansızlaşır.

"Çanga İlçesinin Gaoşan Nahiyesindeki Utang Tarım Üretim Kooperatifindeki Orta Halli Köylülerin Ellerinde Tuttukları Üstünlük, Fakir Köylülerin Ellerine Nasıl Geçti" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Orta halli köylülerle birleşmek gereklidir, bunu yapmamak hata olur. Ama, köylerde orta halli köylülerle birleşmek ve köylerin bütününde sosyalist değişimi sağlamak için işçi sınıfı ile Komünist Partisi kimlere dayanmalıdırlar? Şüphesiz sadece fakir köylülere dayanacaklardır. Geçmişte toprak ağalarına karşı savaştığımız ve toprak reformunu gerçekleştirdiğimiz zaman bu böyle olmuştu, şimdi zengin köylülere ve başka kapitalist etkenlere karşı savaşarak tarımda sosyalist değişimi gerçekleştirdiğimiz zaman da böyledir. Bu iki devrim döneminin başında orta halli köylüler müteredditdi göründüler. Ancak durumun genel eğiliminin açıkça farkına vardıkları ve devrimin zafere ulaşmak üzere olduğunu gördükleri zaman, orta halli köylüler devrim tarafına geçebilirler. Devrimin günden güne genişleyerek son zafere ulaşması için fakir köylüler orta halli köylüler üzerinde etki yapmalı ve onları kendi tarafına çekmelidirler.

"Fuan İlçesindeki "Orta Halli Köylüler Koperatifi" Ve "Fakir Köylüler Koperatifi" nin Ortaya Çıkmasıyla Alınan Dersler " adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Refah içinde yaşayan köylülerde kapitalizme karşı ciddi bir eğilim görülür. Kooperatifleşme hareketi sırasında, hatta gelecekteki uzun bir dönem süresince köylüler arasındaki siyasi çalışmamızı azıcık bile olsa gevşek tutarsak, kapitalizm eğilimi taşkın olacaktır.

"Kapitalizm Eğilimine Karşı Gözüpek Bir Savaş Yürütülmelidir" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Tarım kooperatifleşmesi hareketi daha başlangıçta ciddi bir ideolojik ve siyasi mücadeleydi. Böyle bir mücadele verilmeden hiçbir kooperatif kurulamaz. Yepyeni bir sosyal sistem eskisinin yerine kurulabilmesi için bu yeri süpürüp temizlemek lazımdır. Eski sistemi yansıtan eski ideolojinin kalıntıları haliyle ve uzun bir süre insanların akıllarında kalır ve kolay kolay silinmez. Kuruluşundan sonra bir kooperatif sağlamlığını kazanmadan önce daha birçok mücadelelerden geçmek zorundadır. Hatta sağlamlaştıktan sonra bile eğer çabalarını gevşetirse, başarısızlığa uğramak tehlikesiyle karşı karşıya kalır.

"Ciddi Bir Ders" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Son yıllar boyunca köylerde kapitalizmin kendiliğinden doğan gücü her gün daha fazla gelişmekte, her tarafta yeni, zengin köylülerin ortaya çıktığı görülmekte ve refah içindeki orta halli köylülerin birçoğu zengin köylü olmaya çalışmaktadır. Üretim vasıtalarının yetersiz olduğundan fakir köylülerin birçoğu hala ihtiyaç içindedir, bazıları borçludur, bazıları topraklarını satmış veya kiraya vermişlerdir. Bu durumun gelişmesine meydan verilirse, köylerde kutuplaşma olayı haliyle günden güne ciddileşecektir. Topraklarını kaybeden köylülerle hala fakirlik içinde bulunan köylüler imdatlarına yetişmediğimizi ve karşılaştıkları güçlükleri yenmek için kendilerine yardım etmediğimizi ileri sürerek bizden şikayetçi olacaklardır. Kapitalizm yolunda yürüme eğilimini gösteren refah içindeki orta halli köylüler de bizden memnun kalmayacaklardır, çünkü kapitalizm yolunu izlemek niyetinde olmadığımızdan biz onların isteklerini hiçbir zaman yerine getiremeyeceğiz. Böyle bir durumda işçilerle köylülerin ittifakı devamla sağlamlaşabilecek midir? Bunun mümkün olmadığı açık bir gerçektir. Bu sorun ancak yeni bir temel üzerinde çözümlenebilir. Şu demek ki, bir yandan tedricen sosyalist endüstrileşmeye ve el endüstrisi ile kapitalist endüstri-ticaretin sosyalist değişimine gidilirken, bir yandan da bütünüyle tarımın sosyalist değişimini, yani kooperatifleşmesini tedricen gerçekleştirmek , köylerde zengin köylülerin ekonomisi sis-

temini ve kişisel ekonomi sistemini ortadan kaldırmak gerekir. Ve böylece köylerdeki halkımızın bütününe refah sağlanır. İşçilerle köylülerin ittifakı, fikrimizce ancak bu şekilde sağlamlaşabilir.

"Tarım Kooperatifleşmesi Sorunu Üzerine" (31 Temmuz 1955).

Etraflı planlama ve her şeyi hesaba katma sözleriyle, 600 milyon nüfusumuzun çıkarları için etraflı planlama ve herşeyi hesaba katma kastedilmektedir. Bir plan kurduğumuz, bir iş düzenlediğimiz veya bir sorun düşündüğümüz zaman, ülkemizde 600 milyon kişinin yaşadığını hareket noktası olarak benimsemeliyiz daima , bunu hiçbir zaman unutmamalıyız.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957)

Partinin yönetiminden başka, belirleyici bir etken 600 milyon kişilik nüfusumuzdur. Ne kadar çok insan olursa, o kadar çok tartışma olur, o kadar çok canlılık ve enerji olur. Hiçbir zaman halk yığınları şimdi olduğu gibi bu kadar heyecanlı, mücadele iradeleri ve moralleri bu kadar yüksek olmamıştır.

"Bir Kooperatifin Takdimi" (15 Nisan 1958)

600 milyon nüfuslu Çin'in başka özellikleri hariç, göze çarpanları fakirlik ve yoksunluktur. Bunlar görünüşte kötü, gerçekte iyi şeylerdir. Fakirlik insanı değişikliğe, harekete, devrime doğru iter. Beyaz bir kağıt üzerinde her şey mümkündür ki, en yeni ve en güzel yazılar yazılabilir, en yeni ve en güzel resimler çizilebilir.

"Bir Kooperatifin Takdimi" (15 Nisan 1958)

Çin devrimi bütün ülkede zafere ulaştıktan ve aynı zamanda toprak sorunu çözümlendikten sonra gene de Çin'de iki

esas çelişme kalacaktır. Birincisi içerdekidir, yani işçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki çelişmedir. İkincisi dışardakidir, yani Çin ile emperyalist ülkeler arasındaki çelişmedir. Onun içindir ki, halk demokratik devriminin zaferinden sonra işçi sınıfının yönetimi altındaki halk cumhuriyetinin devlet iktidarı zayıflamamalı, tersine sağlamlaşmalıdır.

"Çin Komünist Partisinin 7. Merkez Komitesinin 2. Genel Toplantısında Verdiği Rapor" (5 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

"Devlet iktidarını ortadan kaldırmak istiyorsunuz değil mi?" Evet, istiyoruz, ama şu anda değil, şimdilik henüz bunu yapamayız. Niçin? Çünkü emperyalizm hala duruyor, içerdeki gericiler hâlâ duruyor, ülkede hala smıflar duruyor. Şimdiki görevimiz ulusal savunmayı sağlamlaştırmak ve halkın çıkarlarını korumak amacıyla başta halk ordusu, halk polisi ve halk adaleti olmak üzere halk devleti mekanizmasını güçlendirmektir.

"Halk Demokratik Diktatörlüğü Üzerine" (30 Haziran 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Devletimiz, işçi sınıfı tarafından yönetilen ve işçi-köylü ittifakı üzerine kurulmuş olan halk demokratik diktatörlüğü devletidir. Bu diktatörlüğün görevleri nelerdir? Diktatörlüğün ilk görevi ülkenin içinde gerici sınıflarla gericiler üzerinde ve aym zamanda sosyalist devrime karşı çıkan sömürücüler üzerinde sosyalist kuruluşu yıkanlar üzerinde bastırma eylemini yerine getirmektir, yani ülkenin içinde bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişmeleri çözümlemektir. Örneğin, bazı karşıdevrimcileri tutuklamak, yargılamak ve yargı giydirmek ve belirli bir süre için toprak ağalarının ve bürokrat kapitalistlerin oy verme ve özgür konuşma haklarını ellerinden almak gibi şeylerin hepsi diktatörlüğün uygulanma alanına girer. Toplum düzenini korumak ve geniş halk yığınlarınm çıkarlarını savunmak için, hırsızlar, dolandırıcılar, katiller, kundakçılar, serseri güruhları ve toplum düzenini ciddi bir şekilde bozan kötü unsurların türleri üzerinde de diktatörlüğü uygulamak gereklidir. Diktatörlüğün ikinci bir görevi vardır, bu da dışarıdaki düşmanların bozguncu faaliyetlerine ve muhtemel saldırılarına

karşı ülkemizi savunmaktır. Bu durumda diktatörlüğün görevi dış planda bizimle düşmanlarımız arasında çelişmeleri çözümlemektir. Diktatörlüğün amacı, halkın bütününün barış içinde çalışmasını koruyarak ülkemizi modern endüstri, modern tarım, modern bilim ve kültürle donatılmış sosyalist bir ülke haline getirmektir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (1957)

Halk demokratik diktatörlüğünün temeli işçi sınıfının, köylü sımfımn ve şehirli küçük burjuvazinin ittifakı ve başlıca olarak işçilerle köylülerin ittifakıdır, çünkü bu iki sınıf Çin nüfusunun yüzde 80-90'ını teşkil ederler. Emperyalizmin ve Guomindang gericilerinin devrilmesi başlıca olarak bu iki sınıfın gücü ile olmuştur. Yeni demokrasiden sosyalizme geçişte esas olarak bu iki sınıfın ittifakına dayanmak gerekir.

"Halk Demokratik Diktatörlüğü Üzerine" (30 Haziran 1949) Seçilmiş Eserler, c. IV.

Sınıf mücadelesi, üretim için mücadele ve bilimsel deneyler, kudretli bir sosyalist ülkenin kuruluşundaki üç büyük devrimci harekettir, bu hareketler komünistlere bürokrasiden sakınmalarını, revizyonizm ile dogmatizme karşı korunmalarını ve her zaman yenilmez durumda kalmalarmı sağlayan sağlam bir garanti, proletaryanın geniş emekçi yığınları ile birleşerek demokratik bir diktatörlük uygulamasını sağlayan güvenilir bir garantidir. Eğer bu hareketler mevcut olmadığı halde, toprak ağaları, zengin köylüler, karşı devrimciler, kötü unsurlar ve iblis ile hortlaklar alabildiğine kendi hallerine bırakılsalardı ve bunun yanısıra bizim kadrolarımız gözlerini yumsalardı, aralarından bir çoğu da düşmanla bizim aramızda hiçbir fark gözetmeksizin düşman tarafından ahlâk bozularak moral çöküntüsüne uğrayıp dağılarak düşmanla elbirliği yapsalardı, eğer kadrolarımız düşman tarafına bu şekilde sürüklenmiş olsalardı veya düşman bizim aramıza sızmaya muvaffak olsaydı ve eğer işçilerimizden, köylülerimizden ve aydınlarımızdan bir çoğu da düşmamn yumuşak ve sert manevraları önünde ye-

nilgiye uğrasalardı, durum bu şekilde devam etseydi, çok vakit geçmeden, en az birkaç yıl, ondan fazla yıl, en fazla birkaç on yıl içinde, bütün ülke çapında kaçınılmaz bir karşı devrimci restore meydana çıkar, Marksist-Leninist parti muhakkak revizyonist bir parti, faşist bir parti olur ve bütün Çin'in rengi de değişirdi.

"Hruşçof'un Sahte Komünizmi ve Dünyaya Verdiği Tarihi Dersler Üzerine"den (14 Temmuz 1964).

Halk demokratik diktatörlüğü uygulanmasında iki metod vardır. Düşmanlara karşı diktatörlük metodunu kullanırız. Başka bir deyişle, gerektiği sürece onların siyasi faaliyete katılmalarına izin vermeyiz, onları halk hükümetinin kanunlarına boyun eğmeye mecbur ederiz, yeni insanlar haline gelmeleri için onları bedeni çalışmaya zorlarız. Buna karşılık halka karşı zorlama metodu değil, demokratik metod uygulanır, başka bir deyişle, halkın siyasi faaliyete katılmasına izin verilmeli, halkı şunu bunu yapmaya zorlamak yerine ona karşı demokratik metodlarla eğitim ve inandırma çalışmaları yapılmalıdır.

"Çin Halk Siyasi Danışma Konferansının 1. Ulusal Komitesinin 2. Toplantısmda yaptığı kapanış konuşması (23 Haziran 1950)

Çin halkı Komünist Partisinin yönetimi altında Çin'de sosyalizm davasına daha sağlam bir temel üzerinde hızlı bir gelişme sağlamak amacıyla canlı bir stil düzeltme hareketini sürdürmektedir. Bu, şehir ve köylerde, sosyalist yol ile kapitalist yol, devletin temel rejimi ve önemli siyasetleri, Partinin ve hükümetin kadrolarının çalışma stili, halkın refah ile ilgili konuları vs. gibi sorunlar üzerinde deliller gösterme ve gerçekler açıklama metotlarıyla halkın bütününü kapsayan büyük bir tartışma yönetim altında ve serbest olarak düzenlemek demektir, ve bundan maksat, halk içinde gerçekten mevcut olan ve şu sırada çözümlenmesi gereken çeşitli çelişmeleri doğru olarak çözümlemektir. Bu, halkın kendi kendini eğittiği ve kendi kendini ıslah ettiği sosyalist bir harekettir.

"Büyük Ekim Sosyalist Devriminin 40. Yıldönümünü Kutlamak İçin Düzenlenen Sovyetler Birliği Yüksek Sovyet Toplantısında Yaptığı Konuşma" (6 Kasım 1957).

Yüce kuruculuk çalışmalarını izlemek için önümüzde son derece çetin bir görev durmaktadır. Komünistlerimizin sayısı 10 milyondan fazla olmasına rağmen memleket nüfusunun pek küçük bir kısmını teşkil etmektedir. Devlet organlarımızda ve çeşitli toplumsal işlerimizde iş bolluğu, Partinin dışındaki kimselerin de çalışmalara katılmalarını gerektirmektedir. Eğer halk yığınlarına dayanmayı ve partinin dışındaki kimselerle işbirliği yapmayı becermezsek, çalışmamızı olumlu bir sonuca ulaştırmamız mümkün olmayacaktır. Bütün Partinin birliğini güçlendirmeye devam ederken milliyetlerin, demokratik sınıfların, demokratik partilerin ve halk örgütlerinin birliğini güçlendirmeye, halk demokratik birleşik cephemizi sağlamlaştırmaya ve genişletmeye de devam etmeli, çalışmamızın hangi halkasında olursa olsun Partinin halk ile birleşmesini tehlikeye düşüren olumsuz her şeyi özenle gidermeliyiz.

"Çin Komünist Partisinin 8. Ulusal Kongresinde Yaptığı Açış Konuşması" (15 Eylül 1956).

4.HALK İÇİNDEKİ ÇELİŞMELERİN DOĞRU ÇÖZÜMÜ

İki tip sosyal çelişme karşısındayız: Kendimizle düşmanlarımız arasındaki çelişmeler ve halk içindeki çelişmeler. Bu iki tip çelişme, niteliği itibariyle birbirlerinden tamamen farklıdır.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Kendimizle düşmanlarımız arasındaki çelişmeler ve halk içindeki çelişmeler diye adlandırdığımız bu iki farklı tipteki çelişmeleri doğru olarak tanımak için ilk önce "halk"m ne olduğunu ve "düşman"ın ne olduğunu açıklığa kavuşturmak gerekir.... Sosyalizmi kurma dönemi olan şimdiki merhalede, sosyalist kuruluş davasını onayan, destekleyen ve buna katılan bütün sınıflar, tabakalar ve sosyal gruplar halk kategorisine girerler; sosyalist devrime karşı mukavemet gösteren, sosyalist kuruluşa düşman olan ve onu baltalayan bütün sosyal güçler ve bütün sosyal gruplar ise halkın düşmanıdırlar.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Ülkemizin bugünkü koşulları altında, halk içindeki çelişmeler şunlardır: İşçi sınıfı içindeki çelişmeler, köylü sınıfı içindeki çelişmeler, aydınlar içindeki çelişmeler, işçi sınıfı ile köylü sınıfı arasındaki çelişmeler, işçiler, köylüler ile aydınlar arasındaki çelişmeler, işçi smıfı, öteki emekçi halk ile ulusal burjuvazi arasındaki çelişmeler, ulusal burjuvazi içindeki çelişmeler vs. Halk hükümetimiz halkın çıkarlarını gerçekten tem-

sil eden ve halka hizmet eden bir hükümettir, ama onunla halk yığınları arasında da belli çelişmeler vardır. Bu çelişmeler devlet çıkarları, kolektif çıkarlar ile kişisel çıkarlar arasmdaki çelişmeleri, demokrasi ile merkezcilik arasmdaki çelişmeleri, yönetenlerle yönetilenler arasmdaki çelişmeleri ve devlet organlarında çalışan bazı memurların uyguladığı bürokratik bir çalışma stili ile yığınlar arasmdaki çelişmeleri kapsamaktadır. Bunlar da halk içindeki çelişmelerdir. Genel olarak söylemek gerekirse, halk içindeki çelişmeler halkın çıkarlarının köklü uygunluğu temelindeki çelişmelerdir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Bizimle düşmanlarımız arasmdaki çelişmeler antagonist çelişmelerdir. Halk içindeki çelişmeler, emekçi halk arasında antagonist değildir ve sömürülen sınıfla sömüren sınıf arasında antagonist görünüşlerin dışında antagonist olmayan bir görünüş de gösterirler.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Halkımızın siyasi hayatında sözlerimizin ve hareketlerimizin doğru veya yanhş olduğu nasıl tayin edilir? Anayasamızın prensiplerine göre ve halkımızın muazzam çoğunluğunun iradesi ile ülkemizdeki çeşitli partilerin defalarca ilan ettikleri ortak siyasi programlara uygun olarak, genel hatlar bakımından aşağıdaki kriterleri formülleştirmenin mükün olduğu kanısındayız: 1) Halkı parçalayan değil de, ülkemizdeki bütün milliyetlere mensup halkımızın birliğine yararlı olan şeyler; 2) Sosyalist değişim ve kuruluşa zarar veren değil de, bunlara yararlı olan şeyler; 3) Halk demokratik diktatörlüğünü bozan veya . zayıflatan değil de, bu diktatörlüğü sağlamlaştırmaya yararlı olan şeyler; 4) Demokratik merkezciliği bozan veya zayıflatan değil de, onu sağlamlaştırmaya yararlı olan şeyler; 5) Komünist Partisinin yönetiminden uzaklaşan veya onu zayıflatan değil de, bu yönetimin sağlamlaşmasma yararlı olan şeyler; 6) uluslararası sosyalist dayanışmaya ve bütün

dünyadaki barışsever halkların uluslararası dayanışmasına zarar veren değil de, bu iki dayanışmaya yararlı olan şeyler; doğrudur. Bu altı kiriterden en önemlileri sosyalist yol ile Partinin yönetimidir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Karşı-devrimcilerin elenmesi sorunu, bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişmelere bağlı bir mücadele sorunudur. Halk içinde karşı-devrimcilerin elenmesi sorununu biraz değişik bir şekilde görenler vardır. İki insan kategorisi bizim görüşlerimizden farklı görüşlere sahiptir. Sağcı düşüncelere sahip olanlar bizimle düşmanlarımız arasında bir fark gözetmez, düşmanları bizim kendi insanlarımız gibi görürler. Geniş yığmların düşman gibi gördükleri kimseleri dost gibi görürler. "Solcu" düşüncelere sahip olanlar bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişmeler alanını genişletir ve hatta o kadar genişletirler ki, halk içindeki bazı çelişmeleri bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişmeler alanına yerleştirirler ve gerçekte karşı- devrimci olmayan kimseleri karşı-devrimci gibi görürler. Bu görüşlerin ikisi de yanlıştır, onlardan hiç biri karşı-devrimcilerin elenmesi sorununu doğru olarak çözümlemediği gibi bu yöndeki çalışmamızın sonuçlarını da doğru olarak değerlendiremez.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957)

Nitelik bakımından farklı olan çelişmeler, ancak nitelik bakımından farklı metotlarla çözümlenebilir. Örneğin, proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme sosyalist devrim metoduyla çözümlenir; halk yığınları ile derebeylik rejimi arasındaki çelişme demokratik devrim metoduyla çözümlenir; sömürgelerle emperyalizm arasındaki çelişme ulusal devrim savaşı metoduyla çözümlenir; sosyalist toplumda işçi sınıfı ile köylü sınıfı arasındaki çelişme tarım kolektifleşmesi ve tarım makineleşmesi metotlarıyla çözümlenir; Komünist Partisi içindeki çelişmeler

eleştiri ve kendi kendini eleştiri metoduyla çözümlenir; toplum ile tabiat arasındaki çelişmeler üretici güçlerin gelişmesi metoduyla çözümlenir... Farklı çelişmeleri farklı metotlarla çözümlemek Marksist-Leninistlerin sıkı olarak riayet etmeleri gereken bir prensiptir.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Düşmanla bizim aramızdaki çelişmeler ve halk içindeki çelişmeler farklı nitelikte olduğundan farklı metodlarla çözümlenmelidir. Kısacası, birincisi: Düşmanla bizim aramızda; ikincisi: doğru ile yanlış arasındak açık bir fark kurmak sorunudur. Tabii, düşmanla bizim aramızda açık bir farkı belirlemek sorunu da doğruyu yanlıştan ayırdetmek sorunudur. Örneğin, bizim mi, yoksa emperyalizm, derebeylik ve bürokratik kapitalizm gibi iç ve dış gerici güçlerin mi haklı veya haksız olduğu sorunu da doğru ile yanlış arasmdaki sorundur, ama bu, halk içindeki sorunlardan farklı nitelikte olan başka bir tipte doğru ile yanlış arasındaki sorundur.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

İdeoloji bakımından her sorun, halk içindeki her tartışmalı sorun, ancak demokratik metotlarla, müzakere, eleştiri, ikna ve eğitim metotlarıyla çözümlenebilir, zorlayıcı ve bastırıcı metotlarla çözümlenemez.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Üretim ve öğrenimi verimli bir şekilde yürütebilmek ve düzenin sürdüğü koşullar içinde yaşayabilmek için halk kendi hükümetinden, üretim yöneticilerinden ve kültür-eğitim müessseselerinin yöneticilerinden bir zorlayacı niteliği taşıyan çeşitli uygun yönetme emirleri yaymalarını ister. Yönetme emirleri olmadan toplumdaki düzen korunamazdır, bu herkesçe bilinen temel bir bilgidir. Halk içindeki çelişmelerin çözümlenmesinde yönetme emirleri ile ikna ve eğitim metotları birbirlerini karşılıklı olarak tamamlayan iki taraftır. Toplumda

düzeni korumak için yayılan yönetme emirlerinin aynı zamanda bir ikna ve eğitim çalışması ile beraber yürümesi gerekir, çünkü sadece yönetme emirlerine başvurmak bir çok hallerde etkisizdir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Burjuvazi ile küçük burjuvazi muhakkak kendi idolojilerini gösterecektir. Muhakkak ki, onlar siyaset ve ideoloji sorunlarında bütün yollara başvurarak inatla kendilerini göstermeye çalışacaklardır. Bunun başka türlü olmasına imkan yoktur. Onların kendilerini göstermelerini engelleyen bastırma metotlarına başvurmamalıyız, tersine bunu yapmalarına müsaade etmeliyiz ve aynı zamanda kendilerini gösterirken onlarla tartışmalı ve uygun eleştirilerimizi onlara yöneltmeliyiz. Şüphesiz ki, çeşitli yanlış düşünceleri eleştirmeliyiz. Eleştiriden kaçınmak, yanlış düşüncelerin başı boş yayılmalarına göz yummak ve onların "piyasa"yı işgal etmelerine meydan vermek tabii doğru olmaz. Hatalar eleştirilmeli, zehirli otlarla görüldükleri yerlerde mücadele edilmelidir. Ama bu eleştiri dogmatik olmamalıdır, fizik ötesi metodu bir yere iterek diyalektik metodu kullanmak için ne gerekirse, onu yapmalıdır. Eleştiri bilimsel inceleme ile tamamıyle inandırıcı deliller gerektirir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Halkın eksiklerini eleştirmek gerekir,.... ama gerçekten halkın tutumunu alarak ve halkı savunmak ve eğitmek konularında ateşli bir istekle bunu yapmak gerekir. Yoldaşlarına düşmana davranır gibi davranmak düşmanın davranışını benimsemek demektir.

"Yenan'da Edebiyat Ve Sanat Üzerine Düzenlenen Sohbetler Arasında Yaptığı Konuşmalar" (Mayıs 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Çelişme ve mücadele evrenesel ve mutlaktır, ama çelişmeleri çözümlemek için uygulanan metotlar, yani mücadele

şekilleri, bu çelişmelerin farklı niteliğine göre değişir. Bazı çelişmeler açık bir antagonizm niteliğine bürünürler, bazıları da bunun tersini gösterirler. Şeylerin somut gelişmesine göre aslında antagonist olmayan bazı çelişmeler gelişip antagonist bir hale gelirler; aslında antagonist olan bazı çelişmeler ise gelişip antagonist olmayan bir hale gelirler.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Normal koşullar altında halk içindeki çelişmeler antagonist değildir. Fakat bunları doğru olarak ele almaz, uyanıklığımızı kaybeder ve boş bulunursak, bu çelişmeler antagonist olabilirler. Sosyalist ülkelerde bu olay çoğu zaman kısmi ve geçicidir. Nedenine gelince: Sosyalist ülkelerde insanın insan tarafından sömürülmesi sistemi ortadan kaldırılmıştır, halkın çıkarları esas olarak aynıdır.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Ülkemizde işçi sınıfı ile ulusal burjuvazi arasındaki çelişme halk içindeki çelişmeler kategorisine girer. İşçi sınıfı ile ulusal burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesi genellikle halk içindeki sınıf mücadelesi ile ilgilidir, çünkü ülkemizdeki ulusal burjuvazi ikili nitelik taşır. Burjuva demokratik devrimi döneminde, ulusal burjuvazinin niteliğinde devrimci bir taraf olduğu gibi, uzlaşmaya yatkın bir taraf da vardı. Sosyalist devrim döneminde de kar uğruna işçi sınıfını sömürmesi bir tarafta, Anayasayı desteklemesi ve sosyalist değişimi kabul etmesi öte taraftaydı. Ulusal burjuvazi emperyalizmden, toprak ağası sınıfından ve bürokratik burjuvaziden farkhdır. İşçi sınıfı ile ulusal burjuvazi arasında sömürenleri sömürülenlere karşı çıkaran bir çelişme mevcuttur. Aslında bu çelişme antagonist niteliktedir. Bununla beraber ülkemizin somut koşulları altında, bu iki sınıf arasındaki antagonist çelişme eğer gereği gibi ele alınırsa, antagonist olmayan bir çelişmeye dönüşebilir ve barışçı bir yoldan çözümlenebilir. Eğer işçi sınıfı ile ulusal burjuvazi arasındaki çelişme uygun bir şekilde ele alınmazsa, yani ulusal

burjuvaziye karşı bir birlik, eleştiri ve eğitim siyasetini uygulamazsak veya ulusal burjuvazi böyle bir siyasetimizi kabul etmezse, bu çelişme bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişme olabilir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorun Üzerine" (27 Şubat 1957).

Bir sosyalist ülkenin içindeki gericiler emperyalistlere elbirliği yapıp bölünmeye kışkırtmak ve karışıklık çıkarmak için halk içindeki çelişmeleri kendi yararına kullanarak komplolarını başarı ile sonuçlandırmak isterler. Macaristan olaylarının ibreti herkesin dikkatine değer.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Üzerine" (27 Şubat 1957).

5. SAVAŞ VE BARIŞ

Savaş, özel mülkiyetin ve sınıfların ortaya çıkmasıyla başlamıştır ve sımflar, uluslar, devletler ve siyasi bloklar arasındaki çelişmeleri, gelişmelerinin belirli bir döneminde çözümlemek için girişilen mücadelenin en yüksek şeklidir.

"Çin'de Devirmci Savaşın Stratejik Sorunları" (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c. I

"Savaş siyasetin devamıdır", bu anlamda savaş siyasettir, savaşın kendisi siyasi nitelik taşıyan bir harekettir. En eski zamanlardan beri siyasi bir nitelik taşımayan hiç bir savaş yoktur."

Ama savaşın kendine özgü özellikleri de vardır. Bu anlamda savaş genel olarak siyasete eşit değildir. "Savaş özel yollar ile siyasetin bir devamıdır". Siyaset belirli bir döneme ulaşıp gene alışılmış çarelerle ilerleyemediği zaman, siyasetin yolu üzerinde dikilen engelleri ortadan kaldırmak için savaş patlar. ...Engel ortadan kalkıp siyasi amca ulaşınca savaş sona erer. Engel tamamiyle ortadan kalakmadan önce siyasi amaca varana kadar savaşa devam etmek gerekir.... Bunun içindir ki siyasetin kan dökülmeyen bir savaş ve savaşın kan dökülen bir siyaset olduğu söylenebilir.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II

Tarihteki savaşlar iki kategoriye ayrılır: Haklı savaşlar ve haksız savaşlar. İlerici her savaş haklıdır ve ilerlemeye engel olan her savaş haksızdır. Biz komünistler ilerlemeyi engelleyen

bütün haksız savaşlara karşı mücadele ediyoruz, ama ilerici ve haklı savaşlara karşı değiliz. Biz komünistler yalnız haklı savaşlara karşı mücadele etmemekle kalmıyoruz, aynı zamanda bunlara faal olarak katılıyoruz. Birinci Dünya Savaşı bir haksız savaş örneğidir. Her iki taraf da emperyalist çıkarlar için savaşıyordu. Onun içindir ki bütün dünya komünistleri kesin bir şekilde bu savaşa karşı çıkmışlardır. Böyle bir savaşa karşı şu şekilde mücadele edilmesi gerekir: Savaş patlamadan önce bunu önlemek için mümkün olan bütün çabalar gösterilmelidir; ama bir kere de patladı mı imkan sağlar sağlamaz, savaşa savaşla mücadele etmek, haksız bir savaşa haklı bir savaşla karşı koymak lazımdır.

"Uzayan Savaş Üzerine"(Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Sınıflı toplumda, devrimler ve devrimci savaşlar kaçınılamazdır. Bunlar olmadan toplumun gelişmesinde sıçramalar elde etmek, gerici hakim sınıfı devirmek ve böylece halka iktidarı sağlamak imkansızdır.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I

Devrimci savaş bir çeşit panzehirdir, yalnız düşmanm üzerinde zehir akınını kesmekle kalmaz, aynı zamanda kendi saflarımızda da zararlı olan her şeyi silip süpürür. Her haklı, devrimci savaş büyük bir güçtür, o birçok şeyleri değiştirebilir veya değişimlerine yol açabilir. Çin-Japon savaşı hem Çin'i hem de Japonya 'yı değiştirecektir; yalnız Çin'in Mukavemet Savaşı ve birleşik cephe üzerinde ısrar ettiği takdirde, eski Japonnya muhakkak surette yeni bir Japonya haline gelecek, eski Çin muhakkak surette yeni bir Çin' e dönüşecek ve gerèk Çin 'de gerekse Japonya'da insanlarla her şey bu savaş sırasında ve savaştan sonra değişecektir.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Her komünist şu gerçeği anlamalıdır: "İktidar tüfekten çıkar".

"Savaş ve Strateji Sorunları" (6 Kasım 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Devrimin merkezi görevi ve en yüksek şekli iktidarın silahlı mücadele ile ele geçirilmesi ve sorunun savaşla çözümlenmesidir. Marksizm-Leninizmin bu devrimci prensibi her yerde geçerlidir, hem Çin'de hem de diğer ülkelerde istisnasız geçerlidir.

"Savaş ve Strateji Sorunları" (6 Kasım 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Çin'de silahlı mücadele olmadan ne proletarya için, ne halk için, ne Komünist Partisi için yer ve ne de devrim için zafer olurdu. Son onsekiz yıl içinde, Partimiz devrimci savaşlar boyunca gelişmiş, sağlamlaşmış ve Bolşevikleşmiştir. Silahlı mücadele olmasaydı, bugünkü Komünist Partisi de olamazdı. Bütün Parti yoldaşları kanımızla ödediğimiz bu tecrübeyi hiçbir zaman unutmamalıdırlar.

"Gungçandangjen Dergisinin Çıkışı Münasebetiyle" (4 Ekim 1939), Seçilmiş Eserler, c. II.

Devlet hakkındaki Marksist doktrin açısından ordu, devlet iktidarının başlıca kısmını teşkil eder. Devlet iktidarını ele geçirmek ve onu muhafaza etmek isteyenin güçlü bir orduya sahip olması gerekir. Bazı kimseler bizim "savaş her şeye kadirdir" taraflısı olduğumuzu ileri sürerek bizimle alay ediyorlar. Evet doğrudur, biz devrimci savaşın her şeye kadir olması taraflısıyız. Bu fena değil, iyidir, Marksisttir. Rus Komünist Partisinin tüfekleri sosyalizmi yarattı. Biz de ortaya bir demokratik cumhuriyet çıkaracağız. Emperyalizm çağında sınıf mücadelesinin tecrübesi bize işçi sınıfı ile emekçi yığınların silahlı burjuvazi ve toprak ağalarını ancak tüfek gücüyle yenebileceklerini göstermiştir; bu anlamda bütün dünyanm ancak tüfekle değiştirilebileceğini söyleyebiliriz.

"Savaş Ve Strateji Sorunları (6 Kasım 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Biz savaşın yok edilmesi taraflısıyız, biz savaş istemiyoruz; ama savaş ancak savaşla yok edilebilir, ortada tüfek kalmaması için tüfeğe sarılmak gerekir.

"Savaş Ve Strateji Sorunları " (6 Kasım 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Savaş, insanları birbirine düşürüp öldürten bu canavar ;insan topluluğunun gelişmesiyle sonunda yok edilecek ve hem de uzak olmayan bir gelecekte yok edilebilecektir. Ama onu ortadan kaldırmanın tek bir çaresi vardır: Savaşa savaşla, karşı- devrimci savaşa devrimci savaşla, milli karşı- devrimci savaşa milli devrimci savaşla, sınıfsal karşı- devrimci savaşa sınıfsal devrimci savaşla karşı koymak. ... İnsan toplumu, gelişme akımı içinde sınıfların ortadan kaldırılmasını ve devletlerin ortadan kaldırılmasını sağladığı zaman, karşı devrimci, devrimci, haksız, haklı diye hiçbir savaş kalmayacaktır. Bu, insanlık için ebedi barış devri olacaktır. Biz devrimci savaşın kanunlarını incelerken bütün savaşları ortadan kaldırma isteğinden hareket ediyoruz. Biz komünistlerle bütün sömürücü smıflar arasmdaki fark işte buradadır.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları" (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c. I

Ülkemizin ve çeşitli sosyalist ülkelerin barışa ihtiyacı vardır, dünyadaki çeşitli ülkelerin halklarının da barışa ihtiyacı vardır. Barışı değil savaşı çok isteyenler yalnız birkaç emperyalist ülkenin saldırı yoluyla zenginleşmeye çalışan bazı tekelci kapitalist gruplardır.

"Çin Komünist Partisinin 8. Ulusal Kongresinde Yaptığı Açış Konuşması" (15 Eylül 1956)

Dünyada devamlı barış kazanmak için sosyalist kampın çeşitli kardeş ülkeleri ile dostça iş birliğimizi gerçekleştirmeye devam etmeli ve bütün barışsever ülkelerle dayanışmamızı sağ-

lamlaştırmalıyız. Bizimle barış içinde yaşamak iseteyen bütün ülkelerle toprak bütünlüğüne ve egemenliğe karşılıklı saygı, eşitlik ve karşılıklı yararlar temelinde normal diplomatik ilişkiler kurmak için çaba hacamalıyız. Biz Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki çeşitli ülkelerin ulusal bağımsızhk ve kurtuluş hareketlerini, dünyadaki bütün ülkelerin barış uğrundaki hareketlerini ve haklı mücadelelerini faal olarak desteklemeliyiz.

"Çin Komünist Partisi 8. Ulusal Kongresinde Yaptığı Açış Konuşması" (15 Eylül 1956).

Emperyalist ülkelere gelince onların halkları ile de birleşmeliyiz ve bu ülkelerle barış içinde beraber yaşamayı gerçekleştirmeye, onlarla ticaret yapmaya ve muhtemel bir savaşı önlemeye çalışmalıyız, ama onlara karşı hiçbir zaman gerçeğe uymayan görüşler beslememeliyiz.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine) (27 Şubat 1957).

Biz barış istiyoruz. Bununla beraber emperyalizm savaş çıkarmakta inat ederse ülkeyi kurmadan önce hiç tereddüde kapılmadan savaş yapmak zorundayız. Her gün savaş korkusu içindesin, ya savaş patlarsa ne olacak? Doğru Rüzgarının Batı Rüzgarını bastırdığını, savaş çıkmayacağını daha önce söylemiştim, şimdi de savaşın patlaması ihtimali üzerinde durarak bu ek açıklamayı yapıyorum. Böylece iki ihtimal de göz önünde bulunduruluyor.

Çeşitli Ülkelerin Komünist Ve İşçi Partilerinin Moskova'da düzenlenen Konferansmda yaptığı konuşma (18 Kasım 1957).

Halen dünyanın bütün ülkelerinde insanlar üçüncü dünya savaşının çıkıp çıkmayacağını tartışmaktadırlar. Bu konuda psiklojik olarak hazırlıklı olmalı ve aynı zamanda bunu tahlilci bir gözle görmeliyiz. Biz barıştan yana ve savaşa karşıyız. Ama, emperyalistler bir savaş çıkarmakta inat ederlerse, biz de bundan korkmamalıyız. Bu sorun karşısındaki davranışımız bütün "karışıklıklar"ın karşısındaki davranışımızın aynıdır. Birinci olarak, buna karşıyız; ikinci olarak, bundan korkmuyoruz. Birinci

Dünya Savaşından sonra, 200 milyon nüfuslu bir Sovyetler Birliği doğmuştu. İkinci Dünya Savaşından sonra topyekün 900 milyon nüfusu kapsayan sosyalist kamp kurulmuştu. Emperyalistler üçüncü dünya savaşını çıkarmakta inat edecek olurlarsa kesinlikle söylenebilir ki, bunun sonucunda yüz milyon kişi sosyalizm yönüne geçecek, emperyalizme pek az barınma yeri kalacak ve belki de emperyalist sistem bütünüyle çöküp gidecektir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Karışıklıklar çıkarmak, yenilgiye uğramak, yeniden karışıklıklar çıkarmak, yeniden yenilgiye uğramak, ve onların yok olmalarına kadar hep böyle davranmak, halkın davasına karşı emperyalistlerin ve dünyadaki bütün gericilerin mantığı işte budur ve onlar hiçbir zaman da bu mantıktan ayrılmayacaklardır. Bu bir Marksist kanundur. "Emperyalizm pek zalimdir" dediğimiz zaman bundan tabiatının değişmeyeceğini, emperyalistlerin kasap bıçaklarını hiçbir zaman bir yana bırakmayacaklarını ve gene hiçbir zaman buda'lar olmayacaklarını ve bütün bunların da yokolmalarına kadar devam edeceğini kastediyoruz.

Savaşmak, başarısızlığa uğramak , gene savaşmak, yeniden başarısızlığa uğramak, yeniden savaşmak, zafere ulaşana kadar böyle davranmak, işte halkın mantığı budur, halk ta hiçbir zaman bu mantıktan ayrılmayacaktır. Bu da Marksist bir kanundur. Rus halkının devrimi bu kanunu izlemiştir ve Çin halkının devrimi de bu kanunu izlemektedir.

"Boş hayalleri Bir Yana Bırakıp Mücadeleye Hazırlanın" (14 Ağustos 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Biz zaferden dolayı, emperyalistlerle uşaklarının delice intikamcı komplolarına karşı uyanıklığımızı hiç bir suretle gevşetmemeliyiz. Kim uyanıklığını gevşetirse, siyasi bakımdan silahsızlanmış ve pasif bir duruma düşmüş bulunacaklardır.

"Yeni Siyasi Danışma Konferansının Hazırlık Toplantısında Yaptığı Konuşma" (15 Haziran 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Emperyalistlerle uşakları olan Çinli gericiler Çin toprakları üzerinde yenilgilerini hazmetmiyeceklerdir. Onlar elbirliği yapıp ellerindeki mümkün olan bütün çarelere başvurarak Çin halkına karşı koymaya devam edeceklerdir. Örneğin, anlaşmazlığı yaymak ve karışıklıklar çıkarmak için ajanlarını Çin'in içerilerine kadar sokacaklardır. Bu muhakkaktır, onlar bu gibi faaliyetlerden asla vazgeçmeyeceklerdir. Dahası var ki, emparyalistler Çinli gericileri kışkırtıp hatta onlara kendi kuvvetlerini de vererek Çin limanlarını abluka altına alacaklardır. Ellerinde imkan olduğu sürece bunu yapacaklardır. Bundan başka yeni serüvenlere atılmak isterlerse Çin'in sınır bölgelerine sokup karışıklar çıkarmaya kendi birliklerinden bir kısmını göndereceklerdir ki, bu da imkansız değildir. Bütün bunları tamamıyle göz önünde bulundurmamız gerekir.

"Yeni Siyasi Danışma Konferansının Hazırlık Toplantısında Yaptığı Konuşma " (15 Haziran 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Dünya ilerliyor, gelecek aydınlıktır, tarihin bu genel akımını hiç kimse değiştiremez. Halkın zafere güvenini sağlamaya yardım etmek amacı ile dünyanm gelişmesi ve parlak geleceği hakkında halk arasında durmadan propaganda yapmalıyız.

"Çungçing Görüşmeleri Üzerine" (17 Ekim 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Halk Kurtuluş Ordusunun bütün komutanları ile erleri savaşma iradelerini hiç bir suretle gevşetmemelidirler, savaşma iradesini gevşetmeye veya düşmanı küçümsemeye yönelten her düşünce yanlıştır.

"Çin Komünist Partisinin 7 . Merkez Komitesi 2 . Genel Toplantısında Verdiği Rapor" (5 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c, IV.

6.EMPERYALİZM VE BÜTÜN GERİCİLER KAĞIT KAPLANDIR.

Bütün gericiler kağıt kaplandır. Görünüşte gericiler korkunçturlar, ama gerçekte o kadar kudretli değildirler. Uzun vadeli bir görüşle, gerçekten kudretli olanlar gericiler değil, halktır.

"Amerikalı Gazeteci Anna Louise Strong İle Yaptığı Konuşma" (Ağustos 1946), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Tabiat bakımından dünyada çifti olmayan hiç bir şey bulunmadığı gibi (karşıtların birliği kanunu), emperyalizm ile bütün gericilerin de çift tabiatı vardır. Onlar gerçekte kaplanlardır ve aynı zamanda kağıt kaplanlardır. Tarihte köle sahipleri sınıfı, feodal toprak ağaları sınıfı ile burjuvazi, iktidarı ellerine geçirmeden önce ve geçirdikten sonraki bir zaman içinde, canlı devrimci ve ileri olmuşlardı ve gerçek kaplanlardı. Ama daha sonraki bir dönemde onların antagonistleri, yani köle sınıfı, köylüler sınıfı ve proletarya tedricen büyüyüp geliştikçe ve onlara karşı gitgide daha şiddetli bir mücadeleye giriştikçe onlar yavaş yavaş kendi karşıtlarına dönüştüler, mürteci, geri kalanlar ve kağıt kaplan oldular ve en sonunda halk tarafından devrildiler veya bir gün devrilecekler. Halkın onlara karşı sonuna kadar açtığı mücadelede bile bu mürteci, geri, çürük sınıfların çift tabiatı da vardı. Bir bakıma gerçek kaplan idiler, insanları parçalıyorlardı, milyonlarca ve on milyonlarca insanı parçalıyorlardı. Halkın mücadele davası güçlükler ve fe-

laketlerle dolu bir devir geçiriyordu ve bu mücadelenin yolu birçok girintiler ve çıkıntılarla ilerliyordu. Çin halkı emperyalizmin, derebeyliğin ve bürokratik kapitalizmin Çin'deki hakimiyetini yok etmek için yüzyıldan fazla savaşmak ve tahminen onlarca milyon insan hayatı vermek zorunda kaldı ve böylelikle 1949'da zafere ulaştı. Gördünüz mü, canlı kaplanlar, demir kaplanlar, gerçek kaplanlar değiller miymiş? Ama , sonunda kâğıt kaplanlar, ölü kaplanlar, soya peyniri kaplanlar oldular. Bunlar tarihi gerçeklerdir. Bunlar görülmedi mi, kimse bunları duymamadı mı? Gerçekte bunlardan binlercesi ve on binlercesi görüldü ve duyuldu. Binlerce ve onbinlerce ! Bunun için, özleri bakımından ve uzun vadeli bir görüşle strateji açısından ele alındıkları zaman emperyalizm ile bütün gericileri oldukları gibi kâğıt kaplanlar olarak görmek gerekir. Bizim stratejik düşüncemiz işte bu temele dayanır. Öte yandan onlar aynı zamanda canlı kaplanlardır, demir kaplanlardır ve gerçek kaplanlardır, insan yerler . Taktik düşüncemiz de bu temele dayanır.

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Siyasi Bürosunun Uçang Toplantısmda yaptığı konuşma (1 Aralık 1958), "Amerikalı Gazeteci Anna Louise Strong İle yaptığı Konuşma" adlı metindeki giriş notundan alınan parça, Seçilmiş Eserler, c. IV.

Kudretli diye tanınan bütün gericilerin gerçekte kâğıt kaplanlar olduğunu söyledim. Sebebi onların halktan kopmalarıdır. Bakın, Hitler kâğıt kaplan değil miydi? Yıkılıp gitmedi mi Hitler? Çarın, Çin imparatorunun, Japon emperyalizminin kâğıt kaplan olduğunu da söyledim. Görüyorsunuz, hepsi yıkıldı . Amerikan emperyalizmi henüz yıkılmadı ve üstelik atom bombasına da sahiptir, ama fikrimce o da devrilecektir, o da kâğıt kaplandır.

Çeşitli Ülkelerin Komünist Ve İşçi Partilerinin Moskova'da düzenlenen Konferansında yaptığı konuşma (18 Kasım 1957).

Bir Çin atasözü bazı ahmakların davranışını "kaldırdığı taş kendi aykalarını kırar" diye tanımlar. Bütün ülkelerin gericileri işte bu ahmaklara benzerler tıpatıp. Devrimci halka karşı gi-

riştikleri her türlü bastırma hareketleri en sonunda halkın daha geniş ve daha şiddetli bir devrimini itmekten başka bir işe yaramaz. Çar ile Ciang Cie-şi'nın devrimci halka karşı giriştikleri çeşitli bastırma hareketleri büyük Rus ve Çin devrimlerinde zaten bu itici rolü oynamadılar mı?

"Büyük Ekim Sosyalist Devriminin 40. Yıldönümünü Kutlamak İçin Düzenlenen Sovyetler Birliği Yüksek Sovyet Toplantısında Yaptığı Konuşma" (6 Kasım 1957)

Amerikan emperyalizmi ülkemizin toprağı Taivan'ı dokuz yıldan beri işgal etmektedir ve daha geçenlerde silâhlı kuvvetlerini göndererek Lübnan'ı işgal etmiştir. Birleşik Amerika bütün dünyanın birçok ülkelerinde yüzlerce askeri üs kurmuştur. Bununla beraber Çin'in toprağı Taivan, Lübnan ve aynı zamanda yabancı ülkelerdeki bütün Amerikan askeri üsleri Amerikan emperyalizminin boynuna geçirilmiş bir o kadar darağacı ipidir. Bu ipleri imal eden ve bunları kendi boyunlarına geçirerek ipin öbür ucunu Çin halkına, Arap ülkeleri halklarına, barışsever ve saldırıya karşı mücadele eden dünyanın bütün halklarına verenler, Amerikalıların kendilerinden başkası değildir. Amerikalı saldırganlar bu yerlerde ne kadar durdukça ipler de boyunlarını o kadar sıkacaktır.

"Yüksek Devlet Konferansında yaptığı konuşma" (8 Eylül 1958).

Emperyalistlerin ömrü uzun sürmeyecektir, çünkü onlar akla gelen bütün kötülükleri yapmakta, çeşitli ülkelerde halka karşı olan gericileri desteklemeyi özel bir görev olarak benimsemekte, çok miktarda sömürgeyi, yarı- sömürgeyi ve askeri üsleri işgal etmekte barışı atom savaşı ile tehdit etmektedirler. Bu yüzden bütün dünya nüfusunun yüzde 90 ından fazlası yığınlar halinde onların karşısına dikilmişlerdir veya dikileceklerdir. Ama emperyalistler hâlâ yaşamakta ve Asya'da Afrika'da ve Latin Amerika'da istibdadı sürdürmektedirler. Batıda hâlâ kendi ülkelerinin halk yığınlarına baskı yapmaktadırlar. Bu durum değişmelidir. Emperyalizmin

ve başlıca olarak Amerikan emperyalizminin saldırı ve baskısına son vermek, bütün dünya halklarının görevidir.

"Sinhuaşı Ajansından bir gazeteci ile yaptığı konuşma" (29 Eylül 1958)

Amerikan emperyalizmi her yerinde istibdadı sürdürerek kendini bütün dünya halklarına karşı düşmanca bir duruma koyuyor ve gittikçe kendi kendini tecrit ediyor. Amerikan emperyalizminin elindeki atom ve hidrojen bombaları köle olmayı reddedenleri korkutamaz. Amerikan saldırganlarına karşı bütün dünya halklarının öfke dalgalarını setler arasına almak mümkün değildir. Bütün dünya halklarının Amerikan emperyalizmine ve uşaklarına karşı açtığı savaş muhakkak ki çok daha büyük zaferler kazancaktır.

"Panama Halkının Amerikan Emperyalizmine Karşı Haklı Yurtsever Mücadelesini Desteklemek İçin Verdiği Demeç" (12 Ocak 1964).

Amerikan tekelci kapitalist grupları saldırganlık ve savaş politikalarını yürütmekte direnecek olurlarsa, bir gün gelecek dünyanın bütün halkları tarafından muhakkak asılacaklardır. Aynı akibet Birleşik Amerika'nm hempalarını da beklemektedir.

"Yüksek Devlet Konferansında yaptığı konuşma" (8 Eylül 1958).

Düşmana karşı savaşmak için süreli bir dönem boyunca bir kavram ortaya çıkardık, yani satrateji bakımından bütün düşmanları hor görmeliyiz, taktik bakımından ise onlara önem vermeliyiz. Başka bir deyişle düşmanı muhakkak bütün olarak hor görmeliyiz, tek tek her somut sorunda ona muhakkak önem vermeliyiz. Eğer bütünüyle düşmanı hor görmezsek oportünizm hatası işleriz. Marks ve Engels yalnız ik kişiydiler, ama buna rağmen daha o zaman kapitalizmin bütün dünyada devrileceğini söylüyorlardı. Ama somut sorunlarda ve tek tek her düşmanla ilgili sorunlarda düşmana önem vermezsek serüvencilik hatası işleriz. Savaşta muhatebeler ancak teker teker

yapılabilir ve düşmanlar da ancak kısım kısım yok edilebilir. Fabrikalar ancak teker teker kurulabilir , köylüler toprağı ancak parsel parsel sürülebilir ve yemek yerken de böyledir. Strateji bakımından yemek yemeyi hor görmeliyiz: Bu yemeği büsbütün yiyebiliriz. Ama pratikte ise yemeği lokma lokma yeriz ve sofradaki yemeğin bütününü bir anda yutmamız imkânsızdır. Sorunları birer birer çözümlemek işte buna derler, askeri kitapta da buna düşmanı kısım kısım ezerek yenilgiye uğratmak denir.

"Çeşitli Ülkelerin Komünist Ve İşçi Partilerinin Konferansında yaptığı konuşma" (18 Kasım 1957).

Bence uluslararası durum yeni bir dönüm noktasına varmıştır. Şimdi dünyada iki rüzgâr vardır: Doğu rüzgarı ve Batı rüzgarı. Çin'de böyle bir deyim vardır. "Ya Doğu rüzgârı Batı rüzgârını , ya da Batı rüzgârı, Doğu rüzgârını bastırır." Fikrimce şimdiki durumun özelliği şudur: Doğu rüzgârı Batı rüzgârını bastırmaktadır, bu da sosyalist güçlerin emperyalist güçler üzerinde ezici bir üstünlük kurduğu anlamına gelir.

"Çeşitli Ülekelerin Komünist Ve İşçi Partilerinin Moskova'da Düzenlenen Konferansında yaptığı konuşma" (18 Kasım 1957)

7. SAVAŞMAYA CESARET ETMEK, YENMEYE CESARET ETMEK

Bütün dünya halkları , birleşiniz, Amerikan saldırganlarını ve bütün uşaklarını yenilgiye uğratmız! Bütün dünya halkları yürekli olsunlar, savaşmaya cesaret etsinler, güçlüklerden korkmasınlar ve birbirinin ardınca ilerlesinler, o zaman bütün dünya muhakkak halkın olacaktır. İblislerin hepsi yok edilecektir.

" Kongo (L) Halkının Amerikan Saldırganlığına Karşı Savaşını Desteklemek İçin Bildiri" (28 Kasım 1964).

Çin Komünist Partisi Marksizm-Leninizm bilimine dayanarak uluslar arası ve ülke içi durumun açık bir değerlendirilmesini yaparak içerdeki ve dışardaki bütün gericilerin saldırılarının sadece ezilmesi gerektiği değil, aynı zamanda ezilebileceği kanısına da vardı. Bulutlar gökleri kararttığı zaman biz bunun ancak gecici olduğunu, kısa bir süre sonra karanlıkların geçeceğini ve şafağın sökeceğini belirtmiştik.

"Şimdiki Durum Ve Görevlerimiz" (25 Aralık 1947), Seçilmiş Eserler, c. IV.

İnsanlık tarihinde yok olmanın eşiğindeki her gerici kuvvet son bir hamle ile zorunlu olarak devrimci kuvvetlere karşı atılır ve çok zaman da bazı devrimciler görünüşte kuvvetli olan ve iç bünyedeki zayıflığı gizleyen görüntüye bir an aldanarak düşmanın sonuna yaklaştığı ve kendilerinin de zafere çok yaklaşmış oldukları gerçeğini göremiyorlar.

"İkinci Dünya Savaşının Dönüm Noktası" (12 Ekim 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Onlar (Guomindang) savaşmaya kararlıysalar, onları tamamiyle yok edeceğiz. İşler şu şekilde ortaya çıkmaktadır: O bize saldırıyor, biz onu yok ediyoruz, ve o bundan memnun kalıyor. Kısmen yok edilince kısmen memnun kalıyor; daha fazla yok edilince daha fazla memnun kalıyor; tamamıyle yok edilince tamamiyle memnun kalıyor. Çin'in sorunları karmaşıktır, bizm de kafamızın içinde biraz karmaşıklığa sahip olmamız gerekir. Onlar savaşmaya gelirlerse biz de savaşacağız ve barışı kazanmak için savaşacağız.

"Çungçing Görüşmeleri Üzerine" (17 Ekim 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Düşmanın saldırısı halinde ve koşullar düşmanı yenmeye elverişli olduğu oranda Partimiz muhakkak kenidini savunma tutumuna geçerek onu kesinlikle, kökünden, toptan ve tamamiyle yok edecektir (savaşa düşüncesizce girmemeli, ama savaşırsa yenmeliyiz), ve gericilerin korkunç görünüşünden hiçbir zaman korkuya kapılmamalıyız.

"Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin Guomindang İle Yapılan Barış Görüşmeleri Üzerine Yayımladığı Genelge" (26 Ağustos 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Bizim kendi isteklerimiz söz konusu olunca, bir tek gün bile savaşmak istemeyiz. Ama durumlar bizi savaşmaya zorlarsa, o zaman sonuna kadar savaşabiliriz.

"Amerikalı Gazeteci Anna Louise Strong İle Yaptığı Konuşma" (Ağustos 1946), Seçilmiş Es ler, c. IV.

Biz barış istiyoruz. Ama Amerikan emperyalizmi zalimce ve çılgınca isteklerinden ve saldırganlığını genişletme komplosundan vazgeçmedikçe Çin halkının tek bir kararı olabilir: O da Kore halkıyla birlikte savaşa devam etmektir. Bu karar bizim savaşsever olduğumuzdan ileri gelmiyor, savaşı derhal durdurmayı isteriz ve öteki sorunları çözümlemek daha sonraya bırakılır. Ama Amerikan emperyalizmi bunu istemiyor... Öyleyse pekâlâ , savaş devam etsin! Amerikan emperyalizmi kaç yıl sa-

vaşmak isterse, biz de onunla o kadar savaşmaya, savaşa devam edemeyeceği zamana kadar savaşmaya, Çin ve Kore halklarının tam zaferine kadar savaşmaya hazırız.

"Çin Halk Siyasi Danışma Konferansının 1. Ulusal Komitesinin 4. Toplantısında yaptığı konuşma (7 Şubat 1953)

Zayıflık ve güçsüzlük üzerine kurulmuş her türlü ideolojiyi saflarımızdan süpürüp uzaklaştırmalıyız. Düşmanın gücüne olduğundan fazla değer veren ve halkın gücünü küçümseyen her türlü görüş yanlıştır.

"Şimdiki Durum Ve Görevlerimiz" (25 Aralık 1947), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Ezilen halklar ve ezilen uluslar kendi kurtuluşunu hiç bir veçhile emperyalizmin ve uşaklarının "akılhlığı'na bağlamamalıdırlar ve ancak birliklerini sağlamlaştırarark ve ısrarla savaşmaya devam ederek zafere ulaşabilirler.

"Amerikan-Ngo Dinh Diem Güruhunun Vietnam'ın Güney Kesimine Saldırısı Ve Onun Halkına Karşı Giriştiği Kıyımlara Karşı Koymak İçin Bildiri" (29 Ağustos 1963).

Ulusal ölçüdeki iç savaş ne zaman patlarsa patlasın, biz hazır durumda olmalıyız. Erken başlayacaksa, diyelim ki yarın sabah, biz gene hazır durumda olmalıyız. İlk nokta budur. Şimdiki uluslararası ve ülke içi duruma göre , iç savaşın bir süre için mahdut bir ölçüde kalması ve geçici olarak mahallî bir nitelik taşıyan birkaç savaş olması mümkündür. Bu da ikinci noktadır. Birinci nokta, bizim hazırlanmakta olduğumuz şeydir. İkinci nokta ise uzun süredir varolan şeydir. Kısacası, biz hazır olmalıyız. Hazır durumda olunca ne kadar karmaşık olursa olsun bütün durumlara karşı gereğince tedbirler alabiliriz.

"Japonya'ya Karşı Mukavemet Savaşında Zaferden Sonraki Durum Ve Siyasetimiz" (13 Ağustos 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

8. HALK SAVAŞI

Devrimci savaş yığınların savaşıdır. Bu savaş ancak yığınlar seferber edilerek ve ancak yığınlara dayanılarak yapılabilir.

"Yığınların Yaşamasına İlgi Duyalım Ve Çalışma Metotlarımıza Dikkat Edelim" (27 Ocak 1934), Seçilmiş Eserler, c.I.

Gerçekte yıkılamayan duvar hangisidir? Yığınlardır, bütün kalpleriyle, bütün düşünceleriyle devrimi destekleyen milyonlarca ve milyonlarca yığındır. Bu gerçekten yıkılamayan bir duvardır, hiç bir güçle yıkılamayacak ve hiç bir veçhile yıkılamayacaktır. Karşı devrim bizi yıkamayacaktır, tersine onu biz yıkacağız. Devrimci hükümetin çevresinde milyonlarca ve milyonlarca yığın topladığımız ve devrimci savaşımızı geliştirdiğimiz zaman her türlü karşı- devrimi yıkmayı ve bütün Çin'i elimize geçirmeyi başaracağız.

"Yığınların Yaşamasına İlgi Duyalım Ve çalışma Metotlarımıza Dikkat Edelim" (27 Ocak 1934), Seçilmiş Eserler, c. I.

Savaşın büyük güçlerinin en derin kaynakları halk yığınları içindedir. Japonya'nın bizi hırpalamaya kalkışmasının başlıca sebebi, Çin halk yığınlarının örgütlenmemiş olmasıdır, biz bu yetersizliği bir defa giderince, Japon saldırganları, bir yaban mandası ateş duvarının karşısında ne durumda kalırsa, ayaklanan yüzmilyonlarca halkımız karşısında öyle kalacaktır:

Dehşetten kendini ateşe atıp diri diri yanmaları için bulundukları yöne doğru şöyle bir bağırmamız yetecektir.

"Uzayan Savaş Üzerine (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Emperyalistler bizi o derece hırpalıyorlar ki onlara karşı ciddi tedbirler alınması gerekir. Biz yalnız kuvvetli muntazam bir orduya sahip olmakla kalmamalı, aym zamanda geniş bir ölçüde halk milis birliklerini kurmalıyız. Böylece emperyalizm ülkemize saldırdığı zaman, bütün hareket özgürlüğünden yoksun kalacaktır.

"Sinhuaşı Ajansından bir gazeteci ile yaptığı konuşma" (29 Eylül 1958).

Bütünüyle devrimci savaş açısından bakılınca, halkın çete savaşı ile esas kuvvetler olarak Kızıl Ordunun harekâtı, bir insanın iki eli gibi birbirini tamamlar. Halkın çete savaşı olmadan yalnız esas kuvvetler olarak Kızıl Orduya sahip olmak, tek el ile savaşmak demektir. Savaşın koşullarından biri olarak dayanak üslerindeki halk, somut deyimlerle, özellikle askeri harekât bakımından silâhlanmış olan halktır. Düşmanın üslerimizin içerlerine doğru sokulmayı tehlikeli saymasının başlıca nedeni buradır.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları" (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c. I.

Savaşta zaferin veya yenilginin başlıca olarak çarpışma halindeki iki tarafın içinde bulundukları askeri, siyasi, ekonomik ve tabi koşullar tarafından tâyin edildiği muhakkaktır. Bununla beraber, bu kadarla bitmiyor. Savaşta zaferi veya yenilgisi aynı zamanda savaşın yürütülüşünde iki tarafın yöneticilerinin öznel yetenekleri tarafından tayin edilir. Bir askeri şef maddesel koşulların müsaade ettiği sınırların ötesine giderek zaferi sağlamayı umut edemez, ama bir askeri şef maddesel koşulların müsaade ettiği sınırlar içinde zafer için savaşabilir ve savaşmalıdır. Bir askeri şefin faaliyetlerinin cereyan ettiği sahne nesnel maddesel koşullar üzerine kurulur, ama o bu sahne üzerinde birçok muhteşem, güçlü ve canlı oyunları düzenleyebilir.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları" (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c. I.

Savaşın amacı başkası değil, "kendi kuvvetlerini muhafaza etmek ve düşmanın kuvvetlerini yok etmek"tir "düşmanın kuvvetlerini yok etmek, onları silâhsızlandırmak demektir, yani bu kuvvetlerin hepsini fizik bakımından yok etmek değil, "düşman kuvvetlerini her türlü dayanma yeteneğinden yoksun bırakmak" demektir). Çok eski çağlarda savaşırken mızrak ve kalkan kullanırlardı: Mızrak düşmana saldırmaya ve onu yok etmeye yarardı; kalkan da savunmaya ve kenidini korumaya yarardı. Günümüze gelene kadar bütün silahlar bu iki tip silâhın gelişmesinin sonucudurlar. Bombardıman uçakları, makinalı tüfekler, uzun menzilli toplar, zehirli gazlar mızrağm gelişmeleridir; sığınaklar, miğferler, beton istihkâmlar, gaz maskeleri ise kalkanın gelişmeleridir. Tanklar, mızrakla kalkanın bir araya geldiği yeni bir silâhtır. Saldırı, düşman kuvvetlerini yok etmek için başlıca yoldur, ama savunma da bir yana bırakılmamalıdır. Saldırı, doğrudan doğruya düşman kuvvetlerini yok etmeyi, aynı zamanda da kendi kuvvetlerini korumayı amaç güder, çünkü düşman kuvvetleri yok edilmezse, kendi kuvvetleri yok edilir. Savunma, doğrudan doğruya kendi kuvvetlerinin korunmasına yarar, ama aynı zamanda saldırıya yardımcı olmak veya saldırıya geçişe hazırlanmak için bir vasıtadır. Geri çekiliş, savunma ile ilgilidir, savunmanın devamıdır; kovalama ise saldırının devamıdır. Şunu belirtmek gerekir ki, savaşın amaçları arasında düşman kuvvetlerinin yok edilmesi başlıca amaçtır, kendi kuvvetlerini koruma ise ikinci derecede gelen amaçtır, çünkü kendi kuvvetlerinin korunmasını etkili bir şekilde sağlamak ancak düşman kuvvetlerinin yığın halinde yok edilmesi ile mümkündür. Bunun için, düşman kuvvetlerini yok etmek için temel vasıta olarak saldırı başlıca rol oynar, düşman kuvvetlerini yok etmek için yardımcı vasıta olarak ve kendi kuvvetlerini korumak için vasıtalardan biri olarak savunma ise ikinci derecede rol oynar. Savaş pratiğinde bir çok durumlarda başlıca olarak savunmaya ve öteki durumlarda da başlıca olarak saldırıya başvurulmasına rağmen, savaşın cereyanı bütünüyle düşünülürse saldırı gene de savaşta başlıca vasıtadır.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Askeri hareketlerinin yol gösterici prensiplerinin hepsi, bir tek temel prensipten ortaya çıkar: Mümkün olduğu kadar kendi kuvvetlerini korumaya ve düşman kuvvetlerini yok etmeye çalışmak. ... Öyle ise savaşta kahramanca fedakârlığa teşvik etmek nasıl açıklanmalı? Her savaşta zaferi kayıplarla ve hattâ bazan pek çok büyük kayıplarla ödemek gerekir. Ama bu "kendi kuvvetlerinin korunması" prensibi ile çelişmeye düşmek olmaz mı? Gerçekte bunda hiçbir çelişme yoktur, daha doğrusu , bunlar birbirine karşıt ve birbirine bağlıdır. Çünkü aslında fedakârlıklar yalnız düşman kuvvetlerini yok etmek için değil, aynı zamanda kendi kuvvetlerini korumak için de gereklidir, kendi kuvvetlerini korumadaki bu kısmi ve geçici "feragat" (fedekârlık veya başka bir deyişle bedelini ödemek kendi kuvvetlerinin bütününün ebediyen korumak için zaten gereklidir. Yukarıda belirtilen temel prensipten askeri hareketlerinin yönetilmesinde gerekli olan bir dizi prensip ortaya çıkar, ateş etme prensibinden (kendini saklamak ve ateşi yaymak, birincisi kendi kuvvetlerini korumak, ikincisi de düşman kuvvetlerini yok etmek için) başlayarak strateji prensiplerine kadar hepsi de bu temel prensipten mülhemdir. Teknikle, taktikle, harekâtla ve strateji ile ilgili bütün prensipler, bu temel prensibin uygulanması için şartlardır. Kendi kuvetlerini korumak ve düşmanınkileri yok etmek prensibi bütün askeri prensiplerin temelini teşkil eder.

"Japonya'ya Karşı Mukavemet Çete Savaşında Strateji Sorunları" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c . II.

Askeri prensiplerimiz şunlardır: 1) Önce dağınık ve tecrit edilmiş durumdaki düşman kuvvetlerine, sonra da toplu ve güçlü düşman kuvvetlerine saldırmak. 2) Önce küçük ve orta kentlerle geniş köy bölgelerini, sonra da büyük kentleri el geçirmek. 3) Karar olarak bir kentin veya bir bölgenin korunması veya alınmasını değil de, düşmanın canlı kuvvetlerinin yok edilmesini başlıca amaç edinmek. Bir kentin veya bir bölgenin korunması veya alınması, düşmanın canlı kuvvetlerinin yokedilmesinin sonucudur, ve çok zaman bir kent veya bir bölge birçok defalar el değiştirdikten sonradır ki kesin olarak ko-

runabilir veya alınabilir. 4) Her muharebede mutlak üstünlükteki kuvvetleri (düşman kuvvetlerinin iki, üç, dört ve hatta bazen beş veya altı katı olan kuvvetleri) bir araya toplayarak düşman kuvvetlerini tamamiyle kuşatmak, onlara ağdan kurtulma imkânı vermeden hepsini yok etmeye çalışmak. Özel durumlarda düşmana ezici darbeler indirmek, yani öteki düşman birliklerini ezebilmesi için ordumuzun kuvvetlerine süratle yer değiştirilebilmesi amacı ile düşman birliklerinin bir kısmını yok etmek ve öteki kısmını da bozguna uğratmak için, bütün kuvvetlerimizi toplayarak cepheden bir saldırı ve düşmanın kanatlarmdan biri veya ikisi üzerinde bir saldırı yapmak. Kazancı, kaybını karşılamayan ve ikisinin de aşağı yukarı biribirlerine denk olduğu yıpratma muharebelerinden kaçınmaya çalışmak. Böylece bütünüyle (sayı bakımından) aşağı durumda olsak bile belirli her kesimde, her somut muharebede mutlak üstünlüğe sahibiz, bu da harekât planında bize zaferi sağlar. Zamanla bütünüyle üstün duruma geçeceğiz ve en sonunda da bütün düşman kuvvetlerini yok edeceğiz. 5) Hazırlıksız hiç bir çarpışmaya girişmemek, yenmeyi güven altına almamış olduğumuz çarpışma yapmamak, her çarpışmada çok iyi hazırlanmak için ve düşmanla bizim aramızdaki koşullar gözönünde bulundurularak zaferi sağlamak için en büyük çabaları harcamak. 6) Kahramanca savaşmak, fedakârlıktan korkmamak, yorgunluğu hor görmek ve devamlı çarpışmak (kısa bir süre içinde biribirini izleyen çarpışmalarda hiç dinlemeden savaşmak) sitilini geliştirmek. 7) Harekette düşmanı yoketmeye çalışmak. Aynı zamanda düşmanın elindeki müstahkem mevkileri ve kentleri almak amacı ile mevzi saldırısı taktiğine önem vermek. 8) Kentlere yapılan saldırılar konusunda düşman tarafından zayıf bir şekilde savunulan bütün müstahkem mevkileri ve kentleri kesinlikle ele geçirmek. Düşman tarafmdan orta derecede savunulan ve durumların müsaadesi şartıyla el geçirilebilen bütün müstahkem mevkileri ve kentleri en uygun zamanı kollayarak el geçirmek. Düşmanın büyük bir güçle savunduğu müstahkem mevkilere ve kentlere gelince koşulların olgunlaşmasını beklemek ve onları o zaman almak. 9) Kuvvetlerimizi düşmandan alman bütün silahlarla ve asker mevcudunun büyük kısmı ile tamamlamak. Ordumuz için asker ve malzeme kaynakları başlıca olarak cep-

hededir. 10) Birliklerimizi dinlendirmek, eğitmek ve güçlendirmek için iki çarpışma arasmdaki fasıladan yararlanmasını bilmek. Dinlenme, eğitim ve güçlendirme dönemleri, genellikle çok uzun olmamalıdır ve düşmanın nefes almasma mümkün olduğu kadar vakit bırakmamalıdır. Ciang Cie-şı'yı yenilgiye uğratmak için Halk Kurtuluş Ordusu tarafından uygulanan başlıca metotlar işte bunlardır. Bu metotlar, içerdeki ve dışardaki düşmanlara karşı girişilen uzun muharebe yılları boyunca Halk Kurtuluş Ordusunun çelikleşmesiyle ortaya çıkarılmış ve şimdiki koşullarımıza tamamiyle uymaktadır. ... Stratejimiz ve taktiğimiz halk savaşı üzerine kurulmuştur ve halka karşı çıkan hiçbir ordu bizim stratejimizi ve taktiğimizi kulanamaz.

"Şimdiki Durum Ve Görevlerimiz" (25 Aralık 1947), Seçilmiş Eserler. c. IV.

Hazırlık yapmadan kuvvetlerin üstünlüğü, gerçek bir üstünlük olmayacağı gibi teşebbüsü de insan elinde bulunduramaz. Bu gerçek anlaşılırsa, güç bakımından aşağı ama hazır durumda olan birlikler, beklenmeyen bir saldırı ile çok zaman üstün bir düşmanı yenilgiye uğratabilirler.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

9. HALK ORDUSU

Bir halk ordusu olmadan, halk hiçbir şeye sahip olamaz.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. II.

Bu ordu kuvvetlidir, çünkü bu orduya katılan bütün insanlar bilinçli bir disipline sahiptirler; onlar birkaç kişinin veya dar bir kliğin kişisel çıkarları uğruna değil, geniş halk yığınlarının çıkarları ve bütün ulusun çıkarları uğruna bir araya gelip savaşmaktadırlar. Kesinlikle Çin halkının yanında yer almak, Çin halkına can ve gönülden hizmet etmek, işte bu ordunun tek amacıdır.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler c. III.

Çin'in Kızıl Ordusu devrimin siyasi görevlerini uygulamakla görevli silahlı bir gruptur. Özellikle şimdiki dönemde Kızıl Ordu sadece savaşmakla yetinmez, düşmanın silahlı kuvvetlerini yok etmek için girişmesi gereken savaşmalardan başka daha yığınlar arasında propaganda, yığınların örgütlenmesi, yığınların silahlanması, devrimci iktidarı yaratmak için yığınlara yapılan yardım ve hatta Komünist Partisi'nin örgütlerinin kuruluşu gibi önemli görevleri de üzerine alır. Kızıl Ordu, sadece savaş için savaş yapmaz, savaşı yığınlar arasında propagandayı yürütmek, yığınları örgütlemek, yığınları silahlandırmak, devrimci iktidarı ortaya getirsinler diye yığmlara yardım etmek amacı ile yapar. Yığmlar arasında propagandayı yürütmek, onları örgütlemek, silahlandırmak ve devrimci iktidarı kurmak gibi amaçlar olmadan savaşın anlamı

kalmazdı, Kızıl Ordu'nun da varlığı ile yokluğu aym olurdu.

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine" (Aralık 1929), Seçilmiş Eserler c. I

Halk Kurtuluş Ordusu her zaman bir savaş gücüdür. Bütün ülke çapında zaferden sonra, sınıflarm ülkemizde ortadan kaldırılmadığı ve dünyada emperyalizm sisteminin varolmaya devam edeceği tarihi dönemde bile ordumuz bir savaş gücü olarak kalacaktır. Bu nokta üzerinde hiçbir anlaşmazlık ve tereddüt olmamalıdır.

"Çin Komünist Partisinin 7. Merkez Komitesinin 2. Genel Toplantısında Verdiği Rapor" (5 Mart 1949) Seçilmiş Eserler, c. IV

Savaşçı bir ordumuz ve bir iş ordumuz var. 8. Yol Ordusu ile Yeni 4. Ordudan kurulu olan savaşçı ordumuz da çift görevde kullanılmalıdır: Savaşmak ve üretmek. Elimizin altında bu iki ordu bulundukça ve ordumuz bu iki görevi iyi becerdikçe, üstelik yığınlar arasında çalışabildikçe güçlükleri yenebilir ve Japon emperyalizmini yenilgiye uğratabiliriz.

"Örgütleniniz" (29 Kasım 1943), Seçilmiş Eserler, c. III

Ulusal savunmamız sağlamlaştırılacaktır, ve biz, kim olursa olsunlar topraklarımızın yeniden emperyalistler tarafından saldırılmasına izin vermeyeceğiz. Silahlı halk kuvvetlerimiz başarılı sınavlar vermiş olan kahraman Halk Kurtuluş Ordusunun temeli üzerinde muhafaza edilmeli ve geliştirilmelidir. Yalnız kudretli bir kara ordusuna sahip olmakla kalmayacağız, aynı zamanda kudretli hava kuvvetlerine ve kudretli deniz kuvvetlerine sahip olacağız.

"Çin Halk Siyasi Damşma Konferansının 1. Genel Toplansımda yaptığı açılış konuşması" (21 Eylül 1949)

Prensibimiz şudur: Parti tüfeklere kumanda eder, buna karşılık tüfeklerin Partiye kumanda etmeleri kabul edilemez.

"Savaş Ve Strateji Sorunları",(6 Kasım 1938), Seçilmiş Eserler c. II

Ordumuzun bütün subayları ve erleri bizim büyük Halk

Kurtuluş Ordusu olduğumuzu, büyük Çin Komünist Partisi tarafından yönetilen birlikler olduğumuzu her zaman akıllarında tutmalıdırlar. Partinin yönergelerine uyduğumuz taktirde zafere ulaşmamız muhakkaktır.

"Çin Halk Kurtuluş Ordusu'nun deklarasyonu"
(Ekim 1947) Seçilmiş Eserler, c. IV.

10. PARTİ KOMİTELERİNİN YÖNETİMİ

Parti komitesi sistemi kolektif yönetimi sağlayan ve çalışma yönetimini bir tek kişinin eline geçirmesini önleyen Partinin önemli bir düzenidir. Oysa son zamanlarda bazı yönetme organlarında (hepsinde değil tabî) çalışma yönetiminin bir tek kişi tarafmdan ele geçirildiği ve tek kişinin önemli sorunlar üzerinde kararlar aldığı olağan bir uygulama haline getirildiği görülmektedir. Önemli sorunlarm çözümlerindeki kararlar Parti komitesi toplantısı tarafmdan değil, tek bir kişi tarafından alınmaktadır ve Parti komitesi üyeleri ancak biçimce kalmaktadırlar. Komite üyeleri arasındaki görüş ayrılıkları da çözümlenemiyor ve uzun süre askıda kalıyor. Parti komitesi üyeleri kendi aralarında gerçek bir birlik değil, sadece biçimsel bir birliği koruyorlar. Bu gibi durumlar değiştirilmelidir. Bundan böyle, Merkez Komitesi bürolarından mıntıkalardaki komitelere, cephe komitelerinden tugay komitelerine kadar ve aynı zamanda askeri bölgeler (Devrimci Askerî Komisyonun alt komisyonları veya yönetmen grupları), hükümet organlarında, halk örgütlerinde, haber ajansında ve gazetelerdeki Parti yönetmen gruplarının hepsinde sağlam bir Parti komitesi toplantıları sistemi kurulmalıdır. Bütün önemli sorunlar (tabi önemsiz küçük sorunlar veya toplantı halinde tartışılıp daha önce karar altına alınarak sadece uygulanmaları beklenen sorunlar değil) tartışılmak üzere komiteye getirilmelidîr. Toplantıda hazır bulunan üyeler düşüncelerini sakıncasızca açıklamalı ve kesin kararlara varmalıdırlar ve bu kararlar da ilgili üyeler tarafmdan uygulanmalıdır. ... Bir Parti komitesinin toplantıları iki çeşit olmalıdır: Daimi komite toplantıları ve genel toplantılar, bunlar birbirine karıştırılmamalıdır. Bundan başka, kolektif yönetim ve kişisel sorumluluk da dikkate alınmalıdır

ve ikisi de ihmal edilmemelidir. Orduda, harekât sırasında veya durumların zorunluluğu altında sorumlu şeflerin acele kararlar almaya hakları vardır.

"Parti Komitesi Sistemini Sağlamlaştırma Üzerine" (20 Eylül 1948) Seçilmiş Eserler, c.IV

Bir Parti komitesi sekreteri bir "manga başı" olmasını bilmelidir. Bir.Parti komitesinin on ilâ yirmi üyesi vardır, Parti komitesi ordudaki bir mangaya benzetilebilir, sekreter de "manga başı" gibidir. Bu mangayı iyi yönetmek hiç te kolay değildir. Halen Merkez Komitesinin bürolarının veya alt bürolarının her biri geniş bir bölge yönetmekte ve çok ağır görevler yüklenmektedir. Yönetim, sadece genel yön ile siyaseti belirlemek değil, aynı zamanda doğru çalışma metodlarını tesbit etmektir. Genel yön ile siyaset doğru bile olsalar, çalışma metotlarına yeterince dikkat edilmezse ortaya başka sorunlar çıkabilir. Parti komitesi kendi yönetme görevini yerine getirmek için Parti komitesindeki bu "manga üyeleri"ne dayanmalı ve onların rollerini tamamiyle oynayabilmelerine imkân sağlamalıdır. İyi bir "manga başı" olmak için sekreterin iyice öğrenimle uğraşması ve sorunları incelemesi gerekir. Bir sekreter veya sekreter yardımcısı kendi "manga üyeleri" arasında propaganda ve örgütleme işini özenle yürütmezse komite üyeleri ile iyi ilişkiler kurmayı bilmezse veya bir toplantıyı başarı ile yönetme yollarını incelemezse bu "manga üyeleri"ni iyi yönetmesi zor olacaktır. Eğer bu "manga üyeleri" adımlarını birbirine uydurarak yürümezlerse savaşta ve kuruculukta milyonlarca insanı yönetmelerine güvenilemez. Şüphesiz sekreterle komite üyeleri arasmdaki ilişkiler azınlığın çoğunluğa tâbi olması gerektiği ilişkilerdir,, bu, manga başı ile erleri arasındaki ilişkilerden farklıdır. Biz burada sadece kıyaslama yolunu kullanarak konuşmuş olduk.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" 13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler c. IV

Sorunları masa üzerine koymak gerekir. Yalnız "manga başı"nın değil, aynı zamanda komite üyelerinin de böyle yapmaları gerekir. İnsanların arkalarından dedikodu yapılmamahdır. Ortaya bir sorun çıkınca bir toplantı dü-

zenlenmeli, sorun masa üzerine koyulup tartışılmalı, kararlar alınmalıdır ve o zaman sorun çözümlenecektir. Ortada sorunlar vardır, ama bunlar masa üzerine koyulmazsa uzun süre çözümsüz ve hattâ yıllar boyunca sürüncemede kalacaklardır. "Manga başı" ile komite üyeleri birbirlerine karşı anlayışlı olmalıdırlar. Sekreterle komite üyeleri arasında, Merkez Komitesi ile Merkez Komitesi büroları arasında ve Merkez Komitesi büroları ile Partinin bölge komiteleri arasında anlayış, destek ve dostluktan daha önemli bir şey yoktur.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler c. IV.

"Bilgi alışverişi". Başka bir deyişle Parti komitesinin üyeleri bildiklerini birbirlerine bildirmeli ve aralarında mübadele etmelidirler. Bu, ortak bir dil bulmak için çok önemlidir. Oysa, bazıları bunu yapmıyorlar. Laozı'nın dediği gibi: "Evlerinde öten horozlar ve havlayan köpekler öteki evlerde duyulduğu halde onlar ömürleri boyunca birbirleriyle düşüp kalkmazlar" ve sonuçta da ortak bir dil kurulamaz aralarında.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler c. IV

Anlamadığımız veya bilmediğimiz şeyler üzerinde alt kademedeki yoldaşlarımıza danışmalıyız, tasvip ettiğimizi ve itiraz ettiğimizi düşüncesizce açıklamamalıyız. ... Bilmediğimiz şeyi biliyormuş gibi göstermeye kalkışmamalı, "altlara danışmaktan utanç duymamalı" ve alt kademelerdeki kadroların fikirlerine kulak kabartmayı bilmeliyiz. Öğretmen olmadan önce öğrenci olmak gerekir; emirler vermeden önce alt kademe kadrolarına danışmalarda bulunmak gerekir. ... Alt kademedeki kadroların dedikleri doğru olabilir, ama eğri de olabilir, dinledikten sonra bunları incelemeliyiz. Doğru düşünceleri dinlemeli ve izlemeliyiz. ... Alttan gelen yanlış fikirleri de dinlemeliyiz, bunları hiç dinlememek hatadır; ama bu fikirler dinlendikten sonra izlenmemeli, eleştirilmelidir.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV

"Piyano çalma"yı öğrenmek. Piyano çalmak için on parmağı da oynatmak gerekir, ötekileri hareketsiz bırakıp birkaç parmakla piyano çalınamaz. Bununla beraber on parmak birden aynı zamanda basılınca melodi de çıkmaz. İyi müzik çıkarabilmek için ortaya, on parmağın hareketlerinin ahenkli ve düzenli olması gereklidir. Parti komitesi merkezî çalışmasını sıkı bir şeklide ele almalı ve ve aynı zamanda bu merkezî çalışmamn çevresinde başka alanlardaki çalışmaları da geliştirmelidir. Halen birçok alanlarda çalışmak zorundayız: Bütün bölgelerde, bütün ordu birliklerinde ve bütün örgütlerdeki işlere göz kulak olmalıyız, birçok şeyi bir yana bırakıp dikkatimizi sadece birkaç sorun üzerinde toplamamalıyız. Nerede bir sorun varsa, orada tuşa basmak gerekir, bu metodu muhakkak benimsemeliyiz. Bazıları güzel piyano çalar bazıları kötü, ve ikisinin çıkardıkları melodiler arasmdaki fark büyüktür. Parti komitesinin yoldaşları iyi "piyano çalma"yı öğrenmelidir.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları " (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

"Sıkı bir şekilde ele almak". Bu sözden bir Parti komitesinin sadece başlıca çalışmalarını "ele alması " değil, aynı zamanda "sıkı bir şekilde ele alması" gerektiği anlaşılmaktadır. Bir şey parmakları azıcık bile gevşetmeden sıkı bir şeklide el ile kavrandığı zaman iyi tutulabilir. Sıkı bir şekilde tutmamak, hiç tutmamak gibi bir şeydir. Açık el ile tabii hiçbir şey tutulamaz. Avucunuzu sıkarsanız, ama gevşek bir şekilde sıkarsanız, elinizde bir şey tutuyormuş gibi olursunuz, yine de hiçbir şey tutamazsınız. Bazı yoldaşlarımız da başlıca çalışmalarını ele alıyorlar, ama onlar bu çalışmaları elllerinde sımsıkı tutmadıklarından iyi bir çalışma sağlayamıyorlar. Ele almamak olmaz, ele almak ama sımsıkı bir şekilde ele almamak yine de olmaz.

"Parit Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Kafada "rakam" bulunsun. Bu söz, bir durumun veya bir sorunun nicelik görünüşüne dikkat etmemiz ve nicelik bakımından da esaslı bir inceleme yapmamız gerektiği anlamına

gelir. Her nitelik belirli bir nicelikle ortaya çıkar ve nicelik olmadan da nitelik olamaz. Bugün bile halâ yoldaşlarımızın birçoğu şeylerin nicelik görünüşüne, temel istatistiklerle başlıca yüzdelere ve şeylerin niteliklerini belirleyen nicelik sınırlarına dikkatlerini yöneltmeyi bilmiyorlar ve kafalarında "rakam" diye bir şey yoktur, bu yüzden de sonunda hatalar işlemekten kaçınamazlardır.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler c. IV.

"Halka ilan". Herkesin neyin tartışılacağını ve hangi sorunların çözümleneceğini bilmesi ve teker teker herkesin erkence hazırlanabilmesi için sanki "halka ilan" asıyormuş gibi toplantılar önceden bildirilmelidir. Bazı yerlerde henüz raporlar ve karar tasarıları hazır olmadan kadro toplantıları yapılır, toplantılara katılanlar geldikleri zaman idarei maslahat kabilinden bir şeyler yapılır. Bu da insana şu sözleri hatırlatır: "Askerle atlar burada ama erzakla yemler hazır değil". İyi bir şey değildir bu. Toplantılar iyi hazırlanmamışsa bunları düzenlemekte acele etmemek gerekir.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV

"Daha az fakat daha iyi birlikler ve daha sade yönetim". Konuşmalar, söylevler, makaleler ve kararlar açık seçik ve kısa olmalıdır. Toplantılar da çok uzun sürmemelidir.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler c.IV.

Görüşleri kendi görüşlerinden farklı olan yoldaşlarla birlik içinde beraber çalışmaya dikkat etmek gerekir. Buna orduda olduğu gibi mahallerde de dikkat etmek gereklidir. Partinin dışındaki kimselere de böyle davranmak lazımdır. Biz ülkenin dört bir köşesinden gelip toplandık ve biz yalnız kendi görüşlerimizi paylaşan yoldaşlarla değil, aynı zamanda görüşleri bizimkilerden farklı olanlarla da birlik içinde beraber çalışmayı bilmeliyiz.

Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Kibirlilikten sakınmaya çalışmak. Bütün yöneticiler için bu bir prensip meselesidir ve aynı zamanda birliğin korunması için önemli bir şarttır. Ağır hatalar işlemeyen ve işlerinde büyük başarılar sağlayanlar bile kibirli olmamalıdır.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV

İki sınır çizgisi açıkça çizmek. Önce devrimle karşı- devrim arasında, Yenan'la Sian(1) arasında. Bazıları bu sınır çizgisi açıkça çizmeleri gerektiğini bilmezler. Örneğin, bürokrasi ile savaştıkları zaman Yenan'dan sanki orada "düzgün hiçbir şey yokmuş" gibi söz ediyorlar ve Yenan'daki bürokrasi ile Sian'daki bürokrasi arasında ne kıyaslama, ne de ayrım yapıyorlar. Böylece de esaslı bir hata işlemiş oluyorlar. İkincisi, devrim saflarında doğru ile yanlış arasında başarı ile yetersizlik arasında bir sınır çizgisi açıkça çizmek ve üstelik hangisinin başlıcası ve hangisinin ikincili olduğunu ayırdetmek gereklidir. Örneğin, başarılar yüzde 30 mudur, yoksa yüzde 70 midir? Eksik veya fazla tahmin yapılmamalıdır. Bir kimsenin çalışmasını topyekûn takdir ederken başarılarının yüzde 30, hatalarının yüzde 70 mi yoksa başarılarının yüzde 70, hatalarınm yüzde 30 mu olduğunu belirtmek gerekir. Eğer başarılar yüzde 70 ise bu kimsenin çalışması esas baskımından olumlu olarak kabul edilmelidir. Başarılar üstün geldiği halde hataların üstün olduğunu ileri sürmek tamamiyle yanlıştır. Bir sorun incelenirken, biri devrimi karşı-devrimden ayıran, öteki de başarıları yetersizliklerden ayıran bu iki sınır çizgisi açıkça çizmeyi hiçbir zaman unutmamalıyız. Bu iki sınır çizgisini hep akılda tutarsak, her şey yolunda gider, yoksa sorunların niteliğini birbirine karıştırırız. Tabîî, bu çizgileri doğru çizmek için çok dikkatli bir inceleme ve tahlil yapmak şarttır. Her kişiye ve her soruna karşı davranışımız tahlil ve inceleme olmalıdır.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler c. IV.

1. Yenan, Ocak 1937'den Mart 1947 tarihine kadar Çin Komünist Partisinin Merkez Komitesinin merkeziydi. Sian, Çin'in Kuzey-Batı bölgesinde Guomindang'ın gerici egemenliginin merkeziydi. Mao Zedung yoldas burada bu iki kenti devrimin ve karsı devrimin simgeleri olarak göstermektedir.

Örgütlenme bakımından merkezleştirilmiş bir yönetim altında demokratik hayat prensibi ciddî olarak uygulanmalıdır. Hatları şunlardır:

1. Partinin yönetici organları doğru bir yönetme çizgisi tâyin etmelidirler, ortaya çıkan sorunların çözümünü bulmalıdırlar ve böylece önderlik merkezleri haline gelmelidirler.

2. Doğru bir yönetim için nesnel bir temele sahip olmak amacıyla üst kuruluşlar alt kuruluşlardaki durumu ve yığınların hayatını iyi bilmelidirler.

3. Partinin çeşitli kademelerdeki kuruluşları sorunları düşüncesizce çözümlememelidir. Karar bir defa alındı mı kesinlikle uygulanmalıdır.

4. Partinin üst kuruluşlarının biraz önemli olan bütün kararları, alt kuruluşların ve bütün Partili yığınların bilgisine süratle sunulmalıdır. ..

5. Partinin alt kuruluşları ve bütün Partili yığınlar üst kuruluşların yönergeleri üzerine teferruatıyla tartışmalı, anlamını tamamen kavramalı ve bunları uygulamak için izlenmesi gereken metotları tâyin etmelidirler.

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine" (13 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV

11. YIĞIN HATTI

Halk, yalnız halk, dünya tarihini yaratan itici kuvvettir.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c.III

Yığınlar gerçek kahramanlardır, kendimiz ise çok zaman safdil ve gülünç bir haldeyiz. Bunu anlamadıkça en ilkel bilgileri bile elde etmemiz mümkün olamaz.

"Köy Anketleri"ne Önsöz Ve Sonsöz" (Mart ve Nisan 1941), Seçilmiş Eserler c. III

Halk yığınları sonsuz bir yaratıcı kudrete sahiptir. Onlar örgütlenerek enerjilerini harcayabildikleri bütün alanlara ve bütün dallara doğru çabalarını yöneltebilir, üretimin derinliğine ve genişliğine girişebilirler ve kendileri için gittikçe artan daha çok refah yaratabilirler.

"Fazla Emek Gücü Çıkar Yolu Buldu" adlı makaleye eklediği not. 1955 Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi .

Halen köylü hareketinin yaptığı hamle son derece büyük bir olaydır. Kısa süre içinde Çin'in orta, güney ve kuzey eyaletlerinde yüzlerce milyon köylünün şiddetli fırtına gibi çok hızlı ve çok coşkun bir şekilde ayaklanacağı görülecek ve hiç bir kuvvet onları tutamayacaktır. Onlar kendilerine vurulan bütün zincirleri kıracak ve kurtuluş yoluna doğru atılacaklardır. Bütün emperyalistler, savaş ağaları, rüşvet yiyen memurlar, yerli müstebitler ve kötü eşraflar, onlar tarafından mezara gö-

müleceklerdir. Her devrimci parti ve her devrimci yoldaş köylülerin karşısında testlerine tabii tutulacak, bunların kabulü ve reddedilmesi onların kararlarına kalacaktır. Köylülerin başına geçerek onları yönetmek mi? Onların arkasında kalarak birtakım otoriter hareketlerle onları eleştirmek mi? Yoksa onların karşısına dikilerek onlarla savaşmak mı? Her Çinli bu üç şıktan birini seçmekte serbesttir, ama olaylar herkesi bu seçme işini süratle yapmaya zorlamaktadır.

"Hunan'da Köylü Hareketiyle İlgili Anket Üzerine Rapor" (Mart 1927), Seçilmiş Eserler c. I.

Halen köylerdeki sosyal değişiklik hamlesi, yani kooperatifleşme hareketi bazı bölgelerde kendini göstermiştir, yakında da bütün ülkeyi saracaktır. Bu, 500 milyondan fazla köylü nüfusunu kapsayan çok geniş çapta bir sosyalist devrimci harekettir ve dünya ölçüsündeki önemi son derece büyüktür. Biz bu hareketi çeşit çeşit yollarla geriletmemeliyiz, tam tersine faal, hareretli ve plânlı bir şekilde yönetmeliyiz. Böyle bir harekette bazı sapmalar kaçınılmazdır, bu anlaşılabilir, düzeltilmeleri de zor değildir. Kendilerine faal bir şekilde yardım edersek kadrolar arasında ve köylüler arasında mevcut noksanlar veya hatalar giderilebilir veya düzeltilebilir.

"Tarım Kooperatleşmesi Sorunu Üzerine" (31 Temmuz 1955)

Yığınlar sosyalizme karşı taşkın bir heyecan beslerler. Devrimci dönemde yalnız alışagelmiş yolda yürüyebilenler bu heyecanı hiç de farketmiyorlar. Bunlar kördür, herşeyi kapkara görürler. Bazen de o kadar ileri gidiyorlar ki doğru ile yanlışı alt üst ediyorlar ve siyah ile beyazı birbirine karıştırıyorlar. Az mı gördük biz böylelerini? Yalnız alışılagelmiş yolda yürüyebilenler halkın heyecanını her zaman küçümserler. Ortaya yeni bir şey çıkınca hiçbir zaman benimsemezler onu, hemen karşı çıkarlar. Sonra haksız olduklarını anlarlar ve biraz kendi kendilerini eleştirirler. Ama sonradan yeni bir şey çıkınca ortaya, gene eskisi gibi davranırlar. Daha sonra her yeni şeye karşı hep böyle tepki gösterirler. Bu kimseler her zaman pasiflik

içindedirler, kritik anlarda harekete bir türlü geçemezler ve arkalarına şiddetli bir darbe yemeden ileri bir adım atamazlar.

"Bu Nahiye Ancak İki Yılda Kooperatifleşti" adlı makaleye eklediği not. (1995), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi

Yirmi küsur yıldan beri Partimiz her gün yığın çalışmasını izlemekte ve son on küsur yıldan beri de her gün yığın hattından sözetmektedir. Biz her zaman devrimin halk yığınlarına ve herkesin teker teker devrime katılmasına dayanması gerektiğini savunduk ve münhasıran birkaç kişinin verdiği emirlere bağlanılmasına karşı koyduk. Bununla beraber bazı yoldaşlar çalışmalarında yığın hattını hâlâ uygulamamaktadırlar. Onlar hâlâ sadece küçük bir azınlığa güvenerek yalnızlık içinde çahşmaya devam ediyorlar. Bunun da sebeplerinden biri şudur: Kendileri ne yaparlarsa yapsınlar, yönettikleri kimselere bunları açıkça söylemekten hoşlanmadılar ve yönettikleri kimselerin faaliyetinin ve yaratıcı güçlerinin nasıl geliştirilmesi gerektiğini de bilmiyorlar. Öznel olarak her bir ferdin çalışmaya katılmasını istiyorlar, ama başkalarına ne yapılmasını ve neyin nasıl yapılmasını anlatmıyorlar ve böyle olunca herkes nasıl göreve başlayabilir ve işler iyi bir şekilde nasıl yapılabilir? Bu sorunu çözümlemek için en esaslı çare şüphesiz ki yığın hattı hakkında ideolojik bir eğitim uygulamaktır, aym zamanda da bu yoldaşlara birçok somut iş metodu öğretmek gerekir.

"Cinsuyjıbao Gazetesinin Redaktörleri İle Yaptığı Konuşma" (2 Nisan 1948), Seçilmiş Eserler, c IV

Yirmi dört yıllık tecrübe, her doğru bir görev, bir siyaset ve bir çalışma stilinin belirli bir zaman ve yerde yığınlarm isteklerine uygun düşmekte olduğunu ve yığınlara bağlandığını; buna karşılık her yanlış bir görev, bir siyaset ve bir çalışma stilinin gene belirli bir zaman ve yerde yığınların isteklerine uymadığını ve yığınlardan koptuğunu bize göstermiştir. Dogmatizm, deneycilik, buyrukçuluk, kuyrukçuluk, sektercilik, bürokrasi, çahşmada kibirlilik gibi kötülüklerin kesinlikle za-

rarlı ve kesinlikle kabul edilmez olmalarının, bu illetlere tutulan herkesin bunları yenmek zorunluluğunun sebebi, bunların yığınlardan kopmasıdır.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler c. III

Yığınlarla ilişki kurmak için yığınların ihtiyaçlarma, isteklerine uymamız gerekir. Yığınlar için her çalışmada, herhangi kendi iyi niyetlerimizden değil de, onların ihtiyaçlarından hareket etmeliyiz. Çok zaman yığınların nesnel olarak bazı değişikliklere ihtiyaç duydukları olur, ama öznel olarak bu ihtiyacın bilincine hâlâ varmadıkları gibi bu değişiklikleri gerçekleştirmek iradesine de, isteğine de sahip gözükmezler. Bu durumda biz sabırla beklemeliyiz. Çalışmamız sonunda yığınların çoğunluğunun bu değişikliklerin gerekliliği bilincine vardıkları ve bunları sonuca vardırmak irade ve isteğini gösterdikleri zamandır ki, ancak bu değişiklikler gerçekleşebilir. Yoksa yığınlardan koparız. Yığınlar bilinçli ve istekli olmazsalar, yığınların katılmasını gerektiren her çalışma, bir formaliteden öteye gidemeyecek ve başarısızlığa uğrayacaktır. ... Burada iki prensip vardır: Birincisi kendi muhayyilemizden doğan ihtiyaçlar değil, yığınların gerçek ihtiyaçlarıdır; ikincisi de yığınların gönülüdür, yığınların yerine bizim aldığımız kararlar değil, onların aldıkları kararlardır.

"Kültür Çalışmasındaki Birleşik Cephe" (30 Ekim 1944), Seçilmiş Eserler, c. III

Kongremiz bütün Partiyi her hangi bir çalışma halkasındaki her hangi bir yoldaşın yığınlardan kopmamasına dikkat etmek için uyanık olmaya çağırmalıdır. Her yoldaşa halk yığınlarını sevmeyi, yığınların sesine kulağını açmayı; nereye giderse gitsin, oradaki yığınlarla kaynaşmayı, kendisini yığınlardan üstün tutacak yerde yığınların içine girip karışmayı; yığınların bilinç seviyelerine göre, onların bilinçlerini uyandırmayı ve yükseltmeyi, yığınların gönüllülük ilkesiyle tedricen örgütlenmelerine ve belirli zaman ve yerlerdeki iç ve dış du-

rumların müsaadelerine göre gerekli bütün mücadeleri tedricen geliştirmelerine yardım etmeyi öğretmelidir.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler. III

Yığmlar henüz bilinçlenmemiş durumdayken biz saldırıya geçmeye kalkışsaydık serüvencilik olurdu bu. İstemedikleri halde yığmları yönetmekte ısrar etseydik muhakkak başarısızlığa uğrardık. Yığınlar ilerlemek istediği halde biz ilerlemeseydik bu da sağcı oportünizm olurdu.

"Cinsuyjıbao Gazetesinin Redaktörleri İle Yaptığı Konuşma" (2 Nisan 1948), Seçilmiş Eserler c. IV

Her çalışmada buyrukçuluk hatadır, çünkü o yığınların bilinç seviyesini aşar ve yığınların gönüllülüğü ilkesini çiğneyerek acelecilik hastalığını yansıtır. Yoldaşlarımız kendi anladıkları her şeyi geniş yığınlarm da kendisi gibi hep anladıklarmı sanmamalıdırlar. Yığınların anlayıp anlamadıklarını ve harekete geçmeye hazır olup olmadıklarmı ancak yığınlar arasına giderek anket yapmakla bilmek mümkündür. Bu şekilde hareket edersek, buyrukçuluğu bertaraf edebiliriz. Her çalışmada kuyrukçuluk da hatadır, çünkü o yığınların bilinçinin seviyesi altında kalır ve yığınlarm yürüyüşlerinde liderlik ilkesinin ihlâliyle yavaşlık hastalığını yansıtır. Yoldaşlarımız henüz kendilerinin anlamadıkları şeylerin yığmlar tarafından hep anlaşılmadığını sanmamalıdırlar. Çoğu zaman geniş yığmlar bizi aşarlar ve ileriye doğru bir adım atmak ihtiyacını şiddetle duyarlar, buna karşılık yoldaşlarımız geniş yığınlarm yöneticileri olmaktan aciz kalır, bazı geri kalan unsurların görüşlerini yansıtır, aynı zamanda bu gibi geri kalan unsurların görüşlerini yanlış olarak geniş yığınların görüşleri sayar ve geri kalan unsurlarm kuyruğuna takılırlar.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c III

Yığınların düşüncelerini toplamak, bu düşünceleri yeniden yığınlara götürerek ısrarla uygulamak, böylece doğru yönetim düşüncelerini vücuda getirmek, işte bu yönetimin temel metodudur.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Üzerine" (1 Haziran 1943), Seçilmiş Eserler, c. III.

Partimizin bütün pratik faaliyetlerinde doğru bir yönetim şu prensip üzerine kurulmalıdır: Yığınlardan hareket edip gene yığınlara dönmek. Bunun anlamı şudur: Yığınların düşüncelerini (dağınık, sistemsiz düşünceleri) toplamalıdır (incelemeler yapıldıktan sonra genelleştirilmiş ve sistemleştirilmiş düşünceler haline getirmelidir), sonra bunları yaymak ve açıklamak için yeniden yığmlara gitmelidirler, ve böylece yığmlar bu düşünceleri sindirebilir, kesinlikle benimseyebilir ve hareket haline çevirebilir. Ve aym zamanda da yığınlar hareket halindeyken bu düşüncelerin doğru olup olmadığı denetlenmelidir. Sonra yığınların düşünceleri bir defa daha toplanmalı ve bir uygulanması için yeniden yığınlara götürülmelidir. Böylece aynı usul sonsuza kadar tekrarlanır ve düşünceler her defasmda daha doğru, daha canlı ve daha zengin bir hale gelir. İşte Marksist bilgi nazariyesi budur.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Ürine" (1 Haziran 1943), Seçilmiş Eserler, c. I

Yığmlara gitmeliyiz, yığınlardan öğrenmeliyiz, onların tecrübelerini genelleştirerek daha iyi, sistemli prensipler ve metotlar çıkarmalıyız, sonra yine bunları yığınlara nakletmeliyiz (propaganda yolu ile), ayrıca yığınları bu düşünceleri izlemeye çağırmalıyız, yığınların sorunlarını çözümlemeliyiz ve böylece yığınları kurtuluşa ve mutluluğa kavuşturmalıyız.

"Örgütleniniz" (29 Kasım 1943), Seçilmiş Eserler, c. III

Bazı yerlerdeki yönetici organlarımızda kimseler Partinin siyasetinin sadece yöneticiler tarafından bilinmesinin yeterli olduğunu ve bunu yığınlara bildirmenin hiç gerekli olmadığını

düşünmektedirler. Bazı çalışmamızın iyi bir şekilde yapılmamış olmasının başlıca sebeplerinden biri de budur.

"Cinsuyjıbao Gazetesinin Redaktörleri İle Yaptığı Konuşma" (2 Nisan 1948), Seçilmiş Eserler c. IV

Herhangi yığın hareketinde faal partizanların, muhaliflerin ve bunların arasında bir durum muhafaza edenlerin sayısını öğrenmek için esaslı bir anket ve inceleme yapmak gerekir. Sorunlar temelsiz ve öznel bir şeklide çözümlenmemelidir.

"Parti Komitelerinin Çalışma Metotları" (13 Mart 1949) Seçilmiş Eserler, c. IV.

Yığınların olduğu herhangi yerde teferruata inmeksizin üç çeşit unsur görülür: Bir dereceye kadar faal olanlar, arada kalanlar ve bir dereceye kadar geri olanlar. Bunun içindir ki yöneticiler küçük sayıdaki faal unsurları yönetim dayangacı olarak birleştirmeyi becermeli ve bu dayangaçlara güvenerek arada kalan unsurların seviyesini yükseltmeli, geri unsurları kendi saflarına katmalıdırlar.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Üzerine" (1 Haziran 1943), Seçilmiş Eserler, c. III

Partinin siyasetini, yığınların hareketine geçirmesini bilmek, yalnız yönetici kadroları değil, aynı zamanda geniş yığınları da hareketlerimizin ve mücadelelerimizin her birini anlamaya ve benimsemeye yöneltmeyi becermek, işte Marksist-Leninist yönetimin sanatıdır. Çalışmalarımızda hatalar işleyip işlemediğimizi de gene bu şekilde tâyin edebiliriz.

"Cinsuyjıbao Gazetesinin Redaktörleri İle Yaptığı Konuşma" (2 Nisan 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV

Yalnız yönetim dayangaçlarının faaliyeti olup, geniş yığınların faaliyetiyle bağıntılı olmazsa, sayılı insanın kısır çalışmasına inhisar eder. Ama yalnız geniş yığınların faaliyeti

olup yığınların faaliyeti güçlü bir yönetim dayangaçları tarafından uygun şekilde örgütlenmezse, yığınların faaliyeti uzun süre devam edemeyeceği gibi doğru bir yönde gelişemez ve daha yüksek bir dereceye ulaşamaz.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Üzerine" (1 Haziran 1943), Seçilmiş Eserler, c. III

Yığınların üretici faaliyeti, çıkarları, tecrübeleri ve keyifleri: İşte yönetici kadrolar bunlara her zaman dikkat etmelidirler.

Parti Merkez Komitesine ve Merkez Askeri Komiteye doğrudan doğruya bağlı örgütlerin düzenlediği üretim sergisi için yanıt, Yenan'da yayınlanan Ciefangyıbao gazetesi (24 Kasım 1943)

Toprak ve çalışma sorunlarından yakıt, pirinç, yağ ve tuz gibi şeylerin tedarikine varana kadar yığınların hayatı ile ilgili sorunlara büyük bir dikkat göstermeliyiz. .. Yığınların hayat şartları ile ilgili bütün bu sorunlar günlük programımıza konulmalıdır. Bunlar tartışılmalı, kararlar alınmalı, uygulanmalı ve uygulanışlar denetlenmelidir. Geniş yığınlara, çıkarlarının tarafımızdan temsil edildiği, hayatlarımızın onların hayatlarına sıkı sıkı bağlı olduğu anlatılmalıdır. Buradan hareket ederek ileri sürdüğümüz daha yüksek görevleri, devrimci savaş görevlerini anlasınlar ve devrimi desteklesinler, devrimi bütün ülkeye yaysınlar, bizim siyasi çağrımızı kabul etsinler ve devrimin zaferi için sonuna kadar savaşsınlar.

"Yığınların Yaşamasına İlgi Duyalım Ve Çalışma Metotlarımıza Dikkat Edelim" (27 Ocak 1943), Seçilmiş Eserler c. I.

12. SİYASİ ÇALIŞMA

O zaman (1924'den 1927'ye kadar olan Birinci Devrimci İç Savaşı dönemi-redaktör) orduda Parti temsilcileri ve siyasi şubeler sistemi kuruldu. Çin tarihinde görülmemiş bu sistem ordunun çehresini baştan aşağı değiştirdi. 1927'den sonraki Kızıl Ordu ve bugünkü 8. Yol Ordusu bu sistemi miras olarak almışlar ve geliştirmişlerdir.

"İngiliz Gazetecisi James Bertram İle Yaptığı Konuşma" (25 Ekim 1937), Seçilmiş Eserler, c. II

Halk savaşı temelinde, ordu ile halk arasmdaki birlik, komutanlarla savaşanlar arasmdaki birlik ve düşman ordusunun dağılması ve sair prensipler temelinde Halk Kurtuluş Ordusu kendi kudretli devrimci siyasi çalışmasını meydana getirdi ve bu, düşmanı yenmemizin önemli faktörüdür.

"Şimdiki Durum Ve Görevlerimiz" (25 Aralık 1947), Seçilmiş Eserler, c. II

Bu ordu, halk savaşı için şart olan bir siyasi çalışma sistemi yaratmıştır. Görevleri, kendi saflarında birliği, dost ordularla birliği, halkla birliği, düşman ordusunun dağılmasını ve her savaşmada zaferi sağlamak için mücadele etmektir.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III

Siyasi çalışma ekonomi alanındaki bütün çalışmaların can

damarıdır. Bu, sosyal ekonomik rejimin köklü değişikliği döneminde özellikle böyle olur.

"Ciddi Bir Ders" adlı makaleye eklediği not. (1945) Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi

Kızıl Ordu'nun bu kadar ağır şartlar altında yıkılmadan savaşabilmesinin en önemli sebeplerinden biri, "Partinin hücresi bölük temeli üzerine örgütlenmiş" olmasındandır.

"Cinggangşan Dağlarındaki Mücadele" (25 Kasım 1928), Seçilmiş Eserler, c. I

8. Yol Ordusunun siyasi çalışmaları üç temel prensibe dayanır. Birincisi, subaylarla erlerin birliği prensibidir. Bu, orduda derebeylik uygulamalarının kaldırılması, işkence ve küfürlerin yasaklanması, bilinçli bir şekilde riayet edilen bir disiplinin kuruluşu ve subaylarla erlerin sevinç ve acılarını paylaştıkları bir yaşama tarzının yaratılması demektir ve dolayısiyle tüm ordu sıkı sıkıya birleşmiş olur. İkincisi, orduyla halkın birliği prensibidir. Bu, halk yığınlarının çıkarlarına en ufak zararı yasaklayan bir disiplinin muhafazası, halk yığınları arasında propagandanın yönetilmesi halk yığınlarının örgütlendirilerek silâhlandırılması, halk yığınlarının malî yüklerinin hafifletilmesi ve ordu ile halka kötülük yapan Çinli hainler ve işbirlikçilerin bastırılması demektir, ve böylece ordu halkla sıkı bir birlik sağlamış olur ve her yerde halk tarafından iyi karşılanır. Üçüncüsü, düşman ordusunun dağılışı ve esirlere müsamahakârca muamele prensibidir. Zaferimiz sadece birliklerimizin harekâtına değil, aynı zamanda düşman kuvvetlerinin dağılışına bağlıdır.

"İngiliz Gazetecisi James Bertram İle Yaptığı Konuşma" (25 Ekim 1937), Seçilmiş Eserler, c. II

Ordumuz ordu ile halk arasındaki, ordu ile hükümet arasındaki, ordu ile Parti arasındaki, subaylarla erler arasındaki, askeri çalışmalarla siyasi çalışmalar arasındaki ilişkileri ve kadrolar arasındaki ilişkileri yöneten doğru prensiplere riayet et-

melidir ve hiçbir veçhile militarizm hastalığına tutulmamahdır. Subaylar erlerini sevmelidirler, onlara karşı kayıtsız olmamalıdırlar ve işkence etmemelidirler; ordu halkı sevmeli, halkın çıkarlarına zarar vermemelidir; ordu hükümete ve Partiye saygı göstermeli ve "bağımsızlık" istememelidir.

"Örgütleniniz" (29 Kasım 1943), Seçilmiş Eserler, c. III

Düşman ordusundan gelsin, kukla ordusu veya antikomünist birliklerden gelsin, yığınlarm nefretini kazanıp idam edilmesi gereken ve üst makamlar tarafından tasdik edilenlerin dışında esirlere karşı siyasetimiz onları bilaistisna serbest bırakmaktır. Bunlardan gerici kuvvetlere zor altında katılan ve az çok devrime eğilimi olan unsurlarını ordumuzda hizmet ettirmek üzere büyük sayıda saflarımıza kazandırmalı, öbürlerini ise bilaistisna serbest bırakmalıyız; bunlar bize karşı tekrar savaşırlar da gene esir alınırlarsa yeniden serbest bırakılmalıdırlar; onlara hakaret etmemeliyiz, paralarını ve zati esyalarını almamalıyız, yaptıklarına tövbe etmelerini istemeliyiz, buna karşılık onlara samimiyetle ve iyi davranmahyız. Ne kadar gerici olurlarsa olsunlar, bütün esirlere karşı bu siyaseti uygulamalıyız. Bu, gerici kampı tecrit etmek için son derece etkilidir.

"Siyaset Hakkında" (25 Aralık 1940), Seçilmiş Eserler, c. II

Silahlar savaşın önemli bir faktörüdür, ama tayin edici bir faktör değildir. Tayin edici bir faktör malzeme değil, insandır. Güç dengesi yalnız askeri ve ekonomik güçlerin dengesiyle değil, aynı zamanda insan kaynakları ve manevi güçlerin dengesiyle tayin edilir. Askeri ve ekonomik güçler insanın elindedir.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1946), Seçilmiş Eserler, c. IV

Atom bombası Amerikan gericilerinin insanları korkutmak için kullandıkları bir kâğıt kaplandır, görünüşte korkunçtur,

ama aslında korkunç değildir. Tabîî, atom bombası toptan öldürebilen bir silahtır, ama bir savaşın sonucunu bir, iki yeni silah değil, halk tayin eder.

"Amerikalı Gazeteci Anna Louise Strong İle Yaptığı Konuşma" (Ağustos 1946), Seçilmiş Eserler, c. II.

Ordunun temeli erdir, birliklere ilerici bir siyasi ruh aşılanmadan, bu amaçla ilerici bir siyasi çalışma izlenmeden subaylarla erler arasında gerçek bir birliğe ulaşmak, subaylarla erlerde Mukavemet Savaşı için en büyük heyecanı yaratmak ve bütün teknik ve taktiklere onları en etkili hale getirecek en olumlu temeli vermek mümkün değildir.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938) Seçilmiş Eserler, c. II

Dar askeri görüşler Kızıl Orduya bağlı bazı yoldaşlar arasında çok yaygındır. Bu görüşlerin belirtileri şunlardır:

1. Bu yoldaşlar askeri işlerle siyasi işlerin birbirine karşıt olduğunu saymaktadırlar, askeri işlerin ancak siyasi görevleri yerine getirmek için vasıtalardan biri olduğunu benimsemeyi reddetmektedirler. Hatta bazıları "askeri işler yolunda gittiği takdirde siyasi işler de haliyle iyi gidecektir, askeri işler kötü gidince siyasi işler de iyi gidemez" diyorlar, bu şekilde onlar daha ileri giderek askeri işlerin siyasi işleri yönettiği kanısını savunuyorlar.

.....

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine" (Aralık 1929) Seçilmiş Eserler, c. I

İdeolojik eğitimin ele alınması, bütün Partiyi birleştirerek büyük siyasi mücadeleleri yürütmenin merkezi halkasıdır. Bu görev çözülmezse Partinin bütün siyasi görevleri yerine getirilemez.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III

Şu son zamanlarda aydınlarla genç öğrenciler arasında ideolojik ve siyasi çalışmalarda bir gevşeme görülmüş ve ortaya bazı sapmalar çıkmıştır. Öyle görünüyor ki, bazı kimseler artık siyasetle, anayurtlarının geleceğiyle ve insanlık idealiyle ilgilenmeyi gereksiz buluyorlar. Onların gözünde Marksizm bir süre moda olmuştur, ama artık pek de geçerli değildir. Bu durum karşısında şimdi ideolojik ve siyasi çahşmaları sağlamlaştırmak gerekir. Hem aydınlar, hem de genç öğrenciler gayretle öğrenmelidirler. Kendi ihtisaslarına çalışmaktan başka ideoloji bakımından gelişmeler sağlamalı, siyaset bakımından da gelişmeler sağlamalıdırlar ve bunun için de Marksizmi öğrenmeli, günün olaylarını ve siyasi sorunları incelemelidirler. Doğru bir siyasi görüşü olmamak, ruhu olmamak gibidir. ... Bütün şubeler ideolojik ve siyasi çalışmaların sorumluluğunu üzerlerine almalıdırlar. Bu görev Komünist Partisine, Gençlik Birliğine, hükümetin sorumlu şubelerine ve özellikle okul yönetmenlerine ve öğretmenlerine düşer.

"Halk içindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957)

Siyasi eğitim çalışmaları sayesinde Kızıl Ordu'daki erlerin hepsi sınıf bilincine sahip olmuştur, toprakların dağıtımı, iktidarın kuruluşu ve işçilerle köylülerin silahlanması üzerinde genel bilgiler edinmiştir, kendileri için, işçiyle köylü sınıfları için çarpıştıklarını biliyor. Onun içindir ki çetin mücadelelerde hiç şikayet etmiyorlar. Her bölük, tabur ve alayda askerlerimizin çıkarlarını temsil eden bir asker komitesi vardır ve bunlar siyasi çalışmaları ve halk yığınlarıyla ilgili çalışmayı uygulamaktadır.

"Cinggangşan Dağlarındaki Mücadele" (25 Kasım 1928) Seçilmiş Eserler, c. I

Acılar anlatmayı (yani eski toplumun ve gericilerin emekçi halklarına getirdikleri acıları anlatmayı) ve üç denetlemeyi (yani sınıfla ilgili çalışmaların yerine getirilmesi ve savaşma iradesi ile ilgili denetlemeleri) kapsayan hareketin düzgün bir şekilde yürütülmesi sayesinde ordunun bütün komutanları ve sa-

vaşanlarının sömürülen emekçi yığınlarının kurtuluşu için, bütün ülkede toprak reformunun yapılması ve halkın ortak düşmanı, Ciang Cie-şı haydut güruhunun yok edilmesi için mücadele etmeyi hedef tutan siyasi bilinci bir hayli yükseltildi; aynı zamanda Komünist Partisinin yönetimi altında bütün komutanların ve savaşanların sıkı bir birliği geniş ölçüde sağlamlaştırıldı. Bu temel üzerinde ordu kendi safları arasında daha büyük bir temizlik sağladı, disiplini sağlamlaştırdı, askeri eğitim alanında yığın hareketlerini geliştirdi, iyi bir yönetim altında ve mükemmel bir düzen içinde yürütülen siyasi, ekonomik ve askeri alanlardaki demokrasiyi geliştirmeye devam etti. Böylece ordu tek bir vücut gibi birleşmiştir, her fert orduya kendi düşüncelerini ve enerjisini katmaktadır. Ordu hiçbir fedakârlıktan çekinmiyor, maddi zorlukları yenmesini biliyor ve kolektif kahramanlık göstererek düşmanı yiğitçe yok ediyor. Böyle bir ordu dünyada yenilmez.

"Kuzey-Batı Bölgesinde Kazanılan Büyük Zafer Ve Kurtuluş Ordusunda Yeni Tipte İdeoloji Eğitimi Hareketi Üzerine" (7 Mart 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Şu son aylarda Halk Kurtuluş Ordusu'nun hemen hemen bütün birliklerinde savaşmalar arasındaki duralamadan istifade edilerek geniş bir eğitim çalışması ile sağlamlaştırma uygulandı. Bu eğitim çalışması ile sağlamlaştırma, iyi bir yönetim altında ve mükemmel bir düzen içinde demokratik metod ile yürütüldü. Böylece kendilerine savaşın amacı açıkça anlatılıp öğretilerek geniş komutanlarla savaşanalrın devrimci şevki canlanırdı, orduda ortaya çıkan birkaç doğru olmayan ideolojik eğilimlere ve birkaç sıkıcı olaylara son verildi, kadrolar ve erler eğitildi ve ordunun savaşçı yeteneği büyük çapta artırıldı. Bundan sonra orduda bu gibi demokratik yığın hareketini, yani yeni tip ideolojik eğitim hareketini geliştirmeğe devam etmek gerekir.

"Kurtuluşa Kavuşan Şansi-Suyyuan Bölgesindeki Kadrolar Konferansında Verdiği Söylev"

Anti-Japon Askeri ve Siyasi Okulunun öğretim siyaseti şunlardır: sarsılmaz ve doğru bir siyasi yön, çalışkanlık ve sadelik üzerine kurulmuş bir çalışma stili, yeniliğe kolay uyabilen dinamik bir strateji ve taktik. Bu üç prensip Anti-Japon devrimci bir askerinin oluşumu için şarttır. Anti-Japon Askeri ve Siyasi Okulu'nun çalışma personeliyle öğretmenleri çalışmalarını, öğrencileri de derslerini bu üç pernsibe göre yürütürler.

"Düşmanın Saldırısına Uğramak Kötü Değil İyi bir şey değildir"

Ulusumuz her zaman çetin savaşma stiline sahiptir ve biz bu stili geliştirmeliyiz. ... Üstelik komünist Partisi her zaman sarsılmaz ve doğru bir siyasi yönü salık veriyor, ... bu sarsılmaz ve doğru siyasi yön çalışmadaki çetin savaşma stilinden ayrılmaz, sarsılmaz ve doğru bir siyasi yön olmadan çalışmadaki çetin savaşma stilin geliştirmenin imkânı yoktur; çalışmadaki çetin savaşma stili olmayınca da sarsılmaz ve doğru bir siyasi yön izlemek imânsızdır.

"Yenan'da 1 Mayıs Uluslararası Emekçiler Bayramını Kutlamak için Düzenlenen Toplantıda Yaptığı Konuşma" (1 Mayıs 1939)

Birlik, dinamizm, ciddilik ve canlılık.

"Anti-Japon Askeri Ve Siyasi Okulu İçin Yazdığı Döviz"

Dünyada gerçekten değer taşıyan şey "ciddiyet"tir. Komünist Partisi buna en büyük önem verir.

"Moskova'da Çinlli öğrenciler ve stajiyerlerle görüşürken yaptığı konuşma" (17 Kasım 1957)

13. SUBAYLARLA ERLER ARASINDAKİ İLİŞKİLER

Ordumuz her zaman iki siyaset izler. Birincisi düşmana karşı amansızca davranmalıyız, onu ezmeli, onu yok etmeliyiz; ikincisi bizimkilere, halka, yoldaşlarımıza, üstlerimize ve altlarımıza iyi davranmalı ve onlarla birlik kurmalıyız.

"Parti Merkez Komitesinin Cephe Gerisi Birliklerinin örnek öğrenci delegeleri onuruna verilen kabul töreninde yaptığı konuşma" (18 Eylül 1944)

Bizler ülkenin dört bir yanından gelip ortak bir devrimci amaç uğrunda toplandık. ... Kadrolarımız her er ile ilgilenmelidir, devrim saflarındaki herkes birbiriyle ilgilenmeli, birbirini sevmeli ve birbirine yardım etmelidir.

"Halka Hizmet" (8 Eylül 1944), Seçilmiş Eserler, c. III.

Ordunun her birliğinde kadroları desteklemeyi ve erleri sevmeyi amaç güden bir hareket yapılmalıdır. Kadroları erlere karşı sevgi göstermeye, erleri de kadroları desteklemeye çağırmak gerekir. Kadrolar ve erler karşılıklı olarak noksanlarını ve hatalarını açıkca göstermeli ve bunları süratle düzeltmelidirler. Böylece kendi saflarında mükemmel bir birlik kurmuş olacaklardır.

"1945 Yılının Görevleri" (15 Aralık 1944).

Birçok kimseler subaylarla erler arasında, ordu ile halk arasında iyi ilişkilerin kurulamamasının yanlış metotlar yüzünden ileri geldiğini sanmaktadırlar, ben onlara her zaman söz konusu olan şeyin bir temel davranış (veya bir temel prensip) sorunu olduğunu ve bu davranışın da erlere ve halka saygı göstermek olduğunu söylüyordum. Çeşitli siyasetler, metotlar ve şekiller bu davranıştan hareket ederek ortaya çıkarlar. Bu davranış olmazsa, siyasetler, metotlar ve şekiller de haliyle yanlış olur, ve subaylarla erler arasında, ordu ile halk arasında iyi ilişkilerin kurulması katiyetle imkânsızlaşır. Ordudaki siyasi çalışmaların üç ana prensibi şunlardır: Birincisi, subaylarla erler arasında birlik, ikincisi, ordu ile halk arasında birlik, üçüncüsü, düşman kuvvetlerinin dağıtılması. Bu prensipleri gerçekten uygulayabilmek için erlere saygı, halka saygı ve silahlarını bırakmış esirlerin insani haysiyetine saygı gibi temel davranıştan hareket etmek gerekir. Burada söz konusu olan şeyin bir temel davranış değil, teknik sorunu olduğunu düşünenler gerçekten yanılıyorlar, ve hatalarını düzeltmelidirler.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Komünistler emekçi halk arasında çahştıkları zaman demokratik inandırma ve eğitim metotlarını kullanmalıdırlar, buyrukçuluk ve zorlamaya hiçbir zaman baş vurmamalıdırlar. Çin Komünist Partisi bu Marksist-Leninist prensibe sadakatle riayet etmektedir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Yoldaşlarımız şunu anlamalıdırlar ki, ideoloji değişimi uzun bir süre , sabır ve büyük bir dikkat gerektiren bir iştir, onlarca yıllık bir insan hayatı boyunca oluşan bir ideolojiyi birkaç dersle veya birkaç toplantı ile değiştirmeye yeltenmek yersizdir. İnsanlar zorlama ile değil, ancak inandırma metodu ile ikna edilebilirler. Zorlama, inandırmaksızın boyun eğdirmekten başka bir sonuç vermez. Zor ile boyun eğdirmek kabul edilecek şey değildir. Bu metot düşmana karşı kullanılabilir, ama yoldaşlara

veya dostlara karşı asla kullanılamaz.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması ile ilgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Düşmanla bizimkiler arasında açık bir ayrım yapmalıyız ve yoldaşlarımıza karşı düşmanca bir tutum benimseyerek düşman gibi davranmamalıyız. İçten hararetli bir arzu göstererek halkın davasını korumak ve halkın bilinçlerini yükseltmek davranışıyla konuşmalıyız, alay etmek ve hücum yapmak davranışıyla konuşmamız olmazdır.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

14. ORDU İLE HALK ARASINDAKİ İLİŞKİLER.

Halk yığınlarının orduya kendi ordusu gibi bakabilmeleri için ordunun halk yığınları ile tamamıyle kaynaşmış olması gerekir, böyle bir ordu dünyada yenilmez,...

(Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Yalnız halka dayandığımız, halk yığınlarının bitmez tükenmez yaratıcı kuvvetlerine kesinlikle inandığımız takdirde, ve bu sebeple halka güvenimizi bağlayarak halkla kaynaşırsak, hangi zorluk olursa olsun yenebileceğimizi, kim olursa olsun bütün düşmanların bizleri ezmek şöyle dursun muhakkak surette tarafımızdan yok edileceklerini her yoldaşa anlatmalıyız.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Nereye giderlerse gitsinler, yoldaşlarımız yığınlarla iyi ilişkiler kurmalıdırlar, yığınlarla yakından ilgilenmelidirler ve karşılaştıkları zorlukları yenmeleri için onlara yardım etmelidirler. Biz geniş halk yığınlarıyla birleşmeliyiz ve ne kadar çok kişiyle birleşirsek, o kadar iyi olacaktır.

"Çungçing Görüşmeleri Üzerine" (17 Ekim 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Kurtuluşa kavuşan bölgelerde bir yandan, ordu, hükümet desteklemeli ve halkı sevmelidir, öte yandan, demokratik hükümet orduyu destekleme ve Mukavemet savaşçılarının ailelerine ihtimam gösterme çalışmalarında halkı yönetmelidir. Bu şekilde orduyla halk arasındaki ilişkiler daha da düzelecektir.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Orduda, hükümeti destekleme ve halkı sevmenin önemini tamamen anlamaları için bütün komutanların ve savaşanların ideolojik çalışmaya girmelerini sağlamalıyız. Ordu bu görevi iyi bir şekilde yerine getirirse, mahalli hükümetlerin ve halkın orduyla arasındaki ilişkileri muhakkak iyi, doğru gidecektir.

"Kurtuluşa Kavuşan Bölgelerde 1946 Yılı İçin Çalışmalarımıza Verilecek Yön" (15 Aralık 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

"Hükümeti destekle ve halkı sev" ve "orduyu destekle ve Mukavemet savaşçılarının ailelerine ihtimam göster" diye tanımlanan hareketler sırasında bir yandan Ordu, öte yandan Parti ile hükümet 1943 yılındaki noksanlarını ve hatalarını derinlemesine denetlemeli ve 1944 yılında bunları kesinlikle düzeltmelidir. Bundan böyle ay takvimiyle her yılın ilk ayında bu hareketleri her yere yaymalı ve bu hareketler sırasında her ikisiyle de ilgili "hükümeti destekle ve halkı sev" ve "Orduyu destekle ve Mukavemet savaşçılarının ailelerine ihtimam göster" sözleri tekrar ve tekrar okunmalıdır. Üs bölgelerinde birlikler tarafından Parti ve hükümet kadrolarına ve aym zamanda sivil halka karşı yapılmış olan eziyetler, Parti ve hükümet kadroları ve aym zamanda sivil halk tarafından birliklere yeterince gösterilmeyen ilgi ve ihtimamlar gibi vukua gelmiş olan noksanlar ve hatalar birçok defalar ve aleni olarak kitlevi bir şekilde kendi kendini eleştirmeler halinde açığa vurulmalıdır (taraflardan her

biri öteki tarafı eleştirmeksizin kendi kendini eleştirecektir), sonra da bu noksanlarla hatalar kökünden düzeltmelidir.

"Üslerdeki Çiftlik Kiralarının İndirimi Ve Üretimin Geliştirilmesi İçin, Hükümeti Desteklemek Ve Halkı Sevmek İçin Girişilen Hareketleri Geliştirelim" (1 Ekim 1943), Seçilmiş Eserler, c. III

15. ÜÇ BÜYÜK DEMOKRASİ

Orduda belirli bir ölçüde demokrasi uygulamak gerekir. İlk olarak yapılacak iş dövüş ve sövüş gibi derebeylik uygulamalarını ortadan kaldırmak ve günlük hayatta subaylarla erlerin, neşelerini ve kederlerini paylaşmalarını sağlamaktır. Böylece, subaylarla erler arasında birlik kurulmuş olacak, ordunun savaşçı yeteneği büyük çapta artacak, uzun ve zalim savaşa dayanamamak korkusu üzerimizden atılacaktır.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Bu kadar ağır maddi şartlara ve aralıksız sürüp giden savaşmalara rağmen, Kızıl Ordu'nun geçmişte olduğu gibi, dayanabilmesinin sebebi, yalnız Partinin oynadığı rolde değil, aynı zamanda Ordudaki demokrasinin uygulanışındadır. Subaylar erleri dövmüyorlar, subaylarla erler eşit şekilde muamele görüyorlar. Erlerin bir araya toplanıp düşüncelerini açıklama özgürlüğü vardır. Lüzumsuz formaliteler ve törenler kaldırılmıştır, mali yönetmenlik aleni bir şekilde yapılmaktadır. .... Çin'de demokrasi yalnız halka değil, Orduya da gereklidir. Ordudaki demokratik rejim, feodal ücretli orduyu bozmak için önemli bir silâhtır.

"Cinggangşan Dağlarındaki Mücadele" (25 Kasım 1928), Seçilmiş Eserler, c. I.

Ordudaki siyasi çalışma istikameti, erleri, komutanları ve

bütün çalışma personelini cesaretle seferber ederek merkezleştirilmiş yönetim altında demokratik bir hareketle yüksek derecede siyasi bir birlik, hayat şartlarımn iyileştirilmesi, ve askeri alanda teknik ve taktik seviyelerinin yükseltilmesi gibi başlıca üç amaca ulaşmaktır. Halen Ordumuzda şevkle uygulanmakta olan "üç denetleme" ve " üç düzeltme"(1) ilk iki amaca siyasi ve ekonomik demokrasi metotlarıyla ulaşmayı amaç bilir.

Ekonomik demokrasi, erler tarafından seçilmiş temsilcilere bölük komutanlarına yardım ederek (tabiî onların yetkilerini geçmeksizin) erzak ve gıda işleriyle uğraşma hakkını garanti etmektir.

Askeri demokrasi, askeri eğitim dönemlerinde subaylarla erler arasında ve erlerin kendi aralarında karşılıklı öğretim metotlarının uyglunamasını; savaşma dönemlerinde de ön cephedeki bölüklerde büyüklü küçüklü çeşitli toplantılar yaptırılmasmı garanti etmektir. Bölük komutanının yönetimi altında erler, saldırı tarzı ile düşman mevzilerini nasıl ele geçirmek ve diğer savaşma görevlerini yerine getirmek için tartışmalara yöneltilmelidir. Harekât günlerce sürdüğü takdirde bu gibi toplantılar birkaç defa yapılmalıdır. Askeri demokrasinin bu şekli Şensi'nin kuzeyindeki Panlung savaşmasmda ve Şansi-Çahar-Hıbei bölgesindeki Şıciacuang savaşmasında pek büyük bir başarı ile uygulanmıştır. Bu uygulamanm yalnız faydalar sağladığı ve hiçbir zararı olmadığı ispatlanmıştır.

"Ordu İçindeki Demokratik Hareket" (30 Ocak 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Giriştiği büyük mücadelede Çin Komünist Partisi bütün yönetici organlarından, bütün üyelerinden ve kadrolarından en

1. "Üç denetleme" ve "üç düzeltme" Halk Kurtuluş Savaşı döneminde Partinin sağlamlaştırılması ve orduda ideolojik eğitimin kuvvetlendirilmesi için toprak reformu ile birlikte Partimiz tarafından yürütülen önemli bir hareket idi, "Üç denetleme", Partinin mahalli örgütlerinde sınıf ash, ideoloji ve çalışma stilini denetlemek demektir; orduda ise sınıf aslı, görevin icrasını ve savaş iradesini denetlemek demektir. "Üç düzeltme", örgütlenmenin sağlamlaştırılması, ideolojik eğitimin kuvvetlendirilmesi ve çalışma stilinin ıslahı anlamına geliyordu.

yüksek ölçüde faaliyetini göstermeyi istiyor ve yalnız bu takdirde zafer kazanabilir. Pratik olarak bu faaliyet yönetici organların, kadroların ve Parti üyelerinin yaratıcı enerjilerinde, sorumluluk anlayışlarında , çalışma canlılığında, sorunları ileri sürmek, düşüncelerini açıklamak, noksanları eleştirmekteki cesaret ve yeteneklerinde ve aynı zamanda yönetici organlarla yönetici kadroları üzerinde tam bir yoldaşlık içinde uygulanan denetlemede ortaya çıkar. Yoksa faaliyet denilen şeyin hiçbir anlamı yoktur. Oysa , bu faaliyetin gösterilmesi Parti hayatındaki demokrasinin yayılmasına bağlıdır. Parti hayatında yeterli bir demokrasi olmadan faaliyetin gösterilmesi mümkün değildir. Çok sayıda yetenekli insanlar ancak demokrasi atmosferi içinde ileriye doğru götürülebilir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c.II.

Düşman bir unsur olmamak ve haince saldırılarda bulunmamak şartıyla kim olursa olsun, herkesin düşüncesini açıklamasına izin verilir, yanılsa bile zararı yoktur. Çeşitli kademelerdeki yöneticiler de başkaları dinlemeye sorumludur. Burada iki prensip uygulanmalıdır: 1) Bildiğini söyle, ve sözünü sakınma; 2) Söyleyene kabahat bulma, onun sözlerine dikkat et. Sahteden değil de gerçekten "söyleyene kabahat bulma" prensibi benimsenmeden "bildiğini söyle, ve sözünü sakınma" prensibinin etkili bir şekilde uygulanması mümkün değildir.

"1945 Yılının Görevleri" (15 Aralık 1944).

Partimizin içerisinde, demokratik hayat hakkındaki eğitim sürdürülmelidir ki, üyeler, demokratik hayatın anlamını, demokrasi ve merkezciliğin arasmdaki ilişkiyi ve demokratik merkezciliğin nasıl uygulanabileceğini kavrayabilsinler. Ancak bu yolla Parti içinde demokratik hayatı gerçekten yayabilir; aynı zamanda da aşırı demokrasiyi önleyebilir ve disiplini mahveden başıboş bırakmayı önleyebiliriz.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Secilmiş Eserler, c. II.

Orduda olsun mahalli örgütlerde olsun, Parti içindeki demokrasi disiplini ve savaşçı yeteneği zayıflatmaya değil, tersine bu disiplini sağlamlaştırmaya ve savaşçı yeteneği artırmaya hizmet etmelidir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Teori alanmda aşırı demokrasinin köklerini kurutmak lazımdır. İlk önce aşırı demokrasinin Partinin örgütlerini ziyan etme ve hattâ tamamıyle yok etme tehdidinde bulunduğunu, bu yüzden de savaşmalarda görevini yerine getiremeyeceğini ve dolayısıyle devrimi bozguna sürükleyeceğini göstermek lâzımdır. Sonra da aşırı demokrasinin küçük burjuvaların bireysel disiplinsizliğinden geldiği gösterilmelidir. Bu bireysel disiplinsizlik Partinin içine götürülünce siyaset alanında ve örgütlenme alanında aşırı demokratik düşünceler haline gelir. Bu düşünceler proletaryanın savaşma görevleriyle katiyen bağdaşamaz.

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine" (Aralık 1929), Seçilmiş Eserler, c. I.

16. EĞİTİM VE TALİM

Eğitim istikametimiz, eğitilen herkesi ahlâk, zekâ ve fizik yönünden geliştirilmeli, sosyalist bilince sahip kültürlü bir emekçi haline getirmelidir

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Hizmette bulunan kadroların eğitiminden ve kadroları yetiştiren okullardaki öğretimde, özeği Çin devriminin pratik sorunlarının incelenmesi ve kılavuzu Marksizm-Leninizmin temel prensipleri olan istikamet tesbit edilmeli, Marksizim-Leninizmi statik ve tecrit açısından incelemek metodu terkedilmelidir.

"Öğrenimimizi Düzeltip İyileştirelim" (Mayıs 1941), Seçilmiş Eserler, c .III.

Bir askeri okulun en önemli sorunları, müdürle öğretmenlerin seçimi ve öğrenim istikametinin tesbit edilmesidir.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları " (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c. I.

Yüz kişilik bir okulda öğretmen, memur ve öğrencilerden gerçeğe uygun olarak şekillenmiş (gelişi güzel bir araya getirilmemiş) ve en faal, en dürüst ve en acar olan bir kaç veya ondan fazla kişiden oluşmuş bir yönetim dayangacı yoksa, bu okul muhakkak ki kötü işleyecektir.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Üzerine" (1 Haziran 1943), Seçilmiş Esereler, c. III.

Ordumuzun bütün subayları ve erleri askerlik sanatında kendi kendilerini geliştirmelidirler, zaferimizin muhakkak olduğu bir savaşta cesurca ilerlemelidirler ve bütün düşmanlarımızı kesin olarak, kökünden, toptan ve tamamıyle yok etmelidirler.

"Çin Halk Kurtuluş Ordusunun Deklarasyonu" (Ekim 1947), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Şimdi başlamış olan bir yıllık eğitim ve sağlamlaştırma programmm siyasi görünüşüne olduğu kadar askeri görünüşüne de önem verilmesi ve aynı zamanda iki görünüşü de birleştirmek gerekir. Başlangıçta, özellikle siyasi alana, subaylarla erler arasındaki ilişkileri iyileştirmeye, iç birliği kuvvetlendirmeye ve kadrolarla savaşçı yığınlarının büyük şevkini harekete geçirmeye önem vermek gerekir. Ancak o zaman askeri alandaki eğitim ve sağlamlaştırma hareketine, kolaylıkla girişilebilir ve en iyi sonuçlar alınabilir.

"1945 Yılının Görevleri" (15 Aralık 1944).

Askeri talim metoduna gelince kitlevi askeri talim hareketini geliştirmeliyiz. Bu hareket sırasmda subaylar erleri eğitmelidir, erler subayları eğitmelidirler ve erler birbirlerini eğitmelidirler.

"Kurtuluşa Kavuşan Bölgelerde 1946 Yılı İçin Çalışmalarımıza Verilecek Yön" (15 Aralık 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Askeri talimdeki sloganımız şudur: "Subaylar erleri eğitmelidirler, erler subayları eğitmelidirler, erler birbirlerini eğitmelidirler" Erlerin savaşmada büyük bir pratik tecrübesi vardır. Subaylar erlerden öğrenmeli, başkalarının tecrübelerini sindirmeli ve böylece daha yetenekli olacaklardır.

"Cinsuyjıbao Gazetesinin Redaktörleri İle Yaptığı Konuşma" (2 Nisan 1948), Seçilmiş Eserler c, IV.

Askeri talim konusunda yine öncelikle atış tekniğinin, süngü savaşmasının, el bombası fırlatma tekniğinin vb. seviyesini yükseltmek, ikinci olarak da taktik seviyesini yükseltmek, ve bilhassa gece harekâtı sırasında yapılan askeri talimlere önem vermek gerekir.

"Kurtuluşa Kavuşan Bölgelerde 1946 Yılı İçin Çalışmalarımıza Verilecek Yön" (15 Aralık 1945), Seçilmiş Eserler, c.IV.

17. HALKA HİZMET

Alçak gönüllü ve ihtiyatlı olmalıyız, kendini beğenmişlikten ve acelecilikten sakınmalıyız ve Çin halkına bütün kalbimizle hizmet etmeliyiz, ...

"Çin'in İki Kaderi" (23 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Bütün kalbimizle halka hizmet etmek, yığınlardan bir an bile ilgimizi kesmemek; kişinin veya küçük bir grubun değil de her şeyde halkın çıkarlarından hareket etmek; halk önündeki sorumluluğumuzu Partinin yönetici organları önündeki sorumluluğumuz ile mutabakata vardırmak; işte bunlar çıkış noktamızdır.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Devlet organları demokratik merkezciliği uygularlar, devlet organları halk yığınlarma dayanmalıdırlar, devlet memurları da halka hizmet etmelidir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Bethune yoldaşın kendini düşünmeksizin başkalarına karşı gösterdiği fedakârlık içindeki sınırsız sorumluluk, yoldaşlar ve halk için sınırsız sevgi anlayışında ifade ediliyordu. Her komünist onu örnek almalıdır.

.....

Hepimizin ondan, kişisel çıkarlarını hiç düşünmeme anlayışını öğrenmemiz gerekir. Böylece, her birimiz halka çok yararlı olabiliriz. İnsan az ya da çok yetenekli olur, ama, bu anlayışa sahip olursak, yüksek duygulu bir insan, halis muhlis bir insan, ahlaklı bir insan, alçak zevklerden kurtulan bir insan, halka yararlı bir insan olur.

"Norman Bethune'nin Hatırasına" (21 Aralık 1939), Seçilmiş Eserler, c. II

Komünist Partimiz ve onun yönetimindeki 8. Yol Ordusu ile Yeni 4. Ordu devrimci ordudur. Ordumuz kendini bütünüyle halkın kurtuluşuna vakfetmiştir ve tamamiyle halkın çıkarları için çalışır.

"Halka Hizmet" (8 Eylül 1944), Seçilmiş Eserler. c. III.

Hangi mevkide olursa olsun kadrolarımızın her biri halkın hizmetkârıdır, bütün yaptıklarımız halkın hizmeti içindir, acaba esirgeyerek üzerimizden atamadığımız kötü şeyler var mı?

"1945 Yılının Görevleri " (15 Aralık 1944).

Görevimiz halka karşı sorumlu olmaktır. Her sözümüz, her hareketimiz ve her siyasetimiz halkın çıkarlarına uygun olmalıdır, ve eğer hatalar işlenmişse bunların düzeltilmesi gerekir. Halka karşı sorumlu olmak işte budur.

"Japonya'ya Karşı Mukavemet Savaşında Zaferden Sonraki Durum ve Siyasetimiz" (13 Ağustos 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Nerede mücadele varsa, orda fedakârlık vardır, ölüm de olağan bir şeydir. Ama halkın çıkarlarına, halkın büyük çoğunluğunun acılarına ilgi duyduğumuzdan halk için ölmek, ölümümüze bütün anlamını vermek demektir. Bununla beraber gereksiz fedakârlıkları mümkün olduğu kadar asgariye indirmeliyiz.

"Halka Hizmet" (8 Eylül 1944), Seçilmiş Eserler, c. III.

Her insan bir gün ölecektir, ama anlam bakımından değişiktir. Sma Çien adındaki eski Çin'in bir edibi: "İnsanlar fanidir, ama bazılarının ölümü Tay dağmdan daha ağır, bazılarınm ölümü ise kuğu tüyünden daha hafiftir" demişti. Halkın çıkarları için ölmenin Tayşan dağmdan fazla ağırlığı vardır; ama, faşistlerin hizmetinde emek tüketme ve halkı sömürenlerle ezenler için ölmenin kuğu tüyünden de fazla hafifliği vardır.

18. YURTSEVERLİK VE ENTERNASYONALİZM

Enternasyonalist olan komünist aynı zamanda yurtsever olabilir mi? Bizce olması yalnız mümkün değil, aynı zamanda zorunludur da. Yurtseverliğin somut muhtevasını tâyin edenler tarihi koşullardır. Japon saldırganlarının ve Hitler'in "yurtseverliği" vardır. Bizim kendi yurtseverliğimiz vardır, komünistler Japon saldırganlarının ve Hitler'in sözüm ona "yurtseverliği"ne kesinlikle karşı koymalıdırlar. Japon ve Alman komünistleri kendi ülkelerinin giriştiği savaşlar açısından bozguncu sayılırlar. Japon saldırganlarının ve Hitler'in bozguna uğramalarını bütün yollara başvurarak sağlamak Japon ve Alman halklarının çıkarınadır; bu bozgun ne kadar tam olursa, o kadar iyi olacaktır. ... Çünkü Japon saldırganlarıyla Hitler tarafından girişilen bu savaşlar ancak dünya halkları değil, kendi ülkelerinin halkları için de felâket getiricidir. Ama, Çin aynı durumda değildir, çünkü Çin saldırılan bir ülkedir. Bu yüzden de Çin komünistleri yurtseverliği enternasyonalizm ile birleştirmelidirler. Biz hem enternasyonalist, hem de yurtseveriz, sloganımız da saldırganlara karşı vatanı savunmak için savaşmaktır. Bizim için bozgunculuk cinayettir, Mukavemet Savaşında zafer için mücadele ise kaçınamayacağımız bir görevdir. Çünkü ancak vatanın savunulması için yapılan savaşmamızla saldırganları yenilgiye uğratabilir ve ulusu kurtuluşa kavuşturabiliriz. Ancak ulusun kurtuluşa kavuştuğu takdirde proletaryanın ve emekçi halkın kurtuluşu mümkün olur. Çin'in zaferi ve Çin'e saldıran emperyalistlerin yenilgisi başka ülkelerin halkları için de bir yardım olacaktır. Bundan dolayı, yurtseverlik enternasyonalizmin ulusal kurtuluş savaşında bir uygulanmasıdır.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Bir yabancı hiçbir kişisel çıkarın etkisi altında kalmaksızın Çin halkının kurtuluş davasını kendi davası gibi benimsemiştir, onu esindiren ruh nedir? Bu ruh entenasyonalizmdir, komünizmdir, her Çinli komünist bu ruhu öğrenmelidir... Biz, bütün kapitalist ülkelerin proletaryası ile birleşmeliyiz, Japonya'nm, İngiltere'nin, Amerika Birleşik Devletleri'nin, Almanya 'nın, İtalya'nm v.b bütün kapitalist ülkelerin proletaryası ile birleşmeliyiz, yalnız böylece emperyalizmi devirebilir, ulusumuzun ve halkımızm, bütün dünya uluslarınm ve halklarınm kurtuluşunu sağlayabiliriz. İşte bu enternasyonalizmimizdir, dar görüşlü ulusçuluğa ve dar görüşlü yurtseverliğe karşı koyduğumuz enternasyonalizmdir.

"Norman Bethune'nin Hatırasına" (21 Aralık 1939), Seçilmiş Eserler, c. II.

Tam bir kurtuluşa ulaşmak için ezilen halklar önce kendi mücadelelerine, ancak sonra uluslararası yardıma dayanmalıdırlar. Devrimleri zafere ulaşmış halklar, kurtuluşları uğrunda mücadele eden halklara yardım etmelidirler, işte bu, bizim enternasyonalist borcumuzudur.

Afrikalı dostları kabul ederken yaptığı konuşma (8 Ağustos 1963).

Sosyalist devletler yepyeni tipte devletlerdir. Orada sömürücü smıflar devrilmiştir ve emekçi halk iktidarı ele almıştır. Bu devletler arasındaki karşılıklı ilişkilerde enternasyonalizm ile yurtseverliğin birliği prensibi uygulanmaktadır. Ortak çıkarlar ve ortak ülkü bizi sıkı sıkıya birleştirir.

"Büyük Ekim Sosyalist Devrimin 40. Yıldönümünü Kutlamak İçin Düzenlenen Sovyetler Birliği Yüksek Sovyetinin Toplantısında Yaptığı Konuşma" (6 Kasım 1957).

Amerikan emperyalizminin saldırganlık siyasetine ve savaş siyasetine karşı en geniş birleşik cephe kurmak amacı ile dünya barışını savunmak için, sosyalist kampa bağlı çeşitli ülke halkları birleşmelidir, Asya, Afrika ve Lâtin Amerika'daki çeşitli

ülke halkları birleşmelidir, bütün kıtaların halkları birleşmelidir, bütün barışsever ülkeler birleşmelidir, Amerika Birleşik Devletleri'nin saldırısına, kontrolüne, müdahalesine ve hakaretine kurban gitmiş bütün ülkeler de birleşmelidir.

"Panama Halkımn Amerikan Emperyalizmine Karşı Haklı Yurtsever Mücadelesini Destelemek İçin Bildiri" (12 Ocak 1964).

Her şey durmadan gelişmektedir. 1911 Devriminden, yani Sinhay Devriminden bu yana, sadece 45 yıl geçmiştir ve Çin'in görünüşü tamamiyle değişiktir. Daha 45 yıl sonra, yani 21. yüzyılın başlangıcı olacak 2001 yılında Çin'in görünüşünde daha büyük değişiklikler görünecektir. Çin, sanayileştirilmiş kudretli bir sosyalist ülke olacaktır. Ve Çin, böyle olmalıdır. Çünkü Çin, 9.600.000 kilometre kare toprağa ve 600 milyon nüfusa malik olan bir ülkedir, Çin, insanlığa daha büyük bir katkıda bulunmak zorundadır. Halbuki geçmiş uzun sürede bu gibi pay pek cüzî idi. Bundan esef duyuyoruz.

Fakat biz alçak gönüllü olmalıyız. Yalnız şimdi değil, 45 yıl sonra da öyle olmalı ve ebediyen öyle olmalıyız. Uluslararası ilişkilerde biz Çinliler büyük devlet şovenizmini kesinlikle, kökünden, toptan ve tamamiyle tasfiye etmeliyiz.

"Doktor Sun Cung-şan'ın Hatırasına" (Kasım 1956)

Büyük devlet şovenizminin kibirli tutumunu hiçbir zaman benimsememeliyiz ve devrimimizin zaferiyle ve kuruculuk alanındaki bazı başarılarımızla hiçbir zaman azamet satmamalıyız. Büyük olsun, küçük olsun her ülkenin kuvvetli tarafları da vardır, zayıf tarafları da.

"Çin Komünist Partisinin 8. Ulusal Kongresinde Yaptığı Açılış Konuşması" (15 Eylül 1956)

19. DEVRİMCİ KAHRAMANLIK

Bu ordu, yılmaz bir ruha sahiptir ve bütün düşmanları altetmeye ve asla teslim olmamaya kararlıdır. Durumlar ne kadar zor ve çetin olursa olsun bu orduda son er kalırsa bile, o savaşa devam edecektir.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III

Kahramanca savaşmak, fedakârlıktan korkmamak, yorgunluğu hor görmek ve devamla çarpışmak (kısa bir süre içinde birbirini izleyen çarpışmalarda hiç dinlenmeden savaşmak) stilini geliştirmek.

"Şimdiki Durum Ve Görevlerimiz" (25 Aralık 1947) Seçilmiş Eserler, c.IV

Binlerce, onbinlerce şehit bizden önce halkın çıkarları için canlarını kahramanca verdiler. Onların bayrağını yukarılara kaldıralım, kanları ile çizilen yolda ilerleyelim!

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Zafer kazanmak için kararını vermek, hiçbir fedakârlığın önünden kaçmamak, binbir zorlukların üstesinden gelmek lazımdır.

"Yügung Dağları Yerinden Oynattı" (11 Haziran 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

... Kuzey Seferinin gelişmesinin kritik anında, Guomindang'ın, Komünist Parti'sinin ve ülkenin çeşitli çevrelerinin Çin halkının kurtuluş davasını temsil etmekte olan ulusal birleşik cephesi ve bütün devrimci siyasetleri, Guomindang makamları tarafmdan izlenen haince ve halk aleyhtarı "partinin temizlenmesi" ve katliam siyasetleriyle bozulmuştur.

... Bundan sonra birlik yerini iç savaş, demokrasi yerini diktatörlük, pırıl pırıl parlayan bir Çin yerini karanlıklarla kaplı bir Çin aldı. Ama Çin Komünist Partisi ile Çin halkı ne korkuya kapılmış, ne boyun eğilmiş ve ne de yokedilmişti. Onlar yerden ayağa kalktılar, üstlerindeki kanı temizlediler, ölen yoldaşlarını gömdüler ve savaşa devam ettiler.

Onlar devrimin büyük bayrağını yukarılara kaldırdılar ve silahlı bir mukavemete giriştiler. Çin'in geniş bölgelerinde halk hükümetini kurdular, toprak sistemi reformunu gerçekleştirdiler, bir halk ordusu meydana getirdiler, yani Çin Kızıl Ordusunu kurdular, Çin halkınm devrimci güçlerini muhafaza etti ve geliştirdiler.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Birçok artamlarmız var, büyük hizmetler gördünüz, ama kendinizi kibirden uzak tutun. Herkes size saygı gösteriyor, siz de bu saygıya layıksınız ama insanı kolaylıkla kibire götüren de aslında budur, kibirli olursanız, alçak gönüllü değilseniz, daha fazla çaba harcamazsamz, başkalarına karşı saygı göstermezseniz, kadrolara ve yığınlara saygı duymazsanız, o zaman kahramanlar ve örnekler olmaktan tamamiyle çıkarsanız. Geçmişte bu gibi insanlar olmuşlardır, sizin bu yolu izleyemeyeceğinizi ümit ederim.

"Ekonomi Çalışmalarını Yürütmeyi Öğrenmek Gerekir" (10 Ocak 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Düşmanı yoketmek için, endüstri ve tarım üretimini canlandırmak ve geliştirmek için girişilen mücadelede birçok zor-

lukları yenerek eşsiz bir cesaret, bilgelik ve faaliyet gösterdiniz. Siz bütün Çin ulusu için örneksiniz, çeşitli alanlarda halkın davasını zaferle geliştiren seçkin topluluksunuz, halk hükümetinin güvenilir desteğisiniz ve halk hükümetini geniş halk yığınlarına bağlayan köprüsünüz.

"Savaş Kahramanları Ve Örnek Emekçiler Temsilcilerinin Ulusal Konferansında Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi adına hitaben yaptığı kutlama konuşması" (25 Eylül 1950).

Biz Çin ulusu kanımızın son damlasına kadar düşmanla savaşma ruhuna, yitirdiğimizi kendi güçlerimize dayanarak yeniden alma kararlılığına ve uluslar arasında kendi ayaklarımız üzerinde durabilme yeteneğine sahibiz.

"Japon Emperyalizmine Karşı Taktikler Üzerine" (27 Aralık 1935), Seçilmiş Eserler, c.I.

20. ÜLKEYİ ÇALIŞKANLIK VE TUTUMLULUK İLE KURMAK

Bütün kadrolarımız ve halkımız şunu hiçbir zaman hatırdan çıkartmamalıdırlar ki, ülkemiz büyük bir sosyalist ülke olmakla beraber ekonomik bakımdan geri kalmış fakir bir ülkedir, bu, büyük bir çelişmedir. Ülkemizin zengin ve kuvvetli olması için daha onlarca yıllık yoğun çaba gereklidir, ve bu çabalar arasında ülkemizi çalışkanlık ve tutumlulukla kurma siyaseti, yani sıkı bir tutumluluğu ve israfa karşı mücadeleyi kapsayan bir siyaset yer almalıdır.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" 27 Şubat 1957).

Çalışkanlık ve tutumluluk prensibine her işte olduğu gibi fabrikaların, mağazaların, devlete ait işletmelerin, kooperatif işletmelerinin ve bütün diğer işletmelerin yönetilmesinde riayet edilmelidir. Bu tutumluluk prensibidir, tutumluluk sosyalist ekonominin temel prensiplerinden biridir. Çin büyük bir ülkedir, bununla beraber halâ fakirdir ve Çin'i zenginleştirmek için daha onlarca yıl gereklidir. Onlarca yıl sonra da çalışkanlık ve tutumluluk prensibi uygulanmalıdır, fakat bu onlarca yıl içinde, bu birkaç beş yıllık plânlama dönemlerindedir ki özellikle çalışkanlık ve tutumluluk öğütlenmeli ve sıkı bir tutumluluğa dikkat yönetilmelidir.

"Kooperatifleri Çalışkanlık Ve Tutumlulukla Yönetmek" adlı makaleye eklediği not (1955). Çin Köylerinde Sosyalizmin ilerleyişi.

Her yerde insan ve maddi kaynaklarımızı en iyi şekilde ku-

lanmalıyız, hiçbir suretle yalnız, yaşadığımız günü düşünmemeli ve kendimizi israfa ve çarçura kaptırmamalıyız. Nerede olursak olalım çalışmanın daha ilk yılından itibaren gelecekteki birçok yılları, dayanılması gereken uzun süreli savaşı, ortaya çıkacak olan karşı saldırıyı ve düşmanın ülkeden atılmasından sonra kuruluş çalışmalarını gözönünde bulundurarak hesaplarımızı yapmamız gerekir. Bir yandan israftan ve çarçurdan kaçınmalı, öte yandan üretimi bütün gayretleriyle geliştirmeliyiz. Geçmişte bazı bölgeler ileri görüş göstermedikleri, hem insan kaynaklarında ve maddi kaynaklarda tutumluluğu, hem de üretimde gelşmeyi ihmal ettikleri için bunları çok ağır bir şekilde ödemişlerdir. Dikkatimizi çekmesi gereken ders işte budur.

"Ekonomi Çalışmalarını Yürütmeyi Öğrenmek Gerekir" (10 Ocak 1945), Seçilmiş Eserler c. III.

Tarım üretimini ve küçük kentlerdeki endüstri üretimini hızla canlandırmak ve geliştirmek amacı ile derebeylik sisteminin ortadan kaldırılması için giriştiğimiz mücadele sırasında bütün kullanılabilir üretim vasıtalarını ve tüketim maddelerini var kuvvetiyle ve âzami derecede korumaya dikkat etmeli, üretim vasıtalarını ve tüketim maddelerini bozan ve israf eden kimselere kesinlikle karşı, aşırı yiyip içmelere karşı koymak için tedbirler almalı, sıkı bir tutumluluğu uygulamaya dikkat etmeliyiz.

"Kurtuluşa Kavuşan Şansi-Suyyan Bölgesindeki Kadrolar Toplantısında Verdiği Söylev" (1 Nisan 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Mali masraflar konusunda tutumluluğu prensip edinmeliyiz. Hükümet organlarının bütün personeli yiyiciliğin ve israfın son derece ağır suçlar olduğunu anlamalıdır. Yiyiciliğe ve israfa karşı mücadele daha önce bazı başarılar kazanmıştır, ama çabalara devam etmek gerekir. Savaş ile devrim davası ve ekonomimizin kuruluşu için her meteliği tasarruf etmek olmalıdır, bu muhasebatımızın prensibidir.

"Ekonomi Siyasetimiz" (23 Ocak 1934), Seçilmiş Eserler,c.I.

Şimdi kadrolarımızın birçoğu arasında tehlikeli bir eğilim kendisini göstermektedir: yığınlarm sevinç ve acılarını paylaşmada bir isteksizlik, kişisel ün ve çıkarlara bir düşkünlük. Bu çok kötü bir şey. Üretim artırılması ve tutumluluğun gerçekleşmesi için girişilen hareket esnasında organlarımızı basitleştirip kadrolarımızı daha alt kademelere naklederek kadroların oldukça büyük bir kısımın yeniden üretici işlere dönmelerini sağlamamız gerekir, bu tehlikeli eğilimin önüne geçmenin metotlarından biri de budur.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Ordunun kendi ihtiyaçlarını karşıladığı üretim sadece onun yaşama koşullarını daha iyiye götürmekle, halkın yükünü hafifletmekle ve böylece asker sayısmı artırmakla kalmaz, aynı zamanda bunların hemen arkasından birçok başka avantajlar da getirir: 1) Subaylarla erler arasındaki ilişkilerin iyileşmesi. Üretimde yan yana çalışan subaylarla erler kardeş gibi anlaşırlar. 2) Çalışma aşkının kuvvetlendirilmesi.... Ordu kendi ihtiyaçlarını kendi karşılamaya çalıştığından beri çalışma aşkı artmış ve tembellere özgü kötü adetler yok edilmiştir. 3) Disiplin kuvvetlendirlmesi. Üretim faaliyetlerinde çalışma disiplininin uygulanması savaşmalar sırasında disiplini ve günlük hayatlarında askerlerin disiplinini zayıflatmaz, tam tersine kuvvetlendirir. 4) Ordu ile halk arasındaki ilişkilerin iyileşmesi. Birliklerin kendi işletme alanları olduğu halde sivil halkın mallarına karşı girişilen hareketlerin azaldığı, veya tamamıyla kaybolduğu görülmüştür.Üretimde ordu ve sivil halk işgücü deyişiyle karşılıklı olarak birbirlerine yardım ederler, bu birbirlerinin dostluklarını daha da artırır.. 5) Birlikler iktidar organlarına karşı memnuniyetsizliklerini daha seyrek belirtirler. Böylece bu ikisinin ilişkileri daha iyiye doğru gider. 6) Halkın büyük üretim hareketinin ilerletilmesi. Ordunun kendisi üretimle uğraştığı zaman çeşitli organlar da aynı şekilde hareket etmenin gereğini açıkça duyarlar ve işe daha büyük bir enerji ile sarılırlar; böylece halkın bütünü de üretimin artması için genel hareket gereğini daha iyi anlar ve daha büyük bir enerji ile işe sarılır.

"Ordunun kendi İhtiyaçlarını Karşıladığı Üretim Ve Stilin Düzeltilmesi Ve Üretimin Geliştirilmesi İçin Girişilen İki Büyük Hareketin Önemi Üzerine" (27 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III

Bazı kimselerin iddiasına göre, birlikler üretime katıldıkları takdirde ne savaşabilecekler, ne de talim yapabileceklerdir; organlar üretime katıldıkları takdirde kendi işlerini göremeyeceklerdir. Bu iddia yanlıştır. Son yıllar boyunca sınır bölgelerimizdeki birlikler geniş bir üretim faaliyetine girişirlerken bol yiyecek ve giyecek sağladı, askeri talimlerine olduğu gibi siyasi ve kültürel öğrenimlerine de eskisinden daha büyük bir başarı ile kendilerini verdiler, aynı zamanda ordunun iç birliği ile ordunun ve halkın birliği eskisinden daha da kuvvetlendi. Cephe bölgelerinde geçen yıl içinde üretim hareketi geniş bir şekilde yürütüldü, bununla beraber askeri harekât alanmda da büyük başarılar elde edildi ve her tarafta birliklerin askeri talim hareketine başlandı. Üretim faaliyeti sayesinde çeşitli organların personelinin geçim şartları iyileşti, çalışmaya derin bağlılığı arttı ve emek verimliliği yükseldi. Sınır bölgesi ile cephedeki durum da aynıdır.

"Ekonomi Çalışmalarını Yürütmeyi Öğrenmek Gerekir" (10 Ocak 1945), Seçilmiş Eserler,. c.III

21. KENDİ KUVVETLERİNE DAYANMAK VE ÇETİN BİR ŞEKİLDE SAVAŞMAK

Siyasetimiz hangi temel üzerine kurulmalıdır? Kendi kuvvetlerimiz üzerine kurulmahdır, kendi kuvvetlerine dayanmak diye buna derler. Biz yalnız değiliz, emperyalizme karşı savaşan dünyanın bütün ülkeleri ve halkları dostlarımızdır.. Bununla beraber, kenidi kuvvetlerimize dayanamanın gereği üzerinde ısrar ediyoruz, bizzat kendimizin örgütlediğimiz kuvvetlere dayanarak bütün Çinli ve yabancı gericileri yenebiliriz.

"Japonya'ya Karşı Mukavemet Savaşında Zaferden Sonraki Durum Ve Siyasetimiz" (13 Ağustos 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Biz kendi kuvvetlerimize dayanmayı savunuyoruz. Dış yardım almayı umut ediyoruz, ama ona bağlı kalmamalıyız, biz kendi çabalarımıza, orduyla halkımızın bütününün yaratıcı gücüne dayanıyoruz.

"Ekonomi Çalışmalarını Yürütmeyi Öğrenmek Gerekir" (10 Ocak 1945), Seçilmiş Eserler,c.III.

Bütün ülkede zaferin kazınılması, onbin "li"lik uzun bir yürüyüşün sadece ilk adımıdır. ... Çin devrimi büyüktür, ama devrimden sonra aşılacak yol daha uzun, çalışma daha yüce ve daha çetin olacaktır. Yoldaşların alçakgönüllü, ihtiyatlı olma, kibirli ve aceleci olmama stilinde ve aynı zamanda çetin bir şekilde savaşma sitilinde devamla sebat etmeleri için bu noktanın şimdiden Partide aydınlığa çıkarılması gerekir.

"Çin Komünist Partisinin 7. Merkez Komitesinin 2 . Genel Toplantısında Verdiği Rapor" (5 Mart 1949), Seçilmiş Eserler,c. IV.

Çetin bir şekilde mücadele etmeden ve bu mücadeleleri alnımızın teri ve kanımızla ödemeden, mutlu raslantılar sayesinde kolay zaferler kazanabileceğimiz düşüncesi kadrolarımızdan tamamıyle uzaklaştırılmahdır.

"Kuzey-Doğuda Sağlam Üslerin Kurulması" (28 Aralık 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Halkın zafere güvenini sağlamak amacıyla durmadan halk arasmda dünyanın ilerleme durumunun ve parlak geleceğinin propagandasını yapmalıyız. Aynı zamanda halka ve yoldaşlarımıza yolun dolambaçlı olduğunu da söylemeliyiz. Devrimin yolu üzerinde hâlâ birçok engeller ve zorluklar bulunmaktır. Partimizin 7. kongresi karşımıza çıkabilecek sayısız zorlukları göze almıştır, biz daha çok zorlukları göze almayı tercih ederiz. Bazı yoldaşlar zorluklar üzerinde çok düşünmek istemiyorlar. Ama , bu zorluklar bir gerçektir, ortada ne kadar zorluk varsa, bunları kabul etmeli ve bunlara karşı bir "kabul etmemezlik" davranışı içine girmemeliyiz. Bu zorlukları kabul etmeli, bunları tahlil etmeli ve bunlarla mücadele etmeliyiz. Dünyada düz yol yoktur, her şeyi kolay tarafından elde etmeye çalışmadan dolambaçlı bir yolu izlemeye hazır olmalıyız. Bütün gericilerin bir sabah kendiliklerinden dize geleceklerini düşünmek yersizdir.. Tek kelimeyle, gelecek parlaktır, ama, yol dolambaçhdır. Önümüzde hâlâ ihmal edilmemesi gereken birçok zorluklar vardır. Halkın bütünüyle birleşip ortak çabalarda bulunarak binbir zorluğun üstesinden muhakkak gelebilir ve zafere ulaşabiliriz.

"Çungçing Görüşmeleri Üzerine" (17 Ekim 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Her şeyin sadece parlak yönünün gören ve zorlukları farketmeyen bir kimse, Partiye düşen görevlerin gerçekleştirilmesi için başırı ile mücadele edemez.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Toplumun zenginlikleri işçiler, köylüler ve emekçi aydınlar tarafından yaratılır. Onlar, kendi kaderlerini kendi ellerine alırlarsa, ayrıca Marksist-Leninist bir hat izlerlerse ve sorunları bir yana itmeyip de bunları faal bir şekilde çözümlemeye koyulurlarsa, dünyadaki her türlü zorluğun her zaman üstesinden geleceklerdir.

"Parti Sekreteri, Görevi Ele Alır Ve Bütün Parti Üyeleri, Kooparatiflerin Kurulmasına Katılırlar" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Bütün Parti yoldaşları, bütün zorlukları tam olarak gözönünde bulundurmalı ve sarsılmaz bir iradeyle ve plânlı bir şekilde bunların üstesinden gelmeye hazır olmalıdırlar. Gerici kuvvetlerin kendi zorlukları vardır, bizim de zorluklarımız kendimize göredir. Ama, gerici kuvvetlerin zorlukları aşılması imkânsız zorluklardır, çünkü bunlar geleceği olmayan ve ölüme doğru ilerleyen kuvvetlerdir. Bizim zorluklarımız aşılabilir, çünkü bizler parlak bir geleceğe sahip genç ve gelişen kuvvetleriz.

"Çin Devriminin Yeni Hamlesini Selâmlamak İçin" (1 Şubat 1947), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Yoldaşlarımız, zor anlarda başarılarımızı gözden kaybetmemeli, parlak geleceğimizi farketmeli ve cesaretlerimizi yükseltmelidirler.

"Halka Hizmet" (8 Eylül 1944), Seçilmiş Eserler, c.III.

Her yeni şey zorluklarla ve dolambaçlarla büyür. Sosyalizm davasında zorluklardan ve sapmalardan kaçınabilmenin, azami çaba harcamamanın yeteceğinin mümkün olduğunu, rüzgârın itmesiyle işlerin ilerleyebilmesinin yeterli olduğunu ve başarının kolaylıkla sağlanacağını sanmak, ham hayalden başka bir şey değildir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Üzerine" (27 Şubat 1957).

Devrimci mücadelenin bazı zamanlarında zorluklar elverişli şartlara üstün gelmektedir, bu durumda zorluklar çelişmenin başlıca görünüşü ve elverişli şartlar da ikinci derecedeki görünüşü teşkil etmektedirler. Bununla beraber, devrimcilerin çabaları sayesinde, zorluklar tedricen yenilebilir, elverişli yeni bir durum yaratılabilir ve elverişli olmayan durum o zaman yerini elverişli duruma bırakabilir.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Çalışmak nedir? Çalışmak mücadele etmektir. Oralarda çözümlenmeleri bize düşen zorluklar ve sorunlar vardır. Bizler oralarda çalışmaya ve mücadele etmeye bu zorlukları yenmek için gidiyoruz. İyi bir yoldaş zorlukların daha büyük olduğu bir yere gitmekte ısrar eden bir kimsedir.

"Çungçing Görüşmeleri üzerine" (17 Ekim 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Kadim Çin'de "Yügung Dağları Yerinden Oynattı" adlı bir masal vardı. Bu masalda anlatıldığına göre bir zamanlar Çin'in kuzeyinde Kuzey dağlarının Yügung'u adında bir ihtiyar varmış. Evinin güney cephesi Taihang ve Vangvu dağlarına bakarmış ve bu dağlar geçit vermezmiş. Yügung oğullarını yöneterek kazma ile bu iki büyük dağı ortadan kaldırmaya karar vermiş, Cısou adında başka bir ihtiyar onları böyle çalışırken görünce kahkahayı basmış ve onlara: "Böyle yaptığınız ne kadar aptal! Siz ve oğullarınız bu iki büyük dağı hiçbir zaman kaldıramazsınız" demiş. Yügung ona şu karşılığı vermiş: "Ben öldüğüm zaman oğullarım kalacak, onlar da ölünce torunlar olacak, böylece kuşaklar durmadan birbirini izleyecek. Bu dağlar ne kadar yüksek olurlarsa olsunlar bundan fazla büyüyemezler, her kazma darbesinde de daha da küçülecekler, böyle olunca neden onları yerle bir edemezmişiz sanki?" Cısou'nun yanlış görüşlerini çürüttükten sonra, Yügung sarsılmadan her gün kaz-

maya devam etmiş. Bundan duygulanan Tanrı iki dağı omuzlarında taşıyıp götürmeleri için yeryüzüne iki melek göndermiş. Bu gün Çin halkının üzerinde de bütün ağırlığıyla duran iki dağ vardır: Bunlardan biri emperyalizm, öteki de derebeyliktir. Çin Komünist Partisi bunları kaldırmaya çoktan karar vermiştir. Görevimizde sebat etmeli ve durmadan çalışmalıyız, o zaman biz de Tanrıyı duygulandırmayı başarırız. Bu Tanrı bütün Çin'in halk yığınlarından başkası değildir. Bütün ülke halk yığınları bizimle beraber bu iki dağı kaldırmak için ayağa kalkarsa bu dağları yerle bir edemez miyiz biz yani?

"Yügung Dağları Yerinden Oynattı" (11 Haziran 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

22.DÜŞÜNCE METODU VE ÇALIŞMA METODU

İnsanlık tarihi özgürlük saltanatına doğru zaruret saltanatının devamlı bir hareketidir. Bu seyir hiç bir zaman bitmezdir. Sınıfların mevcut olduğu bir toplumda sınıf mücadelesinin de sonu yoktur. Ve sınıfsız toplumda yeni ile eski arasındaki, doğru ile yanlış arasmdaki mücadele hiç bir zaman sona ermeyecektir. Üretim mücadelesi ve bilimsel deney alanlarında insanlık ilerlemekten, tabiat da gelişmekten hiç bir zaman geri kalmayacak, her ikisi de hiç bir zaman belli bir seviyede durmayacaklardır. Onun içindir ki insanın da durmadan tecrübesinin muhasebesini yapması, bir şeyler bulması, icat etmesi, yaratması ve ilerlemesi gerekmektedir. Hareketsizliğin, karamsarlığın, beceriksizliğin, gurur ve kibirin ilham ettiği görüşler yanlıştır. Bütün bunlar yanhştır, çünkü aşağı yukarı bir milyon yıldan beri insan toplumu gelişmesinin tarihsel gerçeğine ve şimdiye kadar bilgimiz dahilindeki tabiatın tarihsel gerçeğine de uymamaktadırlar (örneğin göksel cisimlerin, yeryüzünün, hayatın ve diğer tabiat bilimlerinin tarihiyle yansıtılan tabiatta olduğu gibi).

"3. Ulusal Temsilciler Meclisinin 1. Toplantısında Başbakan Cou En-lay Tarafından Hükümetin Çalışmaları Üzerine Sunulan Rapor"dan (21-22 Aralık 1964).

Tabiat bilimleri insanların özgürlük için giriştikleri mücadelelerde kullanılan bir silâhtır. İnsanlar sosyal alanda özgürlüklerini kazanmak amacıyla sosyal bilimleri, toplumu anlamak onu değiştirmek ve toplumsal devrimi yürütmek için kullanmalıdırlar. Tabiatta özgürlüklerini kazanmak için tabiat

bilimlerini, tabiatı anlamak, üstünlükleri altına almak ve onu değiştirmek ve böylece tabiat yolu ile özgürlüklerini sağlamak için kullanmalıdırlar.

Sınır Bölgesinde Tabiat Bilimleri Üzerine İncelemeler Derneğinin kuruluş töreninde yaptığı konuşma (5 Şubat 1940).

Marksist felsefenin, yani diyalektik materyalizmin iki en belirli özelliği vardır. Birincisi sınıf karakteridir: Bu felsefe diyalektik materyalizmin proletaryaya hizmet ettiğini açıkca ilan eder. İkincisi pratik karakteridir: Nazariyenin pratik üzerine kurulduğunu ve bunun da pratiğe hizmet ettiğini bilhassa belirtir.

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Marksist felsefe için en önemli sorun, nesnel dünyanın kanunlarını anlamak ve böylece dünyayı açıklayabilmek değil, nesnel kanunlar üzerine elde edilen bilgileri uygulayarak dünyayı faal bir şekilde değiştirmektir.

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

İnsanın doğru düşünceleri nereden gelir? Gökten mi düşerler? Hayır. Doğuştan mı vardır bunlar? Hayır. İnsanın doğru düşünceleri, ancak sosyal pratikten, şu üç çeşit sosyal pratikten gelebilirler: Üretim mücadelesi, sınıf mücadelesi ve bilimsel deneyler.

"İnsanın Doğru Düşünceleri Nereden Gelir?" (Mayıs 1963).

İnsanların sosyal varlığı düşüncelerini tayin eder. Ve bir öncü sınıfı temsil eden doğru düşünceler, yığınların içine girer girmez, toplumu ve dünyayı değiştiren maddi bir kuvvet olabilirler.

"İnsanın Doğru Düşünceleri Nereden Gelir?" (Mayıs 1963).

Sosyal pratikleri boyunca çeşitli mücadelelere bağlanan insanlar başarısızlıklarından olduğu kadar başarılarından da elde ettikleri zengin bir tecrübe edinirler. Nesnel dış dünyanın sayısız olayları beyne beş duyu organı kanalı ile, yani görme, duyma, koku alma, tad alma ve dokunma yolları ile yansırlar, böylece başlangıçta duygu bilgisi teşekkül eder. Bu duygu verileri yeterince biriktiği zaman, ortaya bir sıçrama çıkar, duyular bu sıçrama ile akli bilgiye, yani düşüncelere dönüşürler. İşte bu bir bilgi seyridir. Bu, bilginin genel seyrinin birinci derecesidir, yani nesnel olan maddeden tinsel olan zihne, varlıktan düşünceye geçiş derecesidir. Bu aşama noktasında zihin veya düşüncenin (demek ki, nazariyeler, siyaset, plânlar, tedbirler) nesnel dış dünyanın kanunlarını doğru olarak yansıtıp yansıtmadıkları daha ispat edilmemiştir, bunların doğru olup olmadıklarını henüz tayin etmek mümkün değildir. Sonra bilgi seyrinin ikinci derecesi gelir ki, bu da zihnin maddeye , düşüncenin varlığa geçiş derecesidir. O zaman söz konusu olan şey, bu nazariyelerin, siyasetin, plânların, tedbirlerin vb. beklenen sonuçları ortaya çıkarıp çıkarmadıklarını görmek için birinci aşama sırasında elde edilen bilgiyi sosyal pratiğe uygulamaktır. Genellikle, başarıya ulaşan şey doğrudur, başarısızlığa uğrayan da yanlıştır; bu özellikle tabiata karşı insanların giriştikleri mücadelede doğrudur. Sosyal mücadelede öncü sınıfı temsil eden kuvvetler bazen başarasızlığa uğrarlar, doğru olmayan düşüncelere sahip olduklarından değil, mücadele halindeki kuvvetlerin orantısı bakımından öncü kuvvetlerin gerici kuvvetlerden geçici olarak daha az güçlü olduklarından geçici başarısızlığa, uğrarlar ama, sonunda günün birinde zafere ulaşırlar. Pratiğin potasından geçerken, insanın bilgisi daha öncekinden de büyük bir anlam taşıyan başka bir sıçrama yapar. Gerçekten bilginin birinci sıçramasını yalnız bu sıçrama ispat edebilir, yani nesnel dış dünyanın yansıtma seyri sırasında hazırlanan düşüncelerin, nazariyelerin vb. doğru veya yanlış olduğunu bu sıçrama sağlar, gerçeği denemenin başka bir yolu yoktur.

"İnsanın Doğru Düşünceleri Nereden Gelir?" (Mayıs 1963).

Doğrudan bir bilgiye götüren hareketin tamamlanması için, sık sık maddeden zihne, sonra zihinden maddeye, yani pratikten bilgiye, sonra da bilgiden pratiğe geçmeyi teşkil eden seyrin birçok defa tekrarı gerekir. Marksist bilgi nazariyesi diyalektik materyalist nazariyesi işte budur.

"İnsanın Doğru Düşünceleri Nereden Gelir?" (Mayıs 1963).

Bir olayı anlamak isteyen her hangi bir kimse, onunla ilişki kurmadan, yani bu olayın çevresinde yaşamadan (pratiğe kendisini vermeden) bunu başaramaz. ... Bilgiler elde etmek istersen, gerçeği değiştiren pratiğe katılmalısın. Bir armudun tadını anlamak istersen, onu değiştirmelisin, yani bizzat tatmalısın. ... Devrim nazariyesi ve mototları öğrenmek istersen, devrime katılmalısın. Bütün gerçek bilgiler dolaysız tecrübelerden çıkarlar.

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Bilgi pratikle başlar, pratikle elde edilen nazari bilgiler yeniden pratiğe dönemelidir. Bilginin aktif rolü, yalnız duygusal bilginin akli bilgiye faal sıçrayışında görülmez, aynı zamanda ve daha da önemlisi akli bilginin devrimci pratiğe sıçrayışında görülmelidir.

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Herkes kolayca anlar ki, üzerinde çalıştığımız şey ne olursa olsun, bu şeyin şartlarını, karaketerini ve öteki şeylerle ilişkilerini anlamazsak, bu şeyin kanunlarını anlamaz, onu nasıl ele almak gereketiğini bilmez ve iyi bir şekilde başaramayız.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları" (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c. I.

İnsanlar kendi işlerinde başarılar sağlamak, yani beklenen sonuçlara ulaşmak isterse, düşüncelerini nesenel dış dünya ka-

nunlarına uydurması gerekir, böyle olmayınca pratikte başarısızlığa uğrarlar. İnsanlar bir başarısızlığa uğradıktan sonra bundan ders alır, kendi düşüncelerini dış dünyanın kanunlarına uyacak bir şekilde değiştirir ve böylece başarısızlığı başarıya dönüştürebilirler. Bu gerçeği şu atasözleri de belirtmektedirler: "Yenilgi başarının anasıdır" ve " Bir musibet bin nasihattan iyidir".

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Biz Marksistiz ve Marksizim, bir sorunu söz konusu etmek için soyut tanımlamalardan değil de nesnel olaylardan hareket etmenin ve yönümüzü, siyasetimizi, tedbirlerimizi bu olayların incelenmesi yolu ile tayin etmenin gerektiğini öğretir bize.

"Yenan'da Edebiyat Ve Sanat Üzerine Düzenenlenen Sohbetler Arasında Yaptığı Konuşmalar" (Mayıs 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Her komünistin aklına adamakıllı yerleştirmesi gereken en temel çalışma metodu, gerçek koşullara göre çalışma yönünü tayin etmektedir. İşlediğimiz hataların sebeplerini incelediğimiz zaman, bunlara belli bir zaman ve yerde gerçek koşullardan ayrılmamız ve çalışma yönümüzü öznel biçimde tâyin etmiş olduğumuz yol açar.

"Kurtuluşa Kavuşan Şansi-Suyyuan Bölgesindeki Kadrolar Konferansında Verdiği Söylev" (1 Nisan 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Dünyada ülkücü ve fizikötesi davranıştan daha kolay bir şey yoktur, çünkü bu davranışla insanlar nesnel gerçeğe aldırmadan ve nesnel gerçeğin denetlemesine kendilerini uygulamadan istedikleri gibi saçma sapan konuşabilirler. Buna karşılık, materyalizm ve diyalektik, çaba harcanmasını gerektirir, nesnel gerçeğe dayanması, nesnel gerçeğin denetlemesine uymaları zorunludur. Çaba harcanmadığı takdirde insan ülkücülüğe ve fizikötesine düşebilir.

"Hu Fıng Karşı Devrimci Güruhu Hakkındaki Materyaller" üzerine not (Mayıs 1955).

Bir şeye baktığımız zaman özünü incelemeli, dış belirtilerini, bu şeyin özüne gerçekten girmek için, eşiği aşılması gereken kapıya götüren bir yol gibi görmeliyiz. Güvenilir bir bilimsel tahlil metodu işte budur.

"Bir Kıvılcım Bütün Bir Çayırı Yakabilir" (5 Ocak 1930), Seçilmiş Eserler, c. I.

Bir şeyin gelişmesinin temel sebebi, dışta değil içte, bu şeyin iç çelişmelerindedir. Her hangi bir şeyin hareketi ve gelişmesi, içinde bu gibi çelişmelerin varlığı sebebiyle vukua gelir. Bir şeyin içindeki çelişmeler şeyin gelişmesinin temel sebebidir, hal böyleyken bir şey ile öteki şeyler arasındaki karşılıklı ilişkiler ve karşılıklı etkiler şeyin gelişmesinin ikinci derecedeki sebepleri teşkil ederler.

"Çelişmeler Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Materyalist diyalektik dış sebeplerin değişikliklerin koşullarını teşkil ettiğini, iç sebeplerin değişikliklerin temeli olduğunu ve dış sebeplerin iç sebeplerin aracılığı ile etki yarattığını kabul eder. Uygun bir ısıda yumurta civcive dönüşür, ama ısı, bir taşı civciv haline getiremez, çünkü ikisinin de temelleri farklıdır.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Marksist felsefe, karşıtlar birliği kanununun evrenin temel kanunu olduğunu kabul eder. Bu kanun tabiatta olduğu gibi insan toplumunda ve insanların düşüncesinde evrensel olarak etki yaratır. Birbiriyle çelişen karşıt görünüşler arasında hem birlik hem de mücadele vardır, şeyleri hareket etmeye ve değişmeye iten de budur. Çelişmelerin varlığı evrenseldir, ama şeylerin farklı karakterine göre çelişmeler de değişik bir karaktere bürünürler. Her bir somut şey için karşıtların birliği

şarta bağlı, muvakkat ve geçicidir ki izafidir, karşıtların mücadelesi ise mutlaktır.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Tahlil metodu diyalektik metodudur. Tahlil ile şeylere bağlı çelişmelerin tahlili anlaşılır. Hayatın gerçeğini iyi bilmeden, söz konusu olan çelişmeleri gerçekten anlamadan akla yakın bir tahlil yapmak imkansızdır.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansmda Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Lenin, somut durumlarm somut tahlilinin "Marksizmin özü, canlı ruhu" olduğunu söylemişti. Tahlil anlayışından yoksun olan yoldaşlarımızın birçoğu karmaşık şeyleri tekrar tekrar ve derinlemesine tahlil etmeye ve tetkik etmeye çalışmak istemezler, ama mutlak şekilde olumlu veya mutlak şekilde olumsuz basit sonuçlar elde etmeyi tercih ederler. ... Bundan böyle bu gibi şeyleri düzeltmemiz gerekir..

"Öğrenimimiz Ve Şimdiki Durum" (12 Nisan 1944), Seçilmiş Eserler, c. III.

Bu yoldaşların sorunlara bakma tarzları doğru değildir. Onlar sorunların esaslı tarafına ve başlıca tarafına bakmıyorlar, tersine esaslı olmayan ve başlıca olmayan şeyler üzerinde ısrar ediyorlar. Şunları belirtmek gerekir ki, esaslı olmayan ve başlıca olmayan sorunlar ihmal edilmemelidir ve birer birer çözümlenmelidirler.. Ama bunlara esaslı olan ve başlıca olan şeyler gözüyle bakmamalıyız, yoksa yönümüzü şaşırabiliriz.

"Tarım Kooperatifleşmesi Sorunu Üzerine" (31 Temmuz 1955).

Dünyada herşey karmaşıktır, ve bunlar çeşitli faktörler tarafından tayin edilirler. Bizim bir soruna bir tek görünüşü ile değil, çeşitli görünüşleriyle bakmamız gerekir.

"Çungçing Görüşmeleri Üzerine" (17 Ekim 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Yalnız sorunlara öznel, tek taraflı ve üstünkörü bakan kimselerdir ki bir yere geldikleri zaman, durumun ne olduğunu öğrenmeden, şeye bütünüyle (bu şeyin tarihine ve şimdiki haline bütünüyle) bakmadan ve onun özüne (bu şeyin karakteri ve öteki şeylerle arasındaki iç ilişkilerine) dokunmadan kendilerini beğenmiş bir davranışla emirler veya talimat vermeye kalkışırlar. Bu gibi insanların sendeleyip düşmeleri kaçınılmaz bir şeydir..

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937), Seçilmiş Eserler, c.I.

Bir sorun incelerken öznellik, tek taraflılık ve üstünkörülükten kaçınılmalıdır.. Öznellik demek bir soruna nesnel olarak, yani materyalist görüşle bakmayı bilmemek demektir. Bundan "Pratik Üzerine"de de söz etmiştim. Tek taraflılık demek sorunlara bütünüyle bakmayı bilmemek demektir. ... Veya yalnız parçayı görüp de ormanı görmemektir. Bu şekilde ise çelişmeleri çözümleme metodunu bulmak imkânsızdır, devrim görevlerini yerine getirmek imkansızdır, verilen bir işi olumlu bir sonuca vardırmak imkânsızdır, Partide ideoloji mücadelesini doğru bir şekilde geliştirmek imkânsızdır. Sun Zı askerlik biliminden bahsederken: "Düşmanını tanı ve kendi kendini tanı, o zaman yenilmeden yüz savaşmaya girişebilirsin" demekle savaş durumunda olan iki taraftan söz ediyordu. Tang Hanedanı zamanındaki Vey Cıng da "iki tarafı dinlersen zihnin aydınlanır, tek tarafı dinlersen karanlıkta kalırsın" dediği zaman tek taraflılığın doğru olmadığını anlamıştı. Ama yoldaşlarımız çoğu zaman sorunlara tek taraflı bakıyorlar ve bu gibiler sık sık başlarını kayalara çarparlar....Lenin: "Bir nesneyi gerçekten tanımak için bütün taraflarını, bütün bağlarını ve 'aracılıklarını' kavramak ve incelemek gerekir. Bunu hiç bir zaman tam olarak gerçekleştiremiyeceğiz, ama etraflılık gereği bizi hatalardan ve katılıktan korur" der. Onun sözlerini aklımızda tutmalıyız. Üstünkörülük demek çelişmenin özelliklerini bütünüyle ve aynı

zamanda taraflarının her birinin özelliklerini hesaba katmamak, bir şeyin derinine inmek ve çelişmenin özelliklerini inceden inceye öğrenmek gereğini inkâr etmek, sadece uzaktan bir göz atmakla çelişmenin bazı görünüşlerini kabataslak gördükten sonra çelişmeyi hemen çözümlemeye (bir soruya karşılık vermeye, bir anlaşmazlığı halletmeye, bir işi ele almaya, askeri bir harekâtı yönetmeye) çalışmak demektir. İşler böyle ele alındı mı, bela hazırdır. ...Tek taraflılık ve üstünkörülük de öznelliktir, çünkü bütün nesnel şeyler aslında birbirlerine bağlıdırlar ve iç kanunlara sahiptirler. Oysa, öyle kimseler vardır ki şeyleri olduğu gibi yansıtacakları yerde, şeylere tek taraflı ve üstünkörü bakarak, ne şeylerin aralarındaki ilişkileri, ne de şeylerin iç kanunlarını anlarlar ve onun için metotları öznelci olur.

"Çelişmeler Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Tek taraflılık demek mutlak içinde düşünmek, sorunlara fizikötesi görüşüyle bakmak demektir. Çalışmamızı takdir ederken her şeyi onaylamak veya inkâr etmek tek taraflılık demektir. ... Her şeyi onaylamak, kötü tarafı değil yalnız iyi tarafı görmek, eleştirileri değil yalnız övgüleri benimsemektir. Çalışmalarımızda her şeyin iyi gittiğini iddia etmek gerçeğe uymaz. Gerçekten de her şey istendiği gibi yürümez; gene de noksanlar ve hatalar mevcuttur. Ama her şeyin kötü gittiği de gerçeğe uygun değildir. Demek ki bir inceleme gereklidir. Her şeyi inkâr etmek demek hiç bir inceleme anlayışına sahip olmadan herşeyin kötü olduğunu, sosyalist kuruluş gibi muazzam bir davada yüzlerce milyon insan tarafından yürütülen bu büyük mücadelede övülecek hiç bir şey olmadığını ve her şeyin kaos ile dolu olduğunu benimsemek demektir. Bu gibi görüşlere sahip olan birçok kimseyle sosyalist sisteme karşı düşmanca davrananlar arasında bir ayrıntı olmasına rağmen, bu görüşler çok yanlış ve zararlıdır ve halkın cesaretini kırmaktan başka şeye yaramaz. Çalışmamızı her şeyin olumlu olduğu görüş açısından veya her şeyin olumsuz olduğu görüş açısından takdir etmek yanlıştır.

"Çin Komünist Partisi'nin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Bir sorunu incelerken bir Marksisit yalnız kısımları değil bütünüde görmelidir. Bir kurbağa bir kuyuda: "Gök, kuyunun ağzının büyüklüğündedir" diyordu. Bu doğru değildir, çünkü gök, kuyunun ağzının boyutlarına göre sınırlandırılmış değildir. Şayet o: "Göğün bir kısmı kuyunun ağzının büyüklüğündedir" deseydi, doğru olurdu, çünkü bu, gerçeğe uygundur.

"Japon Emperyalizmine Karşı Taktikler Üzerine" (27 Aralık 1935), Seçilmiş Eserler, c.I.

Sorunlara bütün yönleriyle bakmayı öğrenmeliyiz, şeylerin yalnız yüz tarafını değil, ters tarafını da görmeliyiz. Belli koşullar içinde kötü bir şey iyi sonuçlar doğurabilir, iyi bir şey de kötü sonuçlar doğurabilir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Tarihi gelişmenin genel akışında maddesel şeylerin zihinsel şeyleri tayin ettiğini, sosyal varlığın sosyal bilinci tâyin ettiğini kabul etmekle beraber biz aynı zamanda zihinsel şeylerin maddesel şeylere, sosyal bilincin sosyal varlığa ve üst yapının ekonomik temele karşı etkisini de kabul etmeliyiz. Bu, materyalizme zıt düşmek değil, tam tersine, mekanik materyalizmden kaçınmak, diyalektik materyalizme sıkı sıkıya sarılmaktır.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Savaşı yönetenler nesnel koşullar tarafından belirli hale getirilen çerçevenin dışına çıkarak zaferi kazanmayı umut edemezler, ama bu kimseler nesnel koşulların çerçevesi içinde zafer için bilinçli hareketleriyle savaşabilir ve savaşmalıdırlar. Savaşı yönetenlerin faaliyetlerinin cereyan ettiği sahne nesnel

koşulların müsaade ettiği temel üzerinde kurulmalıdır, ama onlar bu sahne üzerinde birçok muhteşem, güçlü ve canlı oyunları düzenleyebilirler.

"Uzayan Savaş Üzerine" (Mayıs 1938), Seçilmiş Eserler, c. I.

İnsanların düşünceleri artık değişmiş olan durumlara uymalıdır. Şüphesiz hiç kimse temelsiz düşüncelere kendini kaptırmamalıdır, nesnel durumun müsaade ettiği koşulların dışına çıkarak hareket plânları hazırlamamalıdır ve her şeye rağmen aslında başarılması imkânsız olan bir işe girişmeye kalkışmamalıdır. Ama bugün söz konusu olan sorun birçok alanlarda sağcı tutucu düşüncelerinin zararlı hareketidir. Bu hareket, birçok alanlardaki çalışmayı nesnel durumların gelişmesine uygulamaya engel olmaktadır. Bugünkü sorun birçok kimsenin çabaları pahasına yapılabilecek şeyin gerçekleşmesinin imkânsız olduğunu düşünmelerindedir.

"Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi"ne önsöz (27 Aralık 1955).

Beynimizi kullanıp her şeyi iyi düşünmeliyiz. Bir atasözü "Kaşını çat, aklına bir kurnazlık gelir"der. Başka bir deyişle, olgun düşünce bilgeliği doğurur. Partimizde yaygın bir hal alan gözü kapalı hareket etmekten kurtulmamız için yoldaşlarımızı düşünmeye, şeyleri inceleme metodunu öğrenmeye ve inceleme alışkanlığını benimsemeye teşvik etmek gerekir.

"Öğrenimimiz Ve Şimdiki Durum" (12 Nisan 1944), Seçilmiş Eserler, c. III.

Herhangi bir seyirde eğer çok sayıda çelişme varsa, bunlardan biri muhakkak ki yönetici ve belirleyici rolü oynayan esas çelişme olur, ötekileri ise ikinci derecede ve tâbi mevkidedir. Bu böyle olunca, iki veya daha fazla sayıda çelişmenin bulunduğu her karmaşık seyrin incelenmesinde, biz esas çe-

lişmeyi var gücümüzle bulmak zorundayız. Bu esas çelişme bir kere kavranıldı mı, bütün sorunlar kolaylıkla çözümlenebilir.

"Çelişmeler Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Çelişmeli iki görüşten birisi zorunlu olarak esastır, ötekisi ikinci derecededir. Esas olanı, çelişmede baş rolü oynayan görünüş demektir. Şeylerin karakteri başlıca olarak çelişmenin hâkim durumda bulunan esas görünüşü tarafmdan tayin olunur.

Ama bu durum dural değildir, çelişmenin esas görünüşü ile esas olmayan görünüşü birbirine dönüşürler ve şeylerin karakteri de buna göre değişir.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Görevleri ortaya koymak yeterli değildir, aynı zamanda bunları yerine getirmeyi sağlayacak metotlar sorununu da çözümlememiz gerekir. Diyelim ki görevimiz nehri geçmektir, ama bir köprü veya bir kayık yoksa nehri geçemeyiz. Köprü veya kayık sorunu çözümlenmedikçe nehri geçmekten söz etmek neye yarar? Metotlar sorunu da çözümlenmedikçe görevler üzerinde çene çalmak gereksiz gevezelikten başka bir şey değildir.

"Yığınların Yaşamasına İlgi Duyalım Ve Çalışma Metotlarımıza Dikkat Edelim" (27 Ocak 1934), Seçilmiş Eserler, c. I.

Genel bir çağrıda bulunulmadıkça hangi görev olursa olsun gerçekleştirilmesi için geniş yığınları seferber etmek imkânsızdır. Ama yöneticiler sadece bu genel çağrı ile yetinirler de somut olarak ve bizzat birkaç örgütlerde çağırdıkları işlerin derinlemesine uygulanmasıyla uğraşmazlarsa, bir gedik açıp tecrübe edindikten sonra, bu tecrübeden faydalanarak öteki birliklere de yöneltmezlerse, o zaman kendilerinin ileri sürdüğü genel çağrının doğru olup olmadığını denetleyemezler ve bu

genel çağrının, muhtevasını da zenginleştiremezler, o zaman da bu genel çağrı hiçbir sonuca varamama tehlikesiyle karşı karşıya kalır.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Üzerine" (1 Haziran 1943), Seçilmiş Eserler, c. III.

Alt kademede bulunan ayrı birliklerdeki ayrı kimseler ve ayrı olaylar üzerinde somut tecrübe elde etmezse, hiçbir yönetici bütün birliklerin genel yönetimini üstüne alamaz. Bütün kademelerdeki yönetici kadroların bu metodu uygulamasını öğrenmeleri için bunu geniş bir şekilde yaymak gereklidir.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Üzerine" (1 Haziran 1943), Seçilmiş Eserler, c. III.

Herhangi bir bölgede aynı zamanda birçok merkezi çalışma olamaz, belli bir dönem içinde ancak tek bir merkezi çalışma olabilir, buna da ikinci veya üçüncü derecede başka çalışmalar eklenir. Onun içindir ki, bir bölgenin baş sorumlusu bu bölgedeki savaş tarihini ve savaş durumunu göz önünde bulundurarak çeşitli çalışmaların her birine önemine göre bir yer vermeli; ancak üst organların talimatına göre bir çalışmadan ötekine geçerek hiçbir plân gözetmeksizin hareket etmemelidir, çünkü o zaman ortaya o kadar sayıda "merkezi çalışma" çıkacaktır ve bu da karışıklık ve düzensizlikle sonuçlanacaktır. Üst organlar da çalışmaları önem ve çabukluk derecelerine göre sıralamadan ve hangisinin merkezi çalışma olduğunu belirtmeden aynı zamanda bunları alt organlara vermemelidirler, çünkü böyle bir davranış alt organların çalışmalarının düzenini bozar ve beklenen sonuçların sağlanmasına engel olur. Bir yönetici belli bir bölgedeki tarihsel koşullara ve mevcut durumlara uygun olarak durumu bütünüyle düşünmeli, belli bir dönemdeki çalışmaların sıklet merkezi ve düzeni ile ilgili doğru bir karar almalı, sonra da alınan kararı sebatla uygulamalıdır ve bunu kesin sonuçlar sağlanabilecek bir şekilde yapmalıdır. Yönetme sanatının metotlarından biri de budur.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Üzerine" (1 Haziran 1943), Seçilmiş Eserler, c. III.

Çalışmaların ilerleyişini her zaman izlemeli, karşılıklı tecrübe alışverişi yapmalı ve hataları düzeltmelidir, özetleme toplantılarını düzenleyerek hataların muhasebesini yapmak ve genel bir düzeltme işlemine gitmek için birkaç ay, altı ay hattâ bir yıl beklenmemelidir. Beklemek büyük kayıplara götürür, oysa hatalar vaktinde düzeltilirse bu kayıplar en azma indirilir.

"Endüstri Ve Ticaret İle İlgili Siyaset Üzerine" (27 Şubat 1948), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Sorunları çözümlemek için birikmelerini ve birçok karışıklığın ortaya çıkmasını beklememek gerekir. Yöneticiler hareketin başına geçmelidirler ve kuyruğunda kalmamalıdırlar.

"Mevsimlik Çalışmalar Mukavelesi" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Bize gerekli olan şey, heyacanlı fakat sakin bir ruh hali ve sıkı fakat düzenli bir çalışmadır.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları" (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c.I.

23. ARAŞTIRMALAR VE İNCELEMELER

Pratik bir çalışma yapan herkes temelde araştırmalar yapmak zorundadır. Gerçek durumu bilmeden yalnız nazariyeyi anlayanlar için bu gibi araştırmalara girişmek daha da gereklidir, aksi takdirde bunlar nazariyeyi pratiğe bağlayamazlar, "Araştırma yapmayana söz hakkı yoktur", "dar görüşlü ampirizm" diye suçlandırılarak acı acı alaya alman bu iddiayı ileri sürmüş olduğum için hiçbir zaman pişmanlık duymadım. Bununla beraber bir kimsenin araştırma yapmadan söz hakkına sahip olmaması gerektiği kanısını bugün hala muhafaza etmekteyim. Birçok kimse "daha resmi arabadan iner inmez" bir velveledir, koparırlar, düşüncelerini açıklarlar, bunu eleştirirler, şunu yererler, aslında bu kimselerin on kişi üzerine onu da başarısızlıkla karşılaşacaktır. Çünkü inceden inceye bir araştırmaya dayanmayan bu gibi konuşmaları veya eleştirileri gevezelikten başka bir şey değildir. Partimizin bu "imparatorluk elçileri" her yerde hazır ve nazırdır, hemen hemen her yerde bunlara rastlamr. Stalin pek yerinde olarak "devrimci" pratiğe bağlanmazsa nazariye ereksiz olur" demişti. Ve tabiî gene Stalin "yolu devrimci nazariye ile aydınlatılmazsa pratik kör olur" diye eklerken haklıydı. Kör, perspektifsiz ve basiretsiz olan pratikçilerin dışında hiç kimse "dar görüşlü ampirizm" ile suçlanamaz.

"Köy Anketlerine Önsöz Ve Sonsöz" (Mart ve Nisan 1941), Seçilmiş Eserler, c. III.

Böyle bir davranış olaylarda gerçeği aramaya dayanır. "Olaylar" nesnel olarak var olan bütün şeylerdir, "gerçek" bu nesnel şeylerin içindeki bağdır, yani bu şeyleri yöneten kanunlardır, "aramak" demek incelemek demektir. Ülke içi ve dı-

şındaki, eyalet içi ve dışındaki, ilçe içi ve dışındaki ve nahiye içi ve dışındaki gerçek durumdan hareket ederek bu hareketimizi yönetmek için muhayyelemizden doğanları değil de bu duruma özgü kanunları bulup ortaya çıkarmalıyız, yani çevremizde cereyan eden olayların iç bağını bulmalıyız. Bunun için de öznel düşüncelerimize, bir anlık heyecana, kitabı bilgilere değil, ama nesnel olarak var olan olaylara güvenmeliyiz, malzemeyi . inceden inceye toplamalıyız ve Marksizm-Leninizmin genel prensiplerinin ışığında bütün bunlardan doğru sonuçlar çıkarmalıyız.

"Öğrenimimizi Düzeltip İyileştirelim" (Mayıs 1941), Seçilmiş Eserler, c.III.

Partimizdeki yoldaşların birçoğunun halâ Marksizm-Leninizm'in temel ruhuna taban tabana zıt çok kötü bir çalışma stili var: Bunlar "gözleri bir bantla örtülü olarak serçe yakalama"ya çalışan adama veya "balık tutmaya çalışan kör"e benziyorlar, kabataslak bir şekilde çalışıyorlar, kendini beğenmişlik içinde gevezelikler yapmaktan hoşlanıyorlar ve iyi sindirilmemiş bilgi kırıntılarıyla yetiniyorlar. Marks, Engels, Lenin ve Stalin öznel isteklerimizden değil de nesnel gerçekten hareket ederek durumun dikkatle incelenmesi gereğini bize öğretirler. . Buna rağmen yoldaşlarımızın birçoğu bu gerçeğin tam tersine hareket ediyorlar.

"Öğrenimimizi Düzeltip İyileştirelim" (Mayıs 1941), Seçilmiş Eserler, c. III.

Bir sorunu çözümleyemiyor musunuz? Öyleyse gidip bu sorunun şimdiki durumunu ve tarihteki durumunu araştırın! Araştırmanızın sonunda her şeyi ortaya çıkarabildiniz mi sorunu nasıl çözümleyebileceğinizi göreceksiniz. Bütün sonuçlar araştırmanın başlangıcında değil, sonunda ortaya çıkarlar. "Bir çözüm bulmak" için, "bir fikir bulmak" için ancak ahmaklar tek başlarına veya bir grup ile birlikte hiçbir araştırma yapmadan kafa patlatırlar. Şunu iyi bilelim ki böyle bir şeyden ne iyi bir çözüm çıkabilir, ne de iyi bir fikir.

"Kitaba Tapmaya Karşı" (Mayıs 1930).

Araştırma on aylık gebelik dönemine, bir sorunun çözümü de bir anlık doğuma benzetilebilir. Bir sorun üzerinde araştırma yapmak demek onu çözümlemek demektir.

"Kitaba Tapmaya Karşı" (Mayıs 1930).

Marksist-Leninist nazariye ve metodu uygulayarak çevre üzerinde sistemli ve ayrıntılı araştırmalar ve incelemeler yapmalıyız. Çalışmalarımızda kendimizi yalnız heyecanımıza kaptırmayalım, Stalin'in dediği gibi, devrimci ruhu pratik anlayışla birleştirelim.

"Öğrenimimizi Düzeltip İyileştirelim" (Mayıs 1941), Seçilmiş Eserler, c. III.

Bir durumun anlaşılmasını sağlayan tek metod toplum üzerine, toplumdaki çeşitli sınıfların canlı gerçeği üzerine araştırmalar yapmaktır. Bir yönetim çalışmasını üzerlerine alanlar planlı bir şekilde birkaç şehri ve birkaç köyü örnek alıp Marksizmin temel görüşünü kullanarak, yani sınıf tahlili metoduna başvurarak defalarca inceden inceye araştırmalar yapmalıdırlar. Bir durumu anlamak için gerekli en temel metod işte budur.

"Köy Anketleri'ne Önsöz Ve Sonsöz" (Mart ve Nisan 1941), Seçilmiş Eserler, c. III.

Bir araştırma toplantısının kalabalık olması gerekli değildir, üç-beş kişi, yedi-sekiz kişi olabilir. Her toplantı için gerekli zaman ayrılmalı, önceden hazırlanmış bir araştırma cetveli olmalı, sorular insanın kendisi tarafından sorulmalı ve alınan karşılıklar insanın kendisi tarafından not edilmeli, toplantıya katılanlarla tartışmalar yapılmalıdır. İnsan buna büyük heyecan ve şevkle vermezse, bakışını temele doğru yöneltmeye karar vermezse, bilgiye susamazsa ve hiçbir işe yaramaz kibirini bir kenara atıp öğrenci olmayı içten kabul etmek ruhunu göstermezse araştırma mümkün olamaz veya iyi sonuçlar vermez.

"Köy Anketleri'ne Önsöz Ve Sonsöz" (Mart ve Nisan 1941), Seçilmiş Eserler, c. III.

Birliklere doğru bir düzen verilmesi komutanın doğru kararından doğar, doğru karar da onun durumu doğru bir şeklide muhakeme etmesinden doğar, durumun doğru bir şekilde muhakeme edilmesi ise etraflı ve çok gerekli bir keşif ve bu keşiften alınan türlü istihbaratın sistemli bir şekilde düşünülmesi üzerine kurulur. Komutan mümkün ve gerekli olan bütün keşif vasıtalarını kullanır, tortusunu atıp özünü saklayarak, sahtesini ayırıp doğrusunu tutarak, bir şeyden ötekine geçerek ve dıştan içe doğru gelerek keşiften alınan düşman hakkındaki türlü bilgileri tartar. Sonra da içinde bulunduğu kendi koşullarının muhasebesini yaparak iki tarafın durumlarının mukayesesinin ve karşılıklı ilişkilerininin incelenmesini yapar. O zaman bir yargıya varır, kararını verir ve plânları üzerinde çalışır. Strateji, sefer veya savaşma plânını hazırlamadan önce bir askeri şefin bir durumun bilinmesinde izlemesi gereken bütün seyir işte budur.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları"
(Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c.I

24. YANLIŞ DÜŞÜNCELERİN DÜZELTİLMESİ

Çalışmalarımızda çok büyük başarılar bile kazansak, bunlarla övünmemize ve böbürlenmemize hiçbir sebep yoktur. Alçakgönüllülük insanın ilerlemesini sağlar, tekebbür insanın geri kalmasına sebep olur; bu gerçeği aklımızda her zaman tutmalıyız.

"Çin Komünist Partisinin 8. Ulusal Kongresinde Yaptığı Açış Konuşması" (15 Eylül 1956).

Zaferle kibir, kendi hizmetleriyle böbürlenme, yerinde sayarak ilerlemek için hiçbir çaba harcamama, zevk ve eğlence peşinde koşup zor bir hayat sürmeyi reddetme gibi bazı ruh halleri Parti içinde ortaya çıkabilir. Zaferle beraber, halk bize minnettar kalacak, burjuvazi de bize yaltaklanacaktır. Düşman bizi silah gücü ile yenemez, bu artık ispat edildi. Bununla beraber burjuvazinin dalkavuklukları saflarımızda zayıf iradeli kimseleri kendi yanına çekebilir. Silahlı düşmanların yenemediği ve bu düşmanlar karşısında kahraman unvanına lâyık olan, ama şekere bulaşmış mermilerin hücumuna dayanamayan ve bu mermiler altında yenilen komünistler bulunabilir. Bizbu gibi durumları önlemeliyiz.

"Çin Komünist Partisinin 7 . Merkez Komitesinin 2 Genel Toplantısında Verdiği Rapor. (5 Mart 1949), c.IV.

Birçok şeye körükörüne ve bilinçsizce bağlanırsak, bunlar bizim için ağırlık ve yük olabilir. Birkaç örnek verelim. Hatalar işledinizse bunların ne olursa olsun üzerinizde kalacağını dü-

şüneceksiniz belki ve bundan böyle cesaretiniz kırılacak; hiçbir hata işlememişseniz belki de kendinizi kusursuz sanacaksınız, bundan kibirlenmeye kapılacaksınız. Çalışmada başarısızlık kötümserliği ve bezginliği doğurabilir; buna karşılık başarı, kibir ve böbürlenmeyi ortaya çıkarabilir. Henüz kısa bir mücadele tecrübesi olan bir yoldaş bu bakımdan sorumluluklardan kaçabilir, buna karşılık uzun bir mücadele tecrübesi olan bir yoldaş bu bakımdan kenidini yanılmaz sanabilir. İçinden çıktığı şanlı sınıfla gurur duyan işçi veya köylü yoldaş aydına yukarıdan bakabilir; buna karşılık sahip olduğu bazı bilgiler yüzünden aydın işçi veya köylü yoldaşı hor görebilir. Her türlü uzmanlık özelliği böbürlenmeye ve başkalarını hor görmeye yönelten kişisel bir sermaye olabilir. Hatta yaş bile bir kibir sebebi olabilir: Kendilerini zeki ve yetenekli sanan gençler yaşlılara değer vermezler, yaşlılar da çok tecrübeli olduklarından gençleri hor görürler. Bu gibi şeyler bilinci olmayınca ağırlık veya yük haline gelir.

"Öğrenimimiz Ve Şimdiki Durum" (12 Nisan 1944), Seçilmiş Eserler, c.III.

Orduda çahşan bazı yoldaşlar kibirli olup askerlere, halka, hükümete ve Partiye karşı mütehakkim davranıyorlar, yolunda gitmeyen bütün işlerden mahalli işlerde çalışan yoldaşları sorumlu tutuyorlar, kendilerini hiç suçlu bulmuyorlar, yalnız kendi başarılarını görüyorlar, övgülerden hoşlanıyorlar ve eleştiriyi beğenmiyorlar. ... Ordu bu gibi hataları ortadan kaldırmasına dikkat etmelidir.

"Örgütleniniz" (29 Kasım 1943), Seçilmiş Eserler, c.III.

Çetin bir çalışma önümüze konulmuş ve sırtımıza yüklenmek için bize meydan okuyan bir yük gibidir. Bazı yükler hafiftir, bazıları da ağırdır. Öyle insanlar vardır ki hafif yükleri seçerler, ağırlarını da başkalarına bırakırlar. Güzel bir davranış değildir bu. Bazı yoldaşlar da başka türlü davranırlar, rahatları başkalarına bırakırlar ve ağır yükleri kendileri taşırlar, her-

kesten önce güçlüklere dayanırlar, rahatı da en son tadarlar. Bunlar iyi yoldaşlardır. Hepimiz onların komünist ruhundan örnek almalıyız.

"Çungçing Görüşmeleri Üzerine" (17 Ekim 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Çalışmaya karşı sorumluluk anlayışı noksan olan insanlar az değildir, bunlar kolay görevleri alarak zor işlerden kaçarlar, ağır yükü başkalarına bırakarak hafif yükü seçerler. Her işte önce kendilerini düşünürler, sonra başkalarını. Biraz çaba harcayınca belki başkaları bunun farkına varmamıştır korkusu ile kendilerini överler ve azamet taslarlar. Yoldaşlar ve halk için sıcak duygu beslemezler, onlara karşı soğukluk, kayıtsızlık, duygusuzluk içindedirler. Gerçekte bu kimseler komünist değildirler veya hiç olmazsa gerçek komünist gibi sayılmazlar.

"Norman Bethune'nin Hatırısına" (21 Aralık 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

"Bağımsızlık" anlayışı çok zaman "önce ben" düşüncesini birinci plâna geçirmek eğiliminden ayrılmaz. Bu gibi bağımsızlık anlayışını savunanlar genellikle kişi ile Parti arasındaki ilişkiler sorununu yanlış bir şekilde ele alırlar. Lafta onlar da Partiye saygı duyarlar, ama pratikte kendilerini ön plâna , Partiyi de ikinci plâna koyarlar. Bu insanlar ne peşinde koşarlar acaba? Bu insanlar ün ve mevki peşinde koşarlar, kendilerini göstermek isterler. Onlar bir çalışma kesimini kendi yönetimleri altına aldıkları zaman hemen "bağımsızlıkları"nı isterler. Bu amaçla da yoldaşlar arasında övme ve dalkavukluk usüllerine başvurarak bazılarını kendi yanlarına çekerler , bazılarını uzaklaştırırlar, Komünist Partisinin içine burjuva partilerinin en bayağı adetlerini getirirler. Namusuzluk onları mahveder. Bence namuslu çalışmamız gereklidir; namuslu bir davranış yoksa dünyada herhangi bir görevi yerine getirmek kesinlikle imkânsızdır.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Komünistler şu gerçeği anlamalıdırlar: Parçanm ih-

tiyaçlarının bütünün ihtiyaçlarına bağlanması şarttır. Bir teklif bütünün durumuna değil de, yalnız kısmi bir duruma uyuyorsa, kısmi bütüne bağlamalıdır. Bunun tersi de aynıdır; eğer bir teklif kısmi bir duruma uymuyor da bütünün durumuna uyuyorsa, kısmı da bütüne bağlamalıdır. Bütünün durumunu göz önünde bulundurmak demek işte budur.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Zevk düşkünlüğü. Kızıl Ordu'da birçok kimselerde bireycilik zevke düşkünlük biçiminde ortaya çıkmaktadır. Bu kimseler her zaman birliklerimizin büyük kentlere doğru yönelmelerini isterler. Bunu da çalışma için değil, zevkler için isterler. Yaşama koşullarının zor olduğu kızıl bölgelerde özellikle çalışmaktan hiç hoşlanmazlar.

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine" (Aralık 1929), Seçilmiş Eserler, c. I.

Yalnız kendi kesiminin yararlarını göz önünde bulundurup öteki kesimlerin yararlarını ihmal etmeğe dayanan bencillik eğilimlerine karşı mücadele etmeliyiz. Başkalarının zorlukları karşısında kayıtsız kalanlar, başkalarının kendilerine kadrolar gönderilmesi isteklerini reddedenler veya kötülerini gönderenler, "komşunun tarlasını su fazlasının döküldüğü yer gibi kullananlar", başka birliklerle, bölgelerle veya kimselerle hiç ilgilenmeyenler bütünün içinde yalnız kendilerini düşünen kimselerdir. Bu insanlar komünist ruhu tamamiyle yitirmişlerdir. Bütünün çıkarlarını düşünmeyi reddetmek, öteki birliklere, bölgelere veya kimselere tam bir kayıtsızlık, onların özellikleridir. Bu kimselere bu gibi şeylerin sekter eğilimler olduğunu ve geliştiği takdirde bu sekter eğilimlerin çok tehlikeli olabileceğini anlatmak için eğitimlerini kuvvetlendirmeliyiz.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Liberalizm birçok şekillerde ortaya çıkar.
Bir kimsenin hatalı olduğunu insan çok iyi bilir, ama bu

kimsenin eski bir tanıdık, bir hemşeri, bir okul arkadaşı, samimi bir dost, sevilen bir kimse, eski bir meslek arkadaşı veya eski bir ast olduğundan onunla prensipler üzerine bir tartışmaya girişilmez, anlaşmayı ve dostluğu muhafaza etmek kaygısıyle işler oluruna bırakılır. Veya ilgili kimse ile iyi geçinmeye devam etmek amacıyla sorunu enine boyuna ve derinlemesine halletmektense, şöyle kıyıcığmdan değinilerek geçilir. Bunun sonucunda da hem topluluk, hem de kişi zarar görür. Bu, liberalizmin birinci şeklidir.

Örgüte düşünceleri faal bir şekilde ulaştıracak yerde insanların arkalarından sorumsuz eleştirilere girişilir. İnsanların yüzlerine karşı hiçbir şey söylenmez, arkalarmdan dedikodu yapılır; toplantı sırasında susulur, toplantı bittikten sonra ileri geri konuşulur. Kolektif hayat prensibi ile alay edilir, yalnız bildiğini okumak yoluna gidilir. Bu, liberalizmin ikinci şeklidir.

Doğrudan doğruya kendisiyle ilgili olmayan hiçbir şeye karşı ilgi gösterilmez; yolunda gitmeyen şeyler çok iyi bilinse bile bunlardan mümkün olduğu kadar az söz edilir; kendisini kabahat işlemesinden korumak için uslu uslu bir tarafa çekilip oturulur. Bu, liberalizmin üçüncü şeklidir.

Emirlere itaat edilmez, kişisel düşünceler her şeyin üzerinde tutulur. Örgütten sadece ilgi ve saygı beklenir, ama onun disiplini istenmez. Bu liberalizmin dördüncü şeklidir.

Birliğin, ilerlemenin ve çalışmayı iyi bir şekilde yerine getirmenin yararına yanlış düşüncelerle mücadele edecek, bunları çürütecek yerde, kişisel saldırılara geçilir, kavga çıkarmak için fırsat kollanır, kişisel hiddetler boşaltılır, intikam almaya çalışılır. Bu, liberalizmin beşinci şeklidir.

Yanlış düşüncelerin belirtildiğini duyunca bunlarla tartışmaya girişmez, hattâ haber verme yoluna gitmeden karşı - devrimcilerin konuşmalarının cereyan etmesine göz yumulur, sanki hiçbir şey olmamış gibi bu konuşmalar sükûnetle dinlenir. Bu, liberalizmin altıncı şeklidir.

Yığınlarla beraber bulunulur, ama propaganda yapılmaz ve yığınları harekete geçirmek için çaba harcanmaz, nutuk verilmez, araştırma yapılmaz, sorgu sorulmaz, onların kaderine karşı ilgi gösterilmez, kayıtsızlık içinde kalınır, kendisinin Ko-

münist olduğu unutularak basit bir fertten farksız bir durumda kalınır. Bu, liberalizmin yedinci şeklidir.

Bir kimsenin yığınların çıkarlarına zararlı hareketlerde bulunduğu görülür, ama buna öfkelenilmez, bu kimseyi tasviye etme yoluna gidilmez, ona engel olunmaz, yaptığı şeyler hakkında bu kimseyi aydınlatmak için bir çaba harcanmaz ve hareketlerine devam etmesine göz yumulur. Bu, liberalizmin sekizinci şeklidir.

Ciddi olarak çalışılmaz, iş olsun diye plânsız olarak, belli yön olmadan gelişigüzel çalışılır, savsak bir şekilde gün geçirilir, "bir kimse rahip kaldıkça çan çalmaya devam eder" Bu, liberalizmin dokuzuncu şeklidir.

Devrime büyük hizmetler yapıldığı sanılır ve devrime erken katılmakla böbürlenilir; büyük şeyler yapmak yeteneğine sahip olunmaz, ama küçük görevlere de hor bakılır; çalışmada özensizlik içine ve öğrenmede tam bir gevşeme içine girilir. Bu, liberalizmin onuncu şeklidir.

Hatalar işlenmiştir, bunların farkına varılır, ama bu hatalar düzeltilmek istenmez, böylece insan kendi kendine karşı liberal bir davranış takınmış olur. Bu da, liberalizmin on birinci şeklidir.

"Liberalizme Karşı" (7 Eylül 1937), Seçilmiş Eserler, c. II.

Liberalizm devrimci kolektiflerde son derece zararlıdır. O birliği kemiren, dayanışma bağlarını gevşeten, çalışmada pasifliği doğuran ve düşünce ayrılıklarını getiren bir aşındırıcıdır. Liberalizm devrim saflarını sağlam bir örgütten ve sıkı bir disiplinden yoksun kılar, siyasetin bütünüyle uygulanmasına engel olur ve Partinin örgütlerini onun yönetimi altındaki yığınlardan koparır. Bu son derece kötü bir eğilimdir.

"Liberalizme Karşı" (7 Eylül 1937), Seçilmiş Eserler, c. II.

Liberaller Marksizmin prensiplerini soyut dogmalar olarak görürler. Marksizmi tasvip ederler, ama uygulamaya veya bütünüyle uygulamaya yanaşmazlar, liberalizmlerini Marksizm ile değiştirmeye yanaşmazlar. Bu insanlarda Marksizm de var-

dır. liberalizm de: Marksizmden söz ederler, ama liberalizmi uygularlar, Marksizmi başkalarına, liberalizmi kendilerine uygularlar. Her iki malı da stok etmişlerdir ve her birinin kendine göre kullanılışı vardır. Bazı kimselerin kafaları işte böyle işler.

"Liberalizme Karşı" (7 Eylül 1937), Seçilmiş Eserler, c. II.

Halk devleti, halkı korur. Ancak halk devletine sahip olduğu zamandır ki, halk ulusal ölçüde ve herkesin katılmasıyla demokratik metodlarla kendi kendini eğitebilir ve değiştirebilir, kendini ülkenin içindeki ve dışındaki gericilerin etkisinden kurtarabilir, (bu etki şimdi daha da büyüktür, uzun süre devam edecektir ve süratle ortadan kaldırılamayacaktır), eski toplumda edindiği kötü alışkanlıkları ve düşünceleri değiştirebilir, gericiler tarafından gösterilen yanlış yola sürüklenmekten kendini kurtarabilir ve sosyalist topluma ve komünist topluma doğru ilerlemeye devam edebilir.

"Halk Demokratik Diktatörlüğü Üzerine" (30 Haziran 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Bir insanın birkaç iyi harekette bulunması zor değildir, zor olan şey, hiç bir kötülük yapmadan hayatı boyunca iyi hareket etmektir. Her zaman geniş yığınların, gençlerin ve devrimin yararına olarak bir gün içinde sürdürülen savaşma gibi birçok on yıl boyunca çetin bir savaşı sürdürmek, işte en zor olan şey budur.

"60 ıncı Yıldönümü Münasebetiyle U Yü-cang Yoldaşa Tebrik Mesajı" (15 Ocak 1940).

25. BİRLİK

Ülkemizin birleştirilmesi, halkımızın birliği ve ülkemizde çeşitli milliyetlerin birliği davamızın kesin zaferinin temel garantileridir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Bütün sınıfın ve bütün ulusun birliği, ancak Komünist Partisinin birliği ile gerçekleştirilebilir, ancak bütün sınıfın ve bütün ulusun birliği iledir ki, düşman yenilgiye uğratılabilir, ulusal ve demokratik devrimin görevi yerine getirilebilir.

"Milyonlarca Yığınları Japonya'ya Karşı Ulusal Birleşik Cepheye Çekmek İçin Mücadele Edelim" (7 Mayıs 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Partimizin bütün kuvvetlerini demokratik merkezciliğin örgütlenme ve disiplin ilkeleri uyarınca sağlam bir şekilde birleştireceğiz. Partinin Programına, Tüzüğüne ve kararlarına uymayı istemesi şartıyla, kim olursa olsun, her yoldaşla birlik kuracağız.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. II.

Biz 1942 yılında halk içindeki çelişmeleri çözümlemek amacını güden bu demokratik metodu "birlik-eleştirme-birlik" formülü ile özetlemiştik. Daha ayrıntılı bir ifadeyle bu, birlik isteğinden hareket edip çelişmeleri eleştirme veya mücadele yolu ile çözümleyerek, yeni bir temel üzerine dayanan yeni bir bir-

liğe ulaşmaktır. Tecrübelerimize göre bu metod, halk içindeki çelişmelerin çözümlenmesi için doğru bir metottur.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Bu ordu, kendi safları içinde olduğu gibi, dışında da mükemmel bir birlik sağlamıştır. İster içte, subaylarla erler arasında, üstlerle astlar arasında ve askeri çalışmalar, siyasi çalışmalar ve donatım hizmetleri arasında, isterse dışta, orduyla halk arasında, orduyla iktidar organları arasında ve birliklerimizle dost birlikler arasında tam bir birlik vardır. Birliğe zarar getiren her şey ortadan kaldırılmalıdır.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler. c. III.

26. DİSİPLİN

Halk içinde, demokrasi merkezciliğe, özgürlük de disipline karşılıklı olarak bağıntılıdırlar.. Bunlar tek bir bütünün çelişmeli iki görünüşüdür, hem çelişik, hem de birleşiktirler. Ve biz bu görünüşlerden birini tek yönlü olarak belirterek ötekisini inkâr etmemeliyiz. Halk içinde, özgürlük olmadan yapamayız, disiplinsiz de yapamayız; demokrasisiz yapamayız, merkezcilik olmadan da yapamayız. Demokrasinin ve merkezciliğin birliği, özgürlüğün ve disiplinin birliği bizim demokratik merkezciliğimizi teşkil eder. Böyle bir rejim altında, halk geniş bir demokrasi ve özgürlük zevkini tadar, ama aynı zamanda kendilerini sosyalist disiplinin sınırları içinde de tutmalıdır.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Partinin disiplinini bir defa daha doğrulamak gerekir, şöyle ki: 1) Kişi örgüte tabi olur; 2) Azınlık çoğunluğa tabi olur; 3) Alt kademe üst kademeye tabi olur; 4) Partinin bütünü Merkez Komitesine tabi olur. Bu disiplin kurallarını kim bozarsa Parti birliğini yıkmış olur.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Parti disiplininin kurallarından biri azınlığın çoğunluğa tabi olmasıdır. Kendi düşüncesinin inkâr edildiğini analayan azınlık çoğunluk tarafından alman karara uymak zorundadır. Gerekirse, söz konusu sorunun daha sonraki toplantıya yeniden

getirilebilmesi hariç harekete alınan karara hiçbir şekilde karşı koyulmaz.

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine" (Aralık 1929), Seçilmiş Eserler, c. I.

Üç büyük Disiplin İlkesi şunlardır:

1)Bütün hareketlerinizde emirlere itaat ediniz; 2) Yığınlardan bir tek iğne, ya da iplik parçası almayınız; 3) Bütün ganimetleri yetkili makamlara tesilim ediniz.

Dikkat Edilecek Sekiz Nokta şunlardır:

1) Terbiyeli konuşunuz; 2) Satın aldığmız şeyin bedelini hakkaniyetle, tam olarak ödeyiniz; 3) Ödünç aldığınız her şeyi geri veriniz; 4) Bozduğunuz her şeyi tazmin ediniz; 5) İnsanları vurmayınız ve küfür etmeyiniz; 6) Ekinlere zarar vermeyiniz; 7) Kadınlara karşı aşırı davranışlarda bulunmayınız; 8) Esirlere kötü muamelede bulunmaymız.

"Üç büyük Disiplin İlkesinin Ve Dikkat Edilecek Sekiz Noktanın Yeniden Yayımlanması Münasebetiyle Çin Halk Kurtuluş Ordusu Genel Karargânin Talimatı " (10 Ekim 1947), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Disiplin anlayışını kuvetlendirmek ve emirleri kesinlikle yerine getirmek, siyaseti uygulamak ,Üç Büyük Disiplin İlkesini ve Dikkat Edilecek Sekiz Noktayı pratik haline getirmek, orduyla halkın birliğini, orduyla hükümetin birliğini, subaylarla erlerin birliğni, bütün ordunun birliğini sağlamak, disiplini bozacak her hangi bir şeye müsaade etmemek gerekir.

"Çin Halk Kurtuluş Ordusunun Deklarasyonu" (Ekim 19477), Seçilmiş Eserler, c. IV.

27. ELEŞTİRİ VE KENDİ KENDİNİ ELEŞTİRİ

Komünist Partisi eleştiriden korkmaz, çünkü biz Marksistiz, gerçek bizim tarafımızdadır ve temel yığınlar yani işçilerle köylüler bizim tarafımızdadır.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Rabıtalı materyalistler korkusuz insanlardır. Bizimle beraber savaşan bütün insanların sorumluluklarını cesaretle yükleneceklerini ve zorlukları yeneceklerini, tersliklerden korkmayacaklarını, dedikodularla alaylardan ürkmeyeceklerini ve biz komünistleri eleştirmekten ve bizlere düşüncelerini açıklamaktan çekinmeyeceklerini umut ederiz."Kılıç darbeleriyle delik deşik edilmekten korkmayan kimse, imparatoru atından alaşağı etmeye cüret eder"- sosyalizm ve komünizm uğruna savaşta böyle bir cesaret ruhuna sahip olmamız gerekir.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Biz, eleştiri ve kendi kendini eleştiri gibi böyle bir Marksist-Leninist silâhına sahibiz. Kötü stilden kendimizi kurtarıp, iyi stil muhafaza edebiliriz.

"Çin Komünist Partisinin 7 . Merkez Komitesinin 2. Genel Toplantısında Verdiği Rapor" (5 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV

Partimizi bütün öteki siyasi partilerden ayıran belirli çizgilerden biri ciddi olarak kendi kendini eleştirmenin pratiğidir. Daha önce söylediğimiz gibi, odamız muntazaman temizlenmeli, yoksa toz birikecektir; yüzümüz muntazaman yıkanmalı, yoksa tozlanacaktır. Yoldaşlarımızın kafaları ve Partimizin çalışmaları tozlarla kaplanabilir, onlar da süpürülmeli ve yıkanmalıdır. "Akar su pislik tutmaz ve kapı menteşesini kurtlar kemirmez" deyişi devamlı hareketin mikroplar veya diğer parazitlerin çürütücü hareketini önlediği anlamını taşır. Çalışmamızı sık sık denetlemek, bu denetlemede demokratik stili geliştirmek ve ne eleştiri, ne de kendi kendini eleştiriden korkmak ve "bütün bildiğini söyle, ve sözünü sakınma" "söyleyene kabahat bulma, onun sözlerine dikkat et" ve eğer yanlış yaptıysan düzelt eğer yapmadıysan yanlıştan kaçın" gibi Çin halkının değerli vecizelerini uygulamak, yoldaşlarımızın kafalarına ve Partimizin bünyesine her türlü siyasi tozların ve mikropların bulaşmasından korumanın tek etkili yolu işte budur.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Parti içinde değişik düşünceler arasında muhalefet ve mücadele devamlı olarak ortaya çıkar; bu, toplumdaki sınıf çelişmelerinin ve yeni ile eski şeyler arasmdaki çelişmelerin Parti içindeki yansımasıdır. Partide çelişmeler ve bunları çözümlemek için ideolojik mücadeleler olmasaydı, Partinin hayatı da sona ererdi.

"Çelişme Üzerine" (Ağustos 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Biz faal ideolojik mücadele taraflısıyız, çünkü bu mücadele Partinin ve devrimci örgütlerin içindeki birliği sağlayan ve savaşmamızın yararına olan bir silâhtır. Her komünist ve devrimci bu silâhı eline almahdır. Ama, liberalizm ideolojik mücadele olamayan bir anlaşmayı öğütler, bundan da düşük ve bayağı bir stil ortaya çıkar ve Partinin içinde ve devrimci örgütlerde bazı organları ve bazı üyeleri siyasi soysuzlaşmaya sürekler.

"Liberalizme Karşı" (7 Eylül 1937), Seçilmiş Eserler, c. II.

Sübjektivizme, sekterciliğe ve Parti içindeki basmakalıp stile karşı giriştiğimiz mücadelede iki amacı gözden uzak bulundurmamalıyız: Bunların birincisi, "bir daha tekrarlanmaması için geçmişte işlenmiş hatalardan ders almak'tır, ikincisi, "insanı kurtarmak için hastalığı tedavi etmek"tir. Gelecekte daha dikkatli hareket etmek ve daha iyi çalışmak için hatır gönül dinlemeden geçmişte işlenmiş bütün hataları açığa vurmak, geçmişteki bütün kötü şeyleri bilimsel bir incelemeye ve eleştiriye tâbi tutmak gereklidir: "Bir daha tekrarlanmaması için geçmişte işlenmiş hatalardan ders almak" anlamı işte budur. Bununla beraber, hataları ortaya çıkarırken ve kusurları eleştirirken bir hastayı tedavi eden doktorun benimsediği amacın aynını izleriz, doktor hastayı ödürmek için değil, kurtarmak için tedavi eder. Bir kimse, apandisitten ıstırap çekiyordur, doktor onun kör barsak kuyruğunu çıkarır ve böylece, hastanın hayatını kurtarır. Hata işleyen bir kimse, tedavi korkusu ile hastalığını gizlemezse ve iyileşmeyecek duruma gelene kadar hatasında ısrar etmezse, namusluca, samimi olarak tedavi edilmek, kendi kendini düzeltmek isteğini gösterirse, biz bundan kıvanç duyarız ve iyi bir yoldaş olması amacıyla onu tedavi ederiz.. Bir an kendimizi kaybedip acımadan vurursak, bu görevi başarı ile yerine getiremeyiz. İdeolojik ve siyasi hastalıkları tedavi etmek için sertliklere başvurmaktan kaçınmalıdır, doğru ve etkili metod "insanı kurtarmak için hastalığı tedavi etmek"tir.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942) Seçilmiş Eserler. c. III

"Partinin içindeki eleştiri konusunda bir noktanın daha belirtilmesi gerekir, bazı yoldaşlar eleştirilerinde büyük şeylere dikkat etmeyip, sadece ufak şeylere bağlanmaktadırlar. Bu yoldaşlar, eleştirinin başlıca görevinin siyasi hatalarla örgüt hatalarını açığa vurmak olduğunu anlamıyorlar. Kişisel kusurlara gelince, bunlar siyasi hatalara veya örgüt hatalarına bağlı değilse, yoldaşların şaşırmamaları için fazla eleştirilmemelidir. Üstelik, böyle bir eleştiri gelişecek olursa, Parti içindeki dikkatler tamamıyle küçük kusurlar üzerine yönelir ve yoldaşlar Partinin siyasi görevlerini unuturak, ürkek insanlar haline gelirler. Bu çok büyük bir tehlike doğurabilir.

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine" (Aralık 1929), Seçilmiş Eserler, c. I.

Parti içindeki eleştiride öznel, keyfi yargılar ve eleştirinin her çeşit adileştirilmesi önlenmelidir, konuşmalar delillere dayanmalı ve eleştirilerin de siyasi bir anlamı olmalıdır.

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine" (Aralık 1929), Seçilmiş Eserler, c. I.

Partinin içindeki eleştiri, Parti örgütünü kuvvetlendirmeye yarayan ve Partinin savaşçı yeteneğini yükselten bir silâhtır. Ama, Kızıl Ordu'nun içindeki Parti örgütlerinde bazı hallerde eleştiri, başka bir karaktere bürünür, kişisel saldırılar haline dönüşür. Neticesinde bu, yalnız kişilere değil, aynı zamanda Parti örgütlerine de zarar getirir. Bu küçük burjuva bireyciliğinin bir gösterişidir. Bunu düzeltmenin metodu, sınıf mücadelesinde zaferi kazanmak amacıyla Parti üyelerine eleştirinin amacının Partinin savaşçı yeteneğinin kuvvetlendirilmek olduğunu ve eleştirinin kişisel saldırılarda bulunmak için bir alet haline gelmemesi gerektiğini anlatmaya dayanır.

"Partideki Yanlış Düşüncelerin Düzeltilmesi Üzerine (Aralık 1929), Seçilmiş Eserler, c. I.

Biz halka hizmet ediyoruz, onun için, eğer noksanlarımız varsa, bunların ortaya çıkarılarak eleştirilmesinden korkmuyoruz. Kim olursa olsun, bize noksanları ortaya çıkarabilir. Eğer haklı ise, noksanlarımızı düzeltiriz. Teklif ettiği şey halka yararlıysa, biz de ona göre hareket ederiz.

"Halka Hizmet" (8 Eylül 1944), Seçilmiş Eserler, c. III

Çin halkının geniş yığınlarının en büyük çıkarlarını hareket noktası olarak alan biz Çin komünistleri, kendi davamızın kesinlikle adaletli olduğuna inanıp, kişi olarak bize ait olan her şeyi feda etmekte tereddüt etmeyiz ve davamız uğrunda hayatımızı vermeye her zaman hazırız. Acaba halkın ihtiyaçlarına

uygun olmayan bir düşünce bir görüş, bir kanı, ve bir metod daha var mıdır ki, onu da terkedemeyelim. Her siyasi tozun ve siyasi mikrobun yüzümüzün temizliğini kirletmesinden, sıhhatli bünyemizi kemirmesinden kıvanç duyabilir miyiz? Sayısız devrimci şehit, halkın çıkarları uğruna canlarını vermiştir ve sağ kalan her birimiz onları düşündükçe kalplerimiz acıyla dolmaktadır. O halde, feda etmeyeceğimiz bir kişisel çıkar veya vazgeçmeyeceğimiz bir hata olabilir mi?

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Her başarımızdan hiç bir suretle memnunluk duymamalıyız. Memnunluğumuzu gidermeliyiz, temiz olmak için her gün nasıl yüzümüzü yıkıyor ve yerlerdeki tozları yok etmek için nasıl süpürüyorsak, kendi kusurlarımızı da durmadan eleştirmeliyiz.

"Örgütleniniz" (29 Kasım 1943), Seçilmiş Eserler, c. III.

Eleştiri zamanında yapılmalıdır, iş işten geçtikten sonra eleştirme eğiliminden kurtulmak gerekir.

"Tarım Kooperatifleşmesi Sorunu Üzerine" (31 Temmuz 1955).

Hatalardan ve tersliklerden ders alan bizler, daha akıllı olduk ve çalışmalarımızı daha iyi ele aldık. Her hangi bir siyasi partinin, her hangi bir kimsenin hata yapmaması zordur. Biz daha az hata yapılmasını istiyoruz. Bir hata yapıldığı zaman, bunun düzeltilmesini istiyoruz ve bu ne kadar çabuk ve ne kadar tam olarak yapılırsa, o kadar iyi olur.

"Halk Demokratik Diktatörlülüğü Üzerine" (30 Haziran 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

28. KOMÜNİSTLER

Bir komünist açık yürekli, sadık ve faal olmalı, devrimin çıkarlarını hayatından daha değerli saymalı ve kendi çıkarlarını devrimin çıkarlarına tâbi tutmalıdır; Partinin kolektif hayatını kuvvetlendirecek ve aynı zamanda Partinin yığınlarla olan bağlarını sağlamlaştıracak şekilde her zaman ve her yerde doğru prensiplere sıkı sıkıya bağlı kalmalı ve her türlü yanlış düşünce ve harekete karşı yorulmadan mücadeleye girişmelidir. Kişilerden çok Parti ve yığınlarla, kendisinden çok başkalarıyla ilgilenmelidir. Bir kimse ancak böylelikle komünist ünvanma hak kazanır.

"Liberalizme Karşı " (7 Eylül 1937), Seçilmiş Eserler. c. II.

Her yoldaşa bir komünistin bütün sözlerinin, bütün hareketlerinin ilk ölçütünün en geniş halk yığınlarının en yüksek çıkarlarına uymak, ve en geniş halk yığınlarının desteğini kazanmak olduğu gereğini anlatmak gerekir.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Bir komünist, hiç bir zaman ve hiç bir yerde kişisel çıkarlarını ön plâna geçirmemelidir, bunları ulusun ve halk yığınlarının çıkarlarına tabi tutmalıdır. Bunun içindir ki, bencillik, çalışmada pasiflik ve gevşeklik, yiyicilik ve soysuzlaşma, gösteriş v.b en büyük bir nefrete lâyıktır, buna karşılık, kendi yararından feragat, canla başla çalışmak, amme görevlerini

fedakâr bir şekilde yerine getirmek, kendini hiç göstermeden çetin bir şekilde çaba harcamak, saygı yaratır.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Komünist, gerçeği kesinlikle savunmaya her zaman hazır olmalıdır, çünkü her gerçek halkın çıkarlarına uygundur; komünist, her zaman için hatalarını düzeltmeye hazır olmalıdır, çünkü her hata halkın çıkarlarına aykırıdır.

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler, c. III.

Bir komünist her şeyin nedenini kendi kendine sormalıdır, kafasını kullanarak enine boyuna düşünmeli, üzerine eğildiği her hangi bir sorunun gerçeğe uyup uymadığını ve gerçek bir temele dayanıp dayanmadığını görmelidir, hiçbir surette başkalarını körükörüne izlememeli, hiçbir surette köle gibi itaate teşvik etmemelidir.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Bütünün çıkarlarını hesaba katmaları için yoldaşlar teşvik edilmelidir. Partinin her üyesinin, her kesimdeki çalışmanın, her söz veya hareketin çıkış noktası bütün Partinin çıkarları olmalıdır. Bu prensibin bozulmasına hiçbir şekilde müsaade edilmemelidir.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Komünistler, hem pratiklik ve hem de öngörü bakımından örnek olmalıdırlar. Çünkü kendilerine düşen görevleri yerine getirmelerini ancak pratiklik sağlayacak ve ilerleyişleri sırasında yön kaybetmelerini ancak öngörü önleyecektir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Komünistler, en uzak görüşlü, en fedakâr, en metin ve aynı zamanda peşin yargılara sahip olmadan bir durumu en iyi bir şekilde kavrayabilecek ve yığınların çoğunluğuna dayanarak, onların desteklerini kazanabilecek nitelikte kişiler olmalıdırlar.

"Çin Komünist Partisinin Japonya'ya Karşı Mukavemet Dönemindeki Görevleri" (3 Mayıs 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Komünistler öğrenimde örnek olmalıdırlar, her gün halk yığınlarının öğretmeni, aynı zamanda halk yığınlarının öğrencisi olmalıdırlar.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Yığın hareketinde her komünist halk yığınlarının amiri değil, onların dostu olmalı, bürokratik bir politikacı değil, yorulmak bilmeden eğiten bir öğretmen olmalıdır.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Komünistler yığının çoğunluğundan hiçbir zaman kopmamalı, çoğunluğun haline aldırmadan sadece ileri bir azınlığın başında maceralı bir şekilde ilerlememelidirler; ileri unsurlarla geniş yığınlar arasında sıkı bağlar kurmaya dikkat etmelidirler. Çoğunluğu düşünmek demek işte bu demektir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Biz komünistler tohumlar gibiyiz, halk da toprak gibidir. Nereye gidersek gidelim, oradaki halkla birleşmeliyiz, halkın arasında kök salmalı ve çiçeklenmeliyiz.

"Çungçing Görüşmeleri Üzerine" (17 Ekim 1945), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Biz komünistler her şeyde yığınlarla birleşebilmeliyiz. Partimizin üyeleri bütün ömürlerini dört duvar arasında fırtınalara gögüs germeden ve dünya ile yüz yüze gelmeden geçirseler, bu gibi Parti üyeleri Çin halkına her hangi bir şeyde yararlı olabilirler mi? Katiyen yararlı olamazlar, bizim Parti üyesi olarak bu gibi kimseler ihtiyacımız yoktur. Biz komünistler fırtmalara göğüs germeli, dünya ile yüz yüze gelmeliyiz; bu fırtına, yığm mücadelesinin büyük fırtınasıdır, bu dünya, yığın mücadelesinin büyük dünyasıdır.

"Örgütleniniz" (29 Kasım 1943), Seçilmiş Eserler, c. III.

Komünistlerin öncü ve örnek rolleri son derece önemlidir. Cesaretle savaşmaları, emirleri yerine getirmeleri, disipline riayetleri, siyasi çalışmaları başarmaları ve içerdeki dayanışmayla birliği kuvvetlendirmeleri ile komünistler, 8 . Yol Ordusunun ve Yeni 4 . Ordunun içinde örnek olmalıdırlar.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Bir komünist hiçbir suretle kendini yanılmaz saymamalı ve çalım satmamalı, kendisine gelince her şeyin iyi, başkalarına gelince her şeyin kötü olduğunu sanmamalıdır; kendini küçük odasına kapatıp kendi kendini göklere çıkarmamalı ve bir despot gibi hareket etmemelidir.

"Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesinin Temsilciler Meclisinde Verdiği Söylev" (21 Kasım 1941), Seçilmiş Eserler, c. III.

Komünistler Partinin dışındaki kimselerin düşüncelerini dikkatle dinlemelidirler ve onlara düşüncelerini açıklamak imkânını vermelidirler. Onların söyledikleri doğru ise, bunları memnunlukla karşılamalıyız ve ileri sürdükleri kuvvetli noktalardan esinlenmeliyiz; eğer yanlış şeyler söylerlerse, söylemek istediklerini gene de açıklamalarına müsaade etmeliyiz ve sonra da onlara sabırla gerekli açıklamaları yapmalıyız.

"Şensi-Gansu-Ningsia Sınır Bölgesinin Temsilciler Meclisinde Verdiği Söylev" (21 Kasım 1941), Seçilmiş Eserler, c. III.

Islah olmayanların dışında, işlerinde hata işleyenlere karşı komünistlerin takınacakları tutum, hatalarını düzeltmelerine ve değişmelerine yardım etmek üzere onları reddetmek şeklinde değil, inandırmak şeklinde olmalıdır.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c.II.

Komünistler siyasi bakımdan geri kalmış kimseleri küçümsememeli ve hor görmemelidirler, tersine onlara karşı yakınlık göstermeli, onlarla birleşmeli, onları ikna etmeli ve onları ilerlemeye teşvik etmelidirler.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

29.KADROLAR

Partimizin ve devletimizin renginin değişmemesini temin etmemiz için yalnız ve yalnız doğru bir hata ve doğru bir siyasete sahip olmakla kalmamalıyız, aynı zamanda proletarya devrimci dâvasının milyonlarca halefini eğitmeli ve yetiştirmeliyiz. Proletarya devrimci davasının haleflerini yetiştirmek sorunu esas itibariyle proleter devrimcilerin eski kuşağı tarafından girişilen Marksist-Leninist devrimci davayı sürdürecek olanların mevcut olup olmamaları sorunudur, Partimizin ve devletimizin yönetiminin her zaman için proleter devrimcilerin ellerinde bulunup bulunamaması sorunudur, torunlarımızın Marksist-Leninizm tarafmdan çizilmiş olan doğru yolda ilerlemeye devam edip edememeleri sorunudur, yani Hruşçof revizyonizminin Çin'de ortaya çıkmasını zaferle önleyip önleyememiz sorunudur. Kısacası, bu, Partimizin ve devletimizin geleceği için ölüm kalım sorunudur ve son derece önemlidir. Bu sorun proletaryanın devrimci davasını yüz, bin veya onbin yıllık bir dönem için ilgilendiren son derce önemli bir sorundur. Sovyetler Birliği'nde ortaya çıkan değişikliklere göre emperyalist peygamberler "barışçı evrim" umutlarını Çin Partisinin üçüncü veya dördüncü kuşağına da bağlamaya başlamışlardır. Biz muhakkak emperyalistlerin bu peygamberliğini tamamen suya düşürmeliyiz. Biz muhakkak üst kademelerden alt kademelere kadar, geniş ölçüde ve daima devrimci davanın haleflerinin eğitilmesine ve yetiştirilmesine dikkat etmeliyiz.

Proletarya devrimci davasının halefleri olmak için ne gibi koşullara sahip olunması gerekir?

Onlar gerçek Marksist-Leninist olmalıdırlar ve Hruşçof gibi yüzlerine Marksizm-Leninizm maskesini takan revizyonist olmamalıdırlar.

Onlar Çin ve dünya nüfusunun ezici çoğunluğuna bütün kalpleriyle hizmet eden devrimciler olmalıdır ve ülkesinde bir avuç insanın, yani ülkesinin imtiyazlı burjuva tabakasının çıkarlarına, uluslararası alanda emperyalistlerle gericilerin çıkarlarına hizmet eden Hruşçof gibi hareket etmemelidirler.

Onlar ezici çoğunlukla birleşerek beraber çalışabilen proleter siyasetçiler olmalıdırlar. Yalnız kendi görüşlerini paylaşanlarla değil, paylaşmayanlarla da, ve hattâ kendilerine karşı koymuş ve hataları pratikte ispatlanmış olanlarla da birleşmeyi becermelidirler. Fakat, Hruşçof gibi mevki düşkün ve komploculara karşı özellikle çok uyanık olmak ve kabil kötülükçülerin çeşitli kademelerdeki Parti'nin ve devletin yönetimini gaspetmelerini engellemek gerekir.

Onlar Partinin demokratik merkezciliğinin uygulanmasında örnek olmalıdırlar, "yığınlardan gelip yığınlara dönmek" prensibi üzerine kurulu olan yönetim metodunu benimsemeli, ve yığınların fikirleri dinleyebilecek şekilde demokratik stili işleyerek geliştirmelidirler.

Hruşçof'un yaptığı gibi Parti'nin demokratik merkezciliğini yıkmamalı, despot olmamalı, yoldaşlara ani saldırışlar yapmamalı, keyfince ve diktatörce hareket etmemelidirler.

Onlar alçak gönüllü ve ihtiyatlı olmalıdırlar, kibirden ve acelecilikten kendilerini sakınmalıdırlar, kendi kendini eleştirme zihniyetine sahip olmalı ve çalışmalarındaki noksanlarla hataları düzeltmeye cesaret etmelidirler. Hiçbir suretle Hruşçof'un yaptığı gibi hatalarını örtbas etmemelidirler, bütün yararlıkları kendilerinmiş gibi benimseyip bütün hataları başkalarının üzerine atmamalıdırlar.

Proletarya devrimci davasının halefleri yığın mücadeleleri sırasında ortaya çıkarlar ve büyük devrimci fırtınaların ortasında pişip büyürler. Uzun süreli yığın mücadelesi sırasında kadroların değerini denemek ve takdir etmek, halefleri seçip yetiştirmek gerekir.

"Hruşçof'un Sahte Komünizmi Ve Dünyaya Verdiği Tarihi Dersler Üzerine"den (14 Temmuz 1964).

Partimizin örgütlerini bütün ülkeye yaymalı, bilinçli olarak onbinlerce kador yetişmeli, yüzlerce en mükemmel yığın yö-

netecisine sahip olmalıdır. Bu kadrolar ve yöneticiler Marksizm-Leninizmi sindirmelidirler, siyasi bakımdan uzak görüşlü, çahşmalarında yetenekli olmalı, fedakârlık analayışını iyice benimsemeli, sorunları kendi kendine çözümleyebilmeli, zorluklar karşısında sarsılmamalı ve ulus, kendi sınıfı ve Parti namına sadakatle çalışmalıdırlar. Parti onlara dayanarak üyeleriyle ve yığınlarla irtibatını sağlar ve onların yığınlar üzerindeki kesin yönetimine dayanarak düşmanı yenilgiye uğratmak maksadına varır. Bu kadrolar ve yöneticiler bencilliğin, kişisel kahramanlığın, gösterişin, tembellik veya pasifliğin, kibirli sekterciliğin dışında olmalıdırlar; onlar ulusu ve sınıfı için kendi yararından feragatle dolu kahramanlar olmalıdırlar. Parti üyelerinin, Partinin kadrolarmın ve Partinin yöneticilerinin sahip olmaları gereken özellik ve stil işte bunlardır.

"Milyonlarca Yığınları Japonya'ya Karşı Ulusal Birleşik Cepheye Çekmek İçin Mücadele Edelim" (7 Mayıs 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Siyasi hat çizilince kadrolar tayin edici bir amirdir. Onun içindir ki plânlı bir şekilde büyük sayıda yeni kadrolar yetiştirmek, savaş görevimizdir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş eserler, c. II.

Komünist Partisi kadro siyasetinde şu ölçütleri benimsemelidir: Partinin çizdiği hattın kesinlikle uygulanması, Partinin disiplinine riayet edilmesi, yığınlarla sıkı irtibat kurulması, tam bağımsızlık içinde çalışma yeteneği, faal bir şekilde çalışma ve kendi çıkarlarından feragat. Bu, "İnsanları meziyetlerine göre tayin etme" hattı demektir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Kadroların kolektif üretici çalışmalara katılmaları sisteminde ısrarla durmak gerekir. Partimizin ve devletimizin kadroları âdi (vasıfsız) emekçilerdir, halkın ensesine binen ağalar değillerdir. Kolektif üretici çalışmalara katılarak, kadrolar

emekçi halkla en geniş, devamlı ve sıkı bağları muhafaza edip devam ettirirler. Bu sosyalist sistemde esaslı önem taşıyan başlıca tedbirlerdir. Bu tedbir bürokrasiyi yenmeye ve revizyonizm ile dogmatizmin önüne geçmeye yardım eder.

"Hruşçof'un Sahte Komünizmi Ve Dünyaya Verdiği Tarihi Dersler Üzerine" den (14 Temmuz 1964).

Kadrolar hakkında hüküm vermeyi becermek gerekir. Bir kadronun yalnız belli bir hayat dönemini veya tek bir olayını değil, aym zamanda geçmişinin ve çalışmalarının bütününü göz önünde bulundurmalıyız. Bir kadro hakkmda hüküm vermenin başlıca metodu işte budur.

Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Kadroları kullanmayı becermek gerekir. Bir yöneticinin görevi, eninde sonunda, başlıca olarak fikir bulmak ve kadroları iyi bir şekilde kullanmaktır. Bir plân hazırlamak, bir karar almak, emir ve talimat vermek gibi şeylerin hepsi "fikir bulmak" içindedir. Bütün bu fikirleri pratik alana aktarmak için kadroları birleştirmek ve onları harekete teşvik etmek gereklidir. Buna "kadroları kullanmak " denir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c.II.

Kadrolara ihtimam göstermeyi becermek gerekir. İhtimam göstermek için şu çareler vardır: Birincisi, onlara yön vermeliyiz. Yani sorumluluklarını cesaretle yüklenebilmeleri için onları çalışmalarında serbest bırakmalıyız; bununla beraber, tam vaktinde talimat vermeliyiz ki, Partinin siyasi hattı tarafından yönetilip yaratıcı teşebbüs anlayışlarını tamamiyle kullanabilsinler. İkincisi, onların seviyelerini yükseltmeliyiz. Yani onlara öğrenmek imkânını sağlamalıyız, onları eğitmeliyiz, böylece, onlar teori seviyelerini ve çalışma yeteneğini bir daha yükseltebilir. Üçüncüsü, onların çalışmalarını denetlemeliyiz, tecrübelerinin bilânçosunu yapmalarına, başarılarım artırmalarına

ve hatalarını düzeltmelerine yardım etmeliyiz. Uygulanışını denetlemeksizin havale etmek ve ancak ciddi hataların işlenmesinden sonra dikkati o yöne çevirmek, kadrolara ihtimam göstermek için bir çare değildir. Dördüncüsü, hataları işleyen kadrolara karşı genellikle inandırıcı bir şekilde davranarak, hatalarını düzeltemeleri için yardım etmeliyiz. Ancak ağır hatalar işleyip yönetilmeyi reddedenlere karşı mücadele metoduna başvurmalıyız. Bu durumda sabır zorunludur; insanları düşüncesizce "oportünist" olmakla suçlamak veya onlara karşı düşüncesizce "savaş açmak" metodunu kullanmak yanlıştır. Beşincisi, zorluklarla karşılaşan kadroların yardımına koşmalıyız. Hastalık, geçim, ev hayatı veya başka sebepler yüzünden sıkıntılara düştükleri zaman, imkânlar ölçüsünde onlara candan yardım etmeliyiz. Kadrolara ihtimam göstermenin metodu işte budur.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Gerçekten birleşmiş ve yığınlarla bağlanmış yönetim dayangaçları yığın mücadelesinden koparak değil, yığın mücadelesinde tedricen ortaya çıkmalıdır. Birçok durumlarda, ortasında ve sonunda yönetim dayangaçları olduğu gibi, yani tam değişmez bir halde kalmamalıdır ve zaten kalamaz; mücadele sırasında meydana gelen faal elemanlar, devamlı olarak terfi edilmeli, eski dayangaçlardan onlara nazaran liyakatsiz veya soysuzlaşmış unsurlarmm yerine geçirilmelidir.

"Yönetim Metotlarıyla İlgili Birkaç Sorun Üzerine" (Haziran 1943), Seçilmiş Eserler, c. III.

Eğer Partimizde geniş yeni kadrolar ile kıdemli kadrolar arasında tam bir işbirliği mevcut olmazsa, davamız yarı yolda kalıverecektir. Bunun içindir ki, bütün kıdemli kadrolar yeni kadroları en büyük bir hararetle karşılamalı ve onlara en sıcak yakınlığı göstermelidirler. Doğrusu, yeni kadroların da eksikleri vardır, onlar kısa bir süredir devrime katılıyorlar, tecrübeleri yeterli değildir, bazıları kendileriyle beraber eski toplumun kötü ideolojisinin izlerini, yani küçük burjuva

bireyciliğinin kalıntılarını sürüklüyorlar. Ama, bu eksikler eğitimle ve devrimde pekişme ile tedricen giderilebilir. Yeni kadroların meziyetleri, Stalin'in dediği gibi, yeniye karşı olan keskin hassaslığındadır ve bundan ötürü de büyük bir heyecan, büyük bir faaliyet gösterirler. Oysa, bazı kıdemli kadrolarda eksik olan da budur. Demek ki, kıdemlilerle yeniler tek vücut gibi birleşerek, ortak davayla uğraşmak için sektercilik eğilimlerinin önüne geçmek amacıyla karşılıklı olarak birbirlerine saygı duymalıdırlar, birbirlerinden öğrenmelidirler, birbirlerine meziyetlerini naklederek, kendi zayıf noktalarını gidermelidirler.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Yalnız Parti üyesi olan kadrolara değil, komünist olmayan kadrolara da ihtimam göstermek gerekir. Partinin dışında birçok yetenekli kimse vardır. Komünist Partisi onları bilmezlikten gelmemelidir. Üstünlük taslama ve başkalarından uzak durma davranışından kurtulmak, komünist olmayan kadrolarla işbirliği yapmayı becermek, onlara içtenlikle yardım etmek, onlara karşı sıcak bir arkadaşlıkla davranmak ve faaliyetlerini Japonya'ya karşı mukavemetin ve ülkenin kuruluşunun büyük davasma doğru yöneltmek, her komünistin görevidir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

30. GENÇLER

Dünya bizim olduğu kadar sizindir de, ama, sonuç bakımından, asıl sizindir. Siz gençler, dinamiksiniz, tam gelişme dönemindesiniz, sabahın saat sekiz-dokuzundaki güneş gibisiniz. Ümit sizdedir.

.....

Dünya sizindir. Çin'in istikbali sizindir.

Moskova'da Çinli öğrenciler ve stajiyerlerle görüşürken yaptığı konuşma (17 Kasım 1957).

Ülkemizin henüz çok fakir bir ülke olduğunu, kısa süre içinde bu durumun kökünden değiştirilmesinin mümkün olmadığını, ancak gençlerle bütün halkın birkaç on yıllık dönem içinde birleşip çabalarını sarfederek, zengin ve çok güçlü bir devleti kendi elleriyle yaratabileceklerini bütün gençlere anlatmalıyız. Sosyalist rejimin kurulması ideal topluma doğru götüren yolu bize açmıştır, ama, bunun gerçek haline gelebilmesi için çok sıkı çalışmamıza dayanmak gerekir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Üzerine" (27 Şubat 1957).

Siyasi tecrübeleri ve sosyal hayat tecrübeleri eksik olduğundan gençlerin birçoğu yeni Çin'i eskisiyle mukayese etmeyi becermemektedir, halkımızın ne kadar güç ve ağır mücadeleyi sürdürerek, emperyalizmin ve Guomindang gericilerinin baskısından kurtulabildiğini ve mükemmel bir sosyalist toplumu kurmak için nasıl uzun süren çetin çabaların ge-

rekli olduğunu derinden anlamakta güçlük çekmektedir. Onun içindir ki, yığınlar arasında devamlı olarak canlı ve etkili siyasi bir eğitim sürdürmek, aynı zamanda ortaya çıkan zorluklar hakkında onlara her zaman gerçeği söylemek ve bu güçlükleri gidermenin çarelerini onlarla beraber incelemek gerekir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Gençler, bütün toplum kuvvetlerinden en faal, en canlı kısmıdır. Onlar, kendilerini öğrenmeye en faal şekilde verirler. Ve muhafazakâr düşünceleri en az olur. Bu sosyalist devirde özellikle böyledir. Çeşitli yerlerdeki Parti örgütlerinin Gençlik Birliği örgütleriyle birlikte gençlerin kuvvetini tam olarak değerlendirmenin yollarını dikkatle incelemelerini, onlara karşı başkalarına olduğu gibi davranmamalarını ve özelliklerini ihmal etmemelerini temenni ederiz. Tabi , gençler yaşlılardan ve ergenlerden öğrenmelidirler ve her türlü yararlı faaaliyete girişmeden önce mümkün olduğu kadar yaşlılarla ergenlerin muvafakatini sağlamalıdırlar.

"Cungşan Kazası Sinping Nahiyesindeki 9. Tarım Üretim Kooperatifinin Gençler Hücum Kolu" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Bir gencin devrimci olup olmadığını tayin etmek için ölçüt nedir? Bunu nasıl farkedebiliriz? Bunun için tek ölçüt vardır, bu onun geniş işçi ve köylü yığınları ile kaynaşmayı isteyip istememesi ve bunu uygulayıp uygulamamasıdır. İşçi ve köylü ile kaynaşmayı isteyen ve bunu uygulayan devrimcidir, aksi takdirde, devrimci değildir veya karşı- devrimcidir. O, bugün işçi ve köylü yığınlarıyla kaynaşırsa, o , bugün devrimcidir; ama, yarın kaynaşmazsa veya tam tersine halkı ezerse, o zaman devrimci olmayacak veya karşı- devrimci olacaktır.

"Gençlik Hareketinin Yönü" (4 Mayıs 1939), Seçilmiş Eserler, c.II.

Aydınlar, yığınlarm devrimci savaşıyla tamamiyle kaynaşmadan yığınların çıkarlarına hizmet etmeye karar vermeden

ve onlarla birleşmeden önce, çok zaman verimsiz oldukları ve hareket alanında çok zaman müteredditdavrandıkları görülür. Bu yüzden, geniş Çinli devrimci aydınların öncü bir rol oynamalarına ve köprü görevi görmelerine rağmen, bu demek değildir ki, bunların hepsi sonuna kadar devrimci olabilirler. Bunların bir kısmı, devrimin kritik anlarında devrim saflarını terkederler ve pasif bir hale gelirler; bunların küçük bir kısmı, devrimin düşümanı olur. Aydınların bu eksikleri ancak uzun süreli yığın mücadelesinde giderilebilir.

"Çin Devrimi Ve Komünist Partisi" (Aralık 1939, Seçilmiş Eserler, c. II.

Gençlik Birliği, Partinin merkez görevi ile faaliyetlerini düzenlemeye devam etmekten başka, gençlerin özelliklerine uygun bir şekilde bağımsız bir çalışmayı sürdürmelidir. Yeni Çin, gençlerin çıkarlarını gözetmeli ve genç kuşağın yetişmesiyle yakından ilgilenmelidir. Gençler, okuyup öğrenmelidirler ve çalışmalıdırlar, ama gençlik, bedeni gelişme dönemindedir. Bunun için gençlerin çalışmalarına ve öğrenimlerine olduğu gibi, eğlencelerine, sportif faaliyetlerine ve istirahatlerine de büyük bir dikkat sarfedilmelidir.

Gençlik Birliği 2 . Ulusal Kongresinin Başkanlık Divanını kabul ederken verdiği talimat (30 Haziran 1953).

31. KADINLAR

Çin'de erkekler genellikle üç sistemin otoritesine (siyasi otorite, klan otoritesi, dinsel otorite- redaktör) tabidirler, ... Kadınlara gelince , onlar adı geçen üç otoriyete ilaveten erkeklerin (kocalarının) otoriteleri altındadırlar. Bu dört otorite şekli, yani siyasi otorite, klan otoritesi, dinsel otorite ve koca otoritesi, ataerkil -derebeylik ideolojisi ve sisteminin bütününü temsil ederler, Çin halkını ve özellikle köylüleri sımsıkı bağlayan dört kocaman halattır. Köylülerin köylerde toprak ağalarının siyasi otoritesini nasıl devirdikleri daha önce anlatılmıştır. Toprak ağalarının siyasi otoritesinin yıkılışıyla klan otoritesi, dinsel otorite ve koca otoritesi de sarsılmaya başlamıştır... Koca otoritesi denilen şey, fakir köylü ailelerinde her zaman için nispeten zayıf olmuştur, çünkü ekonomik durum fakir köylü kadınların refah içindeki sınıflara mensup kadınlardan çok daha çalışmalara katılmalarını zorluyordu, bunun için fakir köylü kadınların aile sorunlarında daha sık söz ve hattâ karar hakkı oluyordu. Son yıllar boyunca köy ekonomisinin gittikçe artan iflası sebebiyle erkeğin kadın üzerindeki otoritesinin temeli adam akıllı bozuldu. Son zamanlarda köylü hareketinin ortaya çıkmasıyla birçok yerlerde kadınlar, köylü kadınlar birliklerini kurdular, artık başlarını yukarı kaldırma zamanı gelmişti kadınlar için, koca otoritesi de günden güne sarsılmaya başladı. Kısacası, ataerkil-derebeylik ideolojisi ve sisteminin bütün köylülerin otoritesinin gittikçe büyümesiyle sarsılmaktadır.

"Hunan'da Köylü Hareketiyle İlgili Anket Üzerine" (Mart 1927), Seçilmiş Eserler, c. I.

Birleşiniz, üretime ve siyasi faaliyetlere katılınız ve kadının ekonomik ve siyasi durumunu iyileştiriniz.

"Yeni Çin Kadınları" adlı dergi için yazıt (20 Temmuz 1949).

Gençlerin, kadınların ve çocukların çıkarlarını savunmak, okuma imkânından yoksun gençlere yardım etmek, gençlerin ve kadınların örgütlenerek Japonya'ya Karşı Mukavemet Savaşına ve sosyal gelişmeye yararlı her türlü çalışmalara eşit haklarla katılmalarını sağlamak, evlenme özgürlüğünü ve erkeklerle kadınlar arasındaki eşitliği gerçekleştirmek, gençlere ve çocuklara yararlı bir öğrenim vermek; ...

"Koalisyon Hükümeti Üzerine" (24 Nisan 1945), Seçilmiş Eserler. c. III.

Emek gücünü örgütlü bir şekilde tanzim etmek ve kadınları üretime katılmaya teşvik etmek, tarım üretimi alanındaki en esas görevimizdir.

"Ekonomi Siyasetimiz" (23 Ocak 1934), Seçilmiş Eserler, c. I.

Büyük sosyalist toplumun kuruluşu için geniş kadın yığınlarını üretim faaliyetlerine katılmaya seferber etmek, çok büyük bir önem taşır. Üretimde erkekle kadınlar için aynı emeğe aynı karşılık prensibi uygulanmalıdır. Erkekle kadın arasındaki gerçek eşitlik, ancak toplumun bütününün sosyalist değişiminin seyri sırasında gerçekleştirilebilir.

"Kadınlar Emek Cephesine Gittiler" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Kooperatifleşmeden sonra, çok sayıdaki kooperatifler emek gücünün yetersizliği ve geçmişte tarlalardaki çalışmalara katılmayan geniş kadın yığınlarını emek cephesine katılmaya seferber etmek gereği karşısında kaldılar. ...Çin'de kadınlar büyük bir insan gücü kaynağıdır. Büyük bir sosyalist ülkenin kuruluşu

için girişilen mücadelede bu kaynağı bulup çıkarmak gerekir.

"Kadınları Üretime Katılmaya Seferber Etmek, Emek Gücü Yetersizliğini Giderdi" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

Bütün kadın emek gücünün aynı emeğe aynı karşılık prensibi altında bilâistisna emek cephesine katılmasını sağlamak gereklidir. Bu talep, mümkün olduğu kadar kısa süre içinde gerçekleştirilmelidir.

"Singtai Kazasının Kadınlar Demokratik Federasyonunun Tarım Kooperatifleşmesini Geliştirme Hareketinde Kadınlar Arasındaki Çalışma Üzerine Programı" adlı makaleye eklediği not (1955), Çin Köylerinde Sosyalizmin İlerleyişi.

32. KÜLTÜR VE SANAT

Bugünün dünyasında her kültür veya edebiyat ve sanat belirli bir sınıfa aittir ve belirli bir siyaset hattı ile ilgilidir. Gerçekte ne sanat için sanat, ne sınıfüstü bir sanat, ne de siyasete paralel veya siyasetle hiçbir ilgisi olmayan bağımsız sanat vardır. Proleter edebiyat ve sanat, proletarya devrimci davasının bütününün bir kısmıdır, Lenin'in dediği "dişli çarkı ve vidası"dır.

"Yenan'da Edebiyat Ve Sanat Üzerine Düzenlenen Sohbetler Arasında Yaptığı Konuşmalar" (Mayıs 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Devrimci kültür geniş halk yığınları için devrimin kudretli bir silahıdır. Devrimci kültür, devrimden önce devrimin ideolojik hazırlığıdır; devrim sırasında da devrimin genel cephesi için gerekli ve önemli bir cephedir.

"Yeni Demokrasi Üzerine" (Ocak 1940), Seçilmiş Eserler, c. II.

Edebiyatımız ve sanatımız geniş halk yığınları ve herşeyden önce işçiler, köylüler ve askerler için yaratılır ve işçiler, köylüler ve askerler tarafından kullanılırlar.

"Yenan'da Edebiyat Ve Sanat Üzerine Düzenlenen Sohbetler Arasında Yaptığı Konuşmalar" (Mayıs 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Edebiyatçılarımız ve sanatçılarımız, bu görevi muhakkak

yerine getirmeli, tutumlarını muhakkak değiştirmeli, işçi, köylü ve asker yığınları arasına karışmaları ve kendilerini pratik mücadelenin tam ortasına atamaları seyrinde, Marksizmi öğrenmeli ve toplumu incelemeleri seyrinde tedricen değiştirmeli, işçilerin, köylülerin ve askerlerin tarafına geçirmeli, proletaryanın tarafına geçirmelidirler. Ancak bu yolla, işçilere, köylülere ve askerlere gerçekten hizmet edebilecek edebiyatla sanata, gerçek bir proleter edebiyatla sanata sahip olabiliriz.

"Yenan'da Edebiyat Ve Sanat Üzerine Düzenlenen Sohbetler Arasında Yaptığı Konuşmalar" (Mayıs 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Edebiyatı ve sanatı gerçekten devrimin tüm makinasınm bir kısmı haline getirmek, halkı birleştirmek ve eğitmek için, düşmana darbe indirmek ve düşmanı yok etmek için kudretli bir silâh olarak kullanmak, düşmana karşı gönül birliği ve ortak bir iradeyle savaşmasında halka yardım ettirmek gerekir.

"Yenan'da Edebiyat Ve Sanat Üzerine Düzenlenen Sohbetler Arasında Yaptığı Konuşmalar" (Mayıs 1942), Seçilmiş Eserler, c.III.

Edebiyat ve sanat eleştirisinin iki ölçütü vardır: Biri siyasidir, öteki de sanatla ilgilidir. ...

Peki, hem siyasi ölçüt, hem de sanatla ilgili ölçüt vardır, bu iki ölçüt arasında ne gibi ilişkiler vardır? Siyasetle sanat arasında bir eşitlik olamaz, genel bir dünya kavramı ile sanat yaratma ve sanat eleştiri metotları arasında da bir eşitlik olamaz. Biz, yalnız soyut ve hiç değişmez bir siyasi ölçütün varlığını inkâr etmekle kalmıyoruz, aynı zamanda soyut ve hiç değişmez bir sanat ölçütünü de inkâr ediyoruz. Her sınflı toplumda her sınıf siyasette olduğu gibi, sanatta da kendine özgü ölçüte sahiptir. Fakat, her hangi bir sınıflı toplumda her hangi bir sınıf daima siyaset ölçütünü ön plâna alır. ... Bize gelince, biz siyasetle sanatın birleşmesi, muhteva ile biçim birleşmesi, devrimci siyasi bir muhtevanın mümkün olduğu kadar mükemmel bir sanat biçimiyle birleşmesini istiyoruz. Sanat bakımmdan değeri olmayan sanat eserleri siyaset açısmdan ne kadar ileri olur-

larsa olsunlar etkisiz kalırlar. Bunun içindir ki, yanlış siyasi görüşleri yansıtan sanat eserlerine karşı olduğumuz gibi, siyasi görüşlerin doğru olduğu, ama sanat bakımından kuvvetsiz olan "afiş ve slogan stili" taşıyan eserler ortaya çıkartılması eğilimine de karşıyız. Edebiyatla sanat sorunlarında mücadeleyi iki cephe üzerinde yürütmeliyiz.

"Yenan'da Edebiyat Ve Sanat Üzerine Düzenlenen Sohbetler Arasında Yaptığı Konuşmalar" (Mayıs 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Yüz çiçek yanyana açsın, yüz fikir okulu birbirileriyle yarışsın siyaseti, ülkemizde sosyalist kültürün çiçek gibi açılmasını harekete getirmek amacını güttüğü gibi, sanatın gelişmesini ve bilimin ilerlemesini de teşvik etmek amacını güder. Sanatta değişik biçimler ve değişik üslûplar serbestçe gelişebilir, bilimde de çeşitli okullar serbestçe karşı karşıya gelebilir. İdari tedbirlere başvurarak, belli bir üslûbu veya belli bir okulu zorla kabul ettirmek ve bir başka üslûbu veya başka bir okulu yasaklamak, bize göre, sanatın ve bilimin gelişmesine zararlı olabilir. Sanatta ve bilimde doğru ve yanlış sorunları basit metotlarla değil, sanat ve bilim çevrelerindeki serbest tartışmalar ve sanatta ve bilimde uygulamalı çalışmalar ile çözümlenmelidir.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Kültürsüz bir ordu cahil bir ordudur, cahil bir ordu ise düşmanı yenilgiye uğratamaz.

"Kültür Çalışmalarındaki Birleşik Cephe" (30 Ekim 1944), Seçilmiş Eserler, c. III.

33. ÖĞRENİM

Geri kalmış tarımsal bir Çin'i ileri sanayileşmiş bir Çin haline getirmek için önümüzdeki çahşmalarımız çok çetin, tecrübelerimiz de pek yetersizdir. Bunun için, öğrenmeyi becermek gerekmektedir.

"Çin Komünist Partisinin 8. Ulusal Kongresinde Yaptığı Açış Konuşması" (15 Eylül 1956).

Durumlar devamlı bir şekilde değişme halindedir, kendi düşüncelerinin yeni durumlara uyabilmesi için öğrenmek gerekmektedir. Marksizmi oldukça iyi bilenler ve proleter tutumları nispeten sağlam olanlar bile yine öğrenmeye devam etmeli, yeni olan her şeyi sindirmeli ve yeni sorunları incelemelidirler.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Daha önce bilmediğimiz şeyleri öğrenebiliriz. Yalnız esik dünyayı yıkmak yeteneğine değil, yeni bir dünya kurmak yeteneğine de sahibiz.

"Çin Komünist Partisinin 7 . Merkez Komitesinin 2 . Genel Toplantısında Verdiği Rapor" (5 Mart 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Öğrenmenin iki davranışı vardır. Birincisi, dogmatik davranış, ülkemizin durumlarına uysun uymasın her şeyi taklit et-

mektir. Bu davranış iyi değildir. Ötekisi, öğrenirken kafalarımızı çalıştırarak ülkemizin durumlarına uygun düşen şeyleri öğrenmek, yani bize yararlı olabilecek tecrübeleri sindirmektir. Benimsememiz gereken davranış işte budur.

"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Çözümü Sorunu Üzerine" (27 Şubat 1957).

Marks'ın, Engels'in, Lenin'in ve Stalin'in nazariyesi evrensel bir değer taşır. Bu nazariyeyi bir dogma gibi değil, hareket için bir kılavuz gibi görmek gerekir. Yalnız Marksist-Leninist terimleri ve deyimleri öğrenmekle yetinmemek, aynı zamanda Marksizm-Leninizmi devrim bilimi olarak öğrenmek gerekir. Yalnız Marks-Engels, Lenin ve Stalin tarafmdan geniş gerçek hayat ve devrim tecrübesi üzerindeki incelemelerden ortaya çıkarılan genel kanunlarla ilgi neticeyi anlamakla kalmamak, aym zamanda onların sorunları gözlemlemek ve çözümlemek için benimsedikleri tutumu ve metodu da öğrenmek gerekir.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Doğru bir nazariyeye varılınca uygulamaya gidilmeden bir yana bırakılır da, sadece bir gevezelik konusu yapılmakla yetinilirse, ne kadar güzel olursa olsun, bu nazariyenin hiçbir anlamı kalmaz.

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937), Seçilmiş Eserler, c.I.

Marksist nazariyeyi sindirmek ve uygulamak gerekir. Bu nazariyeyi sindirmek yalnız onu uygulamak içindir. Eğer Marksizm-Leninizm görüşüyle bir, iki pratik sorunu açıklamaya muvaffak olursan, takdire lâyık olursun, bazı başarı sağladığın sayılabilir. Açıkladığın sorun, ne kadar çok, ne kadar geniş ve ne kadar derin olursa, başarıların da o kadar büyük olur.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942) Seçilmiş Eserler, c.III.

Marksist-Leninist nazariye ile Çin devriminin gerçeği biribirlerine nasıl bağlanmalıdır? Bilinen bir deyimle, "hedefe nişan alarak oku fırlatmak" demektir. Ok fırlatırken hedefe nişan almak gerekir. Marksizm-Leninizmle Çin devrimi arasındaki ilişki okla hedef arasmdaki gibidir. Oysa bazı yoldaşlar "hedefe nişan almadan oklarmı fırlatıyorlar", rastgele ok fırlatıyorlar. Bu gibi kimseler devrime kolayca zarar verebilirler.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Çalışma tecrübesi olanlar nazariye öğrenimi yapmalı, ciddi bir şekilde kitaplar okumalıdırlar, ancak o zaman tecrübelerini sistemleştirebilirler, sentez haline getirebilirler, nazariye seviyesini yükseltebilirler, ancak o zaman sınırlı tecrübelerini genel bir gerçek gibi görmekten ve ampirik hatalar işlemekten kurtulabilirler.

"Partinin Stilini Düzeltelim" (1 Şubat 1942), Seçilmiş Eserler, c. III.

Kitap okumak öğrenmektir, uygulamak da öğrenmektir, hem de daha önemli bir öğrenimdir. Savaş seyrinde savaşı öğrenmek, bizim başlıca metodumuzdur. Bir okula gitmek imkânına sahip olmayanlar da savaşı öğrenebilirler, yani savaş seyrinde öğrenebilir. Devrimci savaş halk yığınlarının işidir, çok zaman savaşmayı öğrendikten sonra savaşılmaz, bilâkis savaşmaya başlanır, sonra da öğrenilir. Savaşmak, öğrenmek demektir.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları" (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c. I.

"Sivil halk" ile asker arasında bir mesafe vardır, ama aralarındaki mesafe Çin Seddi gibi değildir ve süratle aşılabilir. Devrim yapmak, savaşmak, işte bu mesafeyi aşmanın yoludur. Öğrenmenin ve uygulamanm kolay olmadığını söylediğimiz zaman biz bundan bir şeyi mükemmel bir şekilde öğrenmenin ve öğrenilen şeyin ustalıkla uygulanmasının kolay olmadığmı kastediyoruz. Sivil halkın süratle asker olabileceğini söy-

lediğimiz zaman, biz bu görevi ele almanın zor olmadığını kastediyoruz. Bu iki ifadeyi özetlemek için şu eski Çin atasözünü hatırlatmak yerinde olur: "Dünyada güç olan hiç bir şey yoktur, sadece bunu yapmaya istekli kişiler lâzımdır." Bu görevi ele almak zor değildir, usta olmak da mümkündür, yeter ki insan kafasına bunu koysun ve öğrenmesini bilsin.

"Çin'de Devrimci Savaşın Stratejik Sorunları" (Aralık 1936), Seçilmiş Eserler, c. I.

Biz bütün erbaplardan (kim olursa olsun) ekonomi alanında çalışmayı öğrenmeliyiz. Biz onları öğretmen olarak kabul etmeliyiz, saygı duyarak ve bilinçli olarak öğrenmeliyiz. Bir şeyi bilmediğin zaman, cehaleteni itiraf et, kendini biliyormuş gibi gösterme.

"Halk Demokratik Diktatörlüğü Üzerine" (30 Haziran 1949), Seçilmiş Eserler, c. IV.

Bilgi meselesi bilimsel bir meseledir. Bu meselede ne ufak samimiyetsizliğe, böbürlenmeye yer yoktur, asıl gerekli olan, tersine, içtenlik ve alçakgönüllülüktür.

"Pratik Üzerine" (Temmuz 1937), Seçilmiş Eserler, c. I.

Öğrenimin düşmanı kendini beğenmişliktir. Gerçekten bir şey öğrenmek isteyen bir kimse, işe kendini beğenmişlikten kurtarmakla başlamalıdır. Kendimize karşı davranışımız "öğrenmede doymazlık" başkalarına karşı davranışımız "öğrenmede yorulmazlık" olmalıdır.

"Çin Komünist Partisinin Ulusal Savaştaki Rolü" (Ekim 1938), Seçilmiş Eserler, c. II.

Bazıları birkaç Marksist kitap okumakla kendilerini çok bilmiş sanıyorlar, ama okudukları şeyler kafalarının içine iyice girmiyor, zihinlerinde kök salmıyor. Okuduklarını uygulamasını bilmiyorlar, sınıf hisleri eskisi gibi kalıyor. Bazıları da son derece kibirli oluyorlar. Kitaptan birkaç cümle okudular mı ken-

dilerini bir şey zannediyorlar ve burnu Kafdağındadır. Ama fırtına kopmaya görsün, o zaman onların tutumlarının işçilerinkinden ve emekçi köylülerin çoğununkinden çok değişik olduğu ortaya çıkıyor. İlki mütereddit, sonuncusu ise sabittir, ilki kaçamaklı, sonuncusu ise açıktır.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).

Marksizmi kitaplardan öğrenmek yetmez; Marksizmi insan başlıca olarak sınıf mücadelesiyle, pratik çalışmalarla, işçi ve köylü yığınları ile kurulan ilişkilerle gerçekten kendine mal edebilir. Eğer aydınlarımız Marksist eserler okuduktan sonra işçiler ve köylülerle kurdukları ilişkilerde ve kendi pratik çalışmalarında okuduklarından gerekli şeyleri öğrenmiş olduklarını belli ederlerse, o zaman hepimiz ortak dili konuşuruz ve yalnız yurtseverlik ve sosyalizmin ortak dilini değil, aynı zamanda komünist dünya görüşünün ortak dilini de konuşuruz. Böyle olunca hepimiz muhakkak ki çok daha iyi çalışırız.

"Çin Komünist Partisinin Propaganda Çalışması İle İlgili Ulusal Konferansında Yaptığı Konuşma" (12 Mart 1957).